

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 312

trettioåttonde årgången

23 december 1995

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- * Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen 1
- * Rådets förordning (EG) nr 2989/95 av den 19 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 1765/92 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor 5
- * Rådets förordning (EG) nr 2990/95 av den 18 december 1995 om kompensations för märkbara sänkningar av jordbruksomräkningskurserna före den 1 juli 1996 7
- * Kommissionens förordning (EG) nr 2991/95 av den 19 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 334/93 om genomförandebestämmelser för användningen av jordbruksmark som tagits ur bruk till produktion av råvaror för tillverkning inom gemenskapen av produkter som inte primärt är avsedda till livsmedel eller djurfoder 9
- * Kommissionens förordning (EG) nr 2992/95 av den 19 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 1863/90 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 4045/89 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom garantiesektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och om upphävande av direktiv 77/435/EEG 11
- * Kommissionens förordning (EG) nr 2993/95 av den 19 december 1995 om ändring av förordning (EG) nr 1518/95 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordningar (EEG) nr 1418/76 och (EEG) nr 1766/92 vad beträffar import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris 25
- * Kommissionens förordning (EG) nr 2994/95 av den 19 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 3846/87 om upprättandet av en exportbidsnomenklatur för jordbruksprodukter 26

Pris : 18 ECU

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

* Kommissionens förordning (EG) nr 2995/95 av den 19 december 1995 om ändring av förordning (EG) nr 3254/93 vad avser den särskilda försörjningsordningen för vissa frukter och grönsaker till förmån för de mindre öarna i Egeiska havet under 1996	28
* Kommissionens förordning (EG) nr 2996/95 av den 19 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 3846/87 om upprättandet av en exportbidragsnomenklatur för frukt och grönsaker	31
* Kommissionens förordning (EG) nr 2997/95 av den 20 december 1995 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av magnesium i obearbetad form med ursprung i Ryssland och Ukraina.....	37
* Kommissionens förordning (EG) nr 2998/95 av den 20 december 1995 om ändring av förordningarna (EEG) nr 1912/92, (EEG) nr 1913/92, (EEG) nr 2254/92, (EEG) nr 2255/92, (EEG) nr 2312/92 och (EEG) nr 1148/93 om tillämpningsföreskrifter angående stödbeloppen för de särskilda åtgärderna för att försörja Kanarieöarna, Azorerna, Madeira och de franska utomeuropeiska departementen med produkter från nötköttsektorn	50
Kommissionens förordning (EG) nr 2999/95 av den 22 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen	59
Kommissionens förordning (EG) nr 3000/95 av den 22 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna	61
Kommissionens förordning (EG) nr 3001/95 av den 22 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira	63
Kommissionens förordning (EG) nr 3002/95 av den 22 december 1995 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen	65
Kommissionens förordning (EG) nr 3003/95 av den 22 december 1995 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorerna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen	67
Kommissionens förordning (EG) nr 3004/95 av den 22 december 1995 om ändring av exportbidragen för fjäderfäkött.....	69
Kommissionens förordning (EG) nr 3005/95 av den 22 december 1995 som fastställer i vilken utsträckning ansökningar om exportlicenser inom sektorn för fjäderfäkött kan accepteras	71
Kommissionens förordning (EG) nr 3006/95 av den 22 december 1995 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris	72
Kommissionens förordning (EG) nr 3007/95 av den 22 december 1995 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd	74
Kommissionens förordning (EG) nr 3008/95 av den 22 december 1995 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	76

Rådet

95/550/EG, Euratom, EKSG:

- * Rådets beslut av den 18 december 1995 om utnämning av ledamöter till Revisionsrätten 78

Kommissionen

95/551/EG:

- * Kommissionens beslut av den 29 november 1995 om ett förfarande enligt artikel 85 i Romfördraget (IV/34.179, 34.202, 216 – Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf och Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven) 79

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG, EURATOM) nr 2988/95

av den 18 december 1995

om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 203 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Europeiska gemenskapernas allmänna budget, som finansieras med hjälp av gemenskapernas egna medel, administreras av kommissionen inom ramen för de beviljade anslagen och i enlighet med principen om god finansiell förvaltning. För att fullgöra denna uppgift har kommissionen ett nära samarbete med medlemsstaterna.

Mer än hälften av gemenskapernas utgifter utbetalas till mottagarna genom förmedling av medlemsstaterna.

Reglerna för denna decentraliserade förvaltning och för kontrollsystemen är föremål för detaljerade bestämmelser som är olika beroende på vilket slags gemenskapspolitik det gäller. Det är emellertid viktigt att inom alla områden bekämpa handlingar som kan skada gemenskapernas finansiella intressen.

För att kampen mot bedrägeri som riktar sig mot gemenskapernas finansiella intressen skall bli mer effektiv är det nödvändigt att införa en gemensam rättslig ram inom alla de områden som omfattas av gemenskapspolitiken.

De oegentligheter och de administrativa åtgärder och sanktioner som har samband med oegentligheterna anges i föreskrifter för olika sektorer i enlighet med denna förordning.

Oegentligheter inbegriper bedrägeri så som detta definieras i konventionen rörande skyddet av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

Administrativa gemenskapssanktioner måste säkerställa ett adekvat skydd av dessa intressen. Det är nödvändigt att ange allmänna regler som är tillämpliga på dessa sanktioner.

I gemenskapsrätten har införts administrativa sanktioner för gemenskapen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken. Sådana sanktioner måste införas också på andra områden.

De åtgärder och sanktioner som har antagits inom ramen för förverkligandet av målen för den gemensamma jordbrukspolitiken ingår som en nödvändig del i bidragssystemen. De har ett mål i sig själva, vilket inte påverkar rätten för medlemsstaternas behöriga myndigheter att på det straffrättsliga området själva bedöma de berörda ekonomiska aktörernas beteende. Effektiviteten måste säkerställas genom att gemenskapsreglerna får omedelbar effekt och genom att samtliga gemenskapsåtgärder tillämpas fullt ut, när antagandet av förebyggande åtgärder inte har lett till att detta mål har kunnat uppnås.

I enlighet med det allmänna kravet på rimlighet och med proportionalitetsprincipen, samt mot bakgrund av principen *ne bis in idem*, finns det anledning att, med hänsyn till gemenskapens regelverk och de bestämmelser som anges i de särskilda gemenskapsregler som redan finns när denna förordning träder i kraft, fastställa lämpliga bestämmelser för att undvika en kumulation av gemenskapssanktioner av ekonomisk art och nationella straffrättsliga sanktioner som åläggs samma person för samma förhållanden.

⁽¹⁾ EGT nr C 216, 6.8.1994, s. 11.

⁽²⁾ EGT nr C 18, 23.1.1995, s. 154 och yttrande avgivet den 30 november 1995 (ännu ej offentliggjort i EGT).

Ett straffrättsligt förfarande kan, såvitt avser tillämpningen av denna förordning, anses vara slutfört om den behöriga nationella myndigheten och den berörde har ingått förlikning.

Denna förordning tillämpas utan att det hindrar tillämpningen av medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning.

Gemenskapsrätten ålägger kommissionen och medlemsstaterna att kontrollera att gemenskapernas budgetmedel används på avsett sätt. Det är lämpligt att fastställa gemensamma regler, vilkas tillämpning kan komplettera de nuvarande reglerna.

I fördragen saknas regler om de särskilda befogenheter som behövs för att anta materiella bestämmelser med horisontell räckvidd rörande kontroll och rörande åtgärder och sanktioner i syfte att säkerställa skyddet av gemenskapernas finansiella intressen. Det finns därför anledning att återropa artikel 235 i Romfördraget och artikel 203 i Euratomfördraget.

Kompletterande allmänna bestämmelser om kontroller på platsen kommer att antas senare.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

Allmänna principer

Artikel 1

1. För att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen antas härmed allmänna regler om enhetliga kontroller och om administrativa åtgärder och sanktioner rörande oegentligheter i förhållande till gemenskapsrätten.

2. Med oegentligheter avses varje överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för gemenskapernas allmänna budget eller budgetar som de förvaltar, antingen genom en otillbörlig utgift eller genom minskning eller bortfall av inkomster som kommer från de egna medel som upp bärs direkt för gemenskapernas räkning.

Artikel 2

1. Kontroller, administrativa åtgärder och sanktioner skall införas i den mån som de är nödvändiga för att säkerställa en riktig tillämpning af gemenskapsrätten. De

skall vara effektiva, proportionella och avskräckande, så att de säkerställer ett adekvat skydd för gemenskapens finansiella intressen.

2. Administrativa sanktioner får endast beslutas om de har införts genom en gemenskapsrättsakt som föregår oegentligheten. Om förändringar senare görs i de bestämmelser om administrativa sanktioner som finns i en gemenskapsrättsakt, skall de bestämmelser som är minst ingripande tillämpas retroaktivt.

3. Gemenskapsrättens bestämmelser avgör arten och räckvidden av de administrativa åtgärder och sanktioner som behövs för en riktig tillämpning av de regler som avses och beror på oegentlighetens art och allvar, den beviljade förmånen eller den uppnådda fördelen och graden av ansvar.

4. Med förbehåll för den tillämpliga gemenskapsrätten regleras förfarandena för tillämpning av gemenskapskontroller, åtgärder och sanktioner i medlemsstaternas lagstiftning.

Artikel 3

1. Preskriptionstiden för att vidta åtgärder är fyra år från det att den oegentlighet som avses i artikel 1.1 begicks. Kortare preskriptionstider, dock inte under tre år, kan emellertid föreskrivas i de regler som gäller för vissa sektorer.

För kontinuerliga eller upprepade oegentligheter löper preskriptionstiden från den dag då oegentligheten upphörde. För fleråriga program sträcker sig preskriptionstiden åtminstone fram till programmets definitiva avslutning.

Preskriptionstiden avbryts av varje åtgärd som den behöriga myndigheten underrättar den berörda personen om och som har still syfte att utreda eller beivra oegentligheten. Preskriptionstiden börjar åter löpa efter varje åtgärd som innebär avbrott.

Preskriptionen inträder emellertid senast den dag då en tid som motsvarar den dubbla preskriptionstiden löper ut utan att den behöriga myndigheten beslutat om någon sanktion, utom i de fall då det administrativa förfarandet inställts i enlighet med artikel 6.1.

2. Fristen för verkställighet av det beslut varigenom den administrativa sanktionen utfärdas är tre år. Fristen löper från den dag då beslutet vinner laga kraft.

Preskriptionsavbrott och avbrott i verkställighet regleras i nationell lag.

3. Medlemsstaterna har möjlighet att tillämpa en längre frist än den som anges i punkt 1 respektive punkt 2.

AVDELNING II

Administrativa åtgärder och sanktioner

Artikel 4

1. Varje oegentlighet medför som en allmän regel att den förmån som erhållits på ett otillbörligt sätt dras in

— genom förpliktelse att betala tillbaka utestående belopp eller de belopp som uppburits på ett otillbörligt sätt,

— genom förlust, helt eller delvis, av den garanti som ställts som säkerhet för en begäran om en förmån som beviljats eller när ett förskott mottagits.

2. Tillämpningen av de åtgärder som anges i punkt 1 skall begränsas till indragning av den förmån som erhållits samt, om så föreskrivs, ränta som kan beräknas på en fast räntesats.

3. Beroende på omständigheterna skall handlingar leda till att en förmån inte beviljas eller till att den dras in om handlingarna bevisligen har till syfte att leda till att någon får en förmån som strider mot målen i den gemenskapslagstiftning som är tillämplig i det enskilda fallet därför att de villkor som krävs för att få förmånen har konstruerats.

4. De åtgärder som anges i denna artikel skall inte anses som sanktioner.

Artikel 5

1. De oegentligheter som begås uppsåtligen eller som orsakas av oaktsamhet kan medföra följande administrativa sanktioner:

- a) betalning av administrativa böter,
- b) betalning av ett belopp som överstiger de summor som otillbörligen mottagits eller som inte betalas samt, i förekommande fall, ränta. Detta ytterligare belopp skall bestämmas med ett procenttal som skall fastställas genom särskilda regler och får inte överskrida den nivå som är absolut nödvändig för att ge beloppet en avskräckande effekt,
- c) förlust, helt eller delvis, av en förmån som beviljats genom tillämpning av gemenskapsregler, även om aktören endast delvis dragit fördel av denna förmån,
- d) utestängning från eller indragning av förmånen under en period efter den då oegentligheten begicks,
- e) tillfällig indragning av ett sådant godkännande eller erkännande som krävs för deltagande i gemenskapens stödprogram,
- f) förlust av en säkerhet eller en borgen som ställts enligt villkoren i regler eller återställande av den summa som motsvarar en otillbörligen släppt säkerhet,

g) andra sanktioner av enbart ekonomisk karaktär, av motsvarande slag och omfattning, om vilka stadgas i de regler för olika sektorer som rådet antagit beroende på den berörda sektorns särskilda behov och i överensstämmelse med de verkställighetsbefogenheter som rådet givit kommissionen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i de regler för olika sektorer som redan finns då denna förordning träder i kraft, kan andra oegentligheter endast ge upphov till sådana sanktioner som inte kan jämföras med en sådan sanktion av straffrättslig art som anges i punkt 1, i den mån sådana sanktioner är oumbärliga för att reglerna skall kunna tillämpas på ett riktigt sätt.

Artikel 6

1. Med förbehåll för de administrativa gemenskapsåtgärder och gemenskapssanktioner, som har vidtagits på grundval av regler inom olika sektorer och som redan finns när denna förordning träder i kraft, kan åläggande av ekonomiska sanktioner som administrativa böter avbrytas genom beslut av den behöriga myndigheten, om ett straffrättsligt förfarande inletts mot personen i fråga med avseende på samma förhållanden. Avbrott i det administrativa förfarandet medför att den preskriptionstid som anges i artikel 3 tillfälligt upphör att löpa.

2. Om det straffrättsliga förfarandet inte fullföljs, skall det administrativa förfarande som har avbrutits återupptas.

3. När det straffrättsliga förfarandet har slutförts skall det administrativa förfarande som har avbrutits återupptas, i den mån detta inte strider mot allmänna rättsgrundsatser.

4. När det administrativa förfarandet återupptas, skall den administrativa myndigheten se till att den sanktion som tillämpas minst motsvarar den som anges i gemenskapsföreskrifterna varvid myndigheten kan ta hänsyn till alla de sanktioner som en domstol kan ha ålagt samma person för samma förhållanden.

5. Punkterna 1-4 skall inte tillämpas på ekonomiska sanktioner som utgör en nödvändig del av de ekonomiska bidragssystemen och som kan tillämpas oberoende av eventuella straffsanktioner om och i den mån den inte är att jämföras med sådana sanktioner.

Artikel 7

Administrativa gemenskapsåtgärder och sanktioner får tillämpas mot sådana ekonomiska aktörer som avses i artikel 1, dvs. fysiska eller juridiska personer, liksom andra enheter som enligt nationell lag har rättskapacitet, och som har begått oegentligheten. De kan också tillämpas mot personer som har deltagit i genomförandet av oegentligheten, samt mot dem som är skyldiga att stå till svars för oegentligheten eller förhindra att den begås.

AVDELNING III

Kontroller

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med bestämmelserna i nationella lagar och andra författningar vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att sådana transaktioner som involverar gemenskapernas finansiella intressen följer reglerna och verkligen äger rum.

2. Kontrollåtgärderna skall vara anpassade till varje sektors särdrag och vara proportionella i förhållande till de eftersträvade målen. De skall anpassas med hänsyn till den administrativa praxis och de administrativa strukturer som finns i medlemsstaterna och skall bestämmas så att de inte leder till orimligt stora ekonomiska svårigheter och administrativa kostnader.

Arten och frekvensen av kontroller på platsen som skall utföras av medlemsstaterna, och de sätt som kontrollerna utförs på skall vid behov fastställas genom regler för olika sektorer, för att säkerställa att reglerna tillämpas på ett likformigt och effektivt sätt, särskilt när det gäller att förebygga och upptäcka oegentligheter.

3. Reglerna för olika sektorer skall innehålla de bestämmelser som behövs för att säkerställa likvärdig kontroll genom tillnärmning av förfarandena och kontrollmetoderna.

Artikel 9

1. Utan att de påverkar tillämpningen av de kontroller som utförs av medlemsstaterna i enlighet med bestämmelser i nationella lagar och andra författningar och utan

att det påverkar tillämpningen av de kontroller som utförs av gemenskapsinstitutionerna i enlighet med Romfördragets bestämmelser, särskilt artikel 188c i detta, skall kommissionen se till att kontroll på dess ansvar görs av

- a) huruvida administrativ praxis överensstämmer med gemenskapsreglerna,
- b) huruvida nödvändiga verifikationer finns och om dessa överensstämmer med de gemenskapsinkomster och gemenskapsutgifter som avses i artikel 1,
- c) under vilka förhållanden dessa finansiella transaktioner genomförs och kontrolleras.

2. Dessutom kan kommissionen utföra kontroll på platsen enligt de villkor som anges i reglerna för varje sektor.

Innan denna kontroll utförs i enlighet med gällande regler skall kommissionen underrätta den berörda medlemsstaten så att allt nödvändigt bistånd kan erhållas.

Artikel 10

Ytterligare allmänna bestämmelser om kontroll på platsen kommer att antas senare i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 235 i Romfördraget och i artikel 203 i Euratomfördraget.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 1995.

På rådets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2989/95

av den 19 december 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 1765/92 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾, och

med beaktande av följande:

I förordning (EEG) nr 1765/92⁽²⁾ föreskrivs att de producenter som omfattas av det generella kompensationsssystemet skall göra ett särskilt arealuttag i syfte att styra produktionen av jordbruksgrödor till en nivå som motsvarar avsättningsmöjligheterna för dessa produkter, med beaktande av det obligatoriska arealuttaget för basarealer.

De arealer som utöver det obligatoriska uttaget frivilligt tas ur bruk bidrar till styrningen av produktionen av jordbruksgrödor. Men det frivilliga uttaget säkerställer inte en produktionsminskning som är jämförbar med den som det obligatoriska uttaget leder till. Det är därför lämpligt att vid beräkningen av det särskilda uttaget inte beakta mer än en del av de arealer som frivilligt tagits ur bruk.

I blanketterna för stödansökan har hittills inte alltid gjorts någon åtskillnad mellan det frivilliga uttaget och det obligatoriska uttaget. Medlemsstaterna bör vidta de åtgärder som krävs för att erhålla uppgifter om de arealer som frivilligt tagits ur bruk. Det är lämpligt att föreskriva en lämplig tid för denna anpassning.

Ovanliga klimatförhållanden kan få till följd att den genomsnittliga avkastningen sjunker och vara anledningen till att basarealen överskrids. Under dessa villkor bör det vara berättigat att helt eller delvis utesluta de berörda regionerna från särskilda arealuttag.

Den situation som råder på marknaden för jordbruksgrödor är sådan att ett överskridande av minst 1 % av den regionala basarealen kan anses som försumbar. I ett sådant fall bör inte det straffuttag som avses i artikel 2.6 andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 1765/92 tillämpas.

⁽¹⁾ EGT nr C 308, 20.11.1995.

⁽²⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1460/95 (EGT nr L 144, 28.6.1995, s. 1).

Det är därför nödvändigt att ändra förordning (EEG) nr 1765/92. Det bör föreskrivas en lämplig frist för denna anpassning.

Före anslutningen odlades durumvete på relativt begränsade arealer i Österrike. Produktionen är väl etablerad i vissa regioner och de berörda regionerna utgör den en betydande del av spannmålssektorn. Det är därför önskvärt att produktionen säkerställs genom att ett tillägg betalas ut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1765/92 skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.6 skall ersättas med följande text:

"6. Om det rör sig om en regional basareal och om summan av de individuella arealer, för vilka stöd söks enligt programmet om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor, inbegripet arealuttag enligt samma program, mark som anses uttagen enligt artikel 7.2 och det markuttag som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2328/91 av den 15 juli om förbättring av jordbruksstrukturernas effektivitet^(*), överstiger den regionala basarealen, gäller följande för den berörda regionen:

- För samma regleringsår skall den stödberättigade arealen per producent minskas i motsvarande grad för alla de stöd som beviljas i enlighet med denna avdelning.
- För påföljande regleringsår skall producenter som omfattas av det generella programmet, utan ersättning, göra ett särskilt uttag av mark. Procentsatsen för särskilt uttag skall vara lika med den procentsats med vilken den regionala basarealen har överskridits, vilken fastställs genom att de arealer som tagits ur bruk i form av ett frivilligt uttag i enlighet med artikel 7.6 minskas med 85 %. Detta gäller utöver de krav på uttag som anges i artikel 7.

Då ovanliga klimatförhållanden har påverkat produktionen med avseende på regleringsåret eller då överskridande har konstaterats, som har fått till följd att avkastningen fallit mycket under den normala, och orsakat överskridandet i fråga, kan kommissionen enligt förfarandet som avses i artikel 23 i förordning (EG) nr 1766/95, helt eller delvis undanta ifrågavarande regioner från särskilda arealuttag.

Om överskridandet av den regionala basarealen leder till en särskild arealuttagningssats som skall verkställas med avseende på skörden år 1996 och som är lägre än 1 % skall den inte tillämpas på det nämnda särskilda uttaget.

Arealer som omfattas av särskilt arealuttag i enlighet med andra strecksatsen i första stycket skall inte beaktas vid tillämpningen av denna punkt.

(*) EGT nr L 218, 6.8.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2843/94 (EGT nr L 302, 25.11.1994, s. 1)."

2. I artikel 4.5 skall följande stycke läggas till:

"I Österrike skall det stöd som avses i första stycket betalas ut för högst 5 000 ha i regioner där denna produktion är väl etablerad."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1.1 a skall tillämpas på avdraget för frivilligt arealuttag som skall ske vid procentberäkningen av uträkningen av det särskilda arealuttag som skall verkställas som följd av ansökningar om kompensation som framställs från och med regleringsåret 1996/97. Under förutsättning att en medlemsstat meddelar kommissionen detaljerade upplysningar om de arealer som tas ur bruk frivilligt med tanke på skörden år 1995, skall kommissionen ge nämnda stat tillstånd att skjuta upp tillämpningen av artikeln ett regleringsår.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 1995.

På rådets vägnar
L. ATIENZA SERNA
Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2990/95

av den 18 december 1995

om kompensation för märkbara sänkningar av jordbruksomräkningskurserna före den 1 juli 1996

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas inom den gemensamma jordbrukspolitiken (¹), särskilt artikel 9 i denna, och

med beaktande av följande:

I rådets förordning (EG) nr 1527/95 av den 29 juni 1995 om kompensation för sänkning av jordbruksomräkningskurserna för vissa valutor (²) fastställs särskilda bestämmelser som skall gälla mellan den 23 juni 1995 och den 1 januari 1996 för valutor som under denna period utsätts för märkbara sänkningar av jordbruksomräkningskurserna. Det finns risk för en märkbar sänkning av jordbruksomräkningskurserna för finska mark och svenska kronor eftersom monetära avvikelser på mer än 5 % har konstaterats för de ifrågavarande valutorna. Denna situation skulle kunna leda till en märkbar sänkning av en jordbruksomräkningskurs efter den period som avses i förordning (EG) nr 1527/95.

I artikel 9 i förordning (EEG) nr 3813/92 föreskrivs att rådet i händelse av märkbar uppskrivning skall besluta om alla nödvändiga åtgärder som — särskilt för att vidmakthålla respekten för de förpliktelser som följer av GATT-avtalet och för budgetdisciplinen — kan medföra undantag från de bestämmelser i den förordningen som har samband med stöd och avveckling av monetära avvikelser, utan att för den skull åstadkomma en höjning av tröskelvärdet. De åtgärder som föreskrivs i artiklarna 7 och 8 i den förordningen kan alltså inte tillämpas i oförändrat skick. Det är nödvändigt att vidta åtgärder på gemenskapsnivå för att undvika monetärt orsakade snedvridningar vid tillämpningen av den gemensamma jordbrukspolitiken.

De upplysningar som för närvarande finns att tillgå gör det inte möjligt att bedöma situationen efter den 30 juni 1996. Det är även fortsättningsvis befogat att på liknande fall under den här perioden tillämpa bestämmelserna i förordning (EG) nr 1527/95. Beloppet på det stöd som föreskrivs i förordning (EG) nr 1527/95 bör bestämmas i

enlighet med de kriterier som gällde vid antagandet av ovan nämnda förordning, särskilt med beaktande av de senast kända uppgifterna. För att återspegla de senast kända uppgifterna bör stödbeloppet fastställas för de medlemsstater, för närvarande Finland och Sverige, för vilka en risk för en märkbar sänkning av jordbruksomräkningskurserna verkligen föreligger.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Denna förordning skall tillämpas i fall av märkbara sänkningar av jordbruksomräkningskurserna, i enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) nr 3813/92, till och med den 30 juni 1996.

Artikel 2

1. Under förutsättning att ett belopp fastställs enligt punkt 2 får, i det fall en sådan sänkning av jordbruksomräkningskurserna som avses i artikel 1 sker, den berörda medlemsstaten bevilja stöd till jordbrukare under tre på varandra följande tolv månadersperioder med början månaden efter den månad då jordbruksomräkningskursen i fråga minskades. Kompensationsstödet får inte beviljas i form av ett belopp vars storlek är bundet till produktionen annat än om det gäller produktionen för en bestämd tidigare period. Det får inte heller inriktas på en viss produktion eller inskränkas till att avse produktion som sker efter denna bestämda period.

2. För Sveriges del får det sammanlagda beloppet av det kompensationsstöd som beviljas för den första tolv månadersperioden inte överstiga 10,8 miljoner ecu multiplicerat med den sänkning av jordbruksomräkningskursen som avses i artikel 1 uttryckt i procent och minskat med 1,564 punkter vad gäller den första märkbara sänkningen, om denna sänkning äger rum före den 13 januari 1996, eller med 1,043 punkter om den äger rum därefter.

För Finlands del får det sammanlagda beloppet av det kompensationsstöd som beviljas för den första tolv månadersperioden inte överstiga 14,6 miljoner ecu multiplicerat med den sänkning av jordbruksomräkningskursen som avses i artikel 1 uttryckt i procent och minskat med 1,119 punkter vad gäller den första märkbara sänkningen, om denna sänkning äger rum före den 21 januari 1996, eller med 0,746 punkter om den äger rum därefter.

Beloppet för den andra och den tredje perioden skall i förhållande till den föregående perioden minskas med minst en tredjedel av det belopp som beviljas under den första perioden.

(¹) EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 (EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1).

(²) EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 1.

3. Gemenskapens bidrag till finansieringen av kompensationsstödet uppgår, i förhållande till de belopp som kan beviljas, till 50 %.

Detta bidrag skall med avseende på finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken anses ingå i interventioner som är avsedda att reglera jordbruksmarknaderna. Medlemsstaten kan avstå från att bevilja det nationella bidraget till finansieringen av stödet.

4. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 12 i förordning (EEG) nr 3813/92 fastställa tillämpningsföreskrifter för denna artikel och särskilt, i fall då medlemsstaterna inte deltar i finansieringen av stödet, villkor för att bevilja detta.

Artikel 3

1. I fall som avses i artikel 1 skall de jordbruksomräkningskurser som vid tidpunkten för den märkbara sänkningen är tillämpliga på de belopp som avses i artikel 7 i förordning (EEG) nr 3813/92 förbli oförändrade till och med den 1 januari 1999.

2. Artiklarna 7 och 8 i förordning (EEG) nr 3813/92 är inte tillämpliga på de sänkningar av jordbruksomräkningskurserna som avses i artikel 1 i den här förordningen.

Artikel 4

Kommissionen skall före utgången av den tredje perioden för beviljande av kompensationsstöd granska effekterna på jordbruksinkomsterna av den sänkning av jordbruksomräkningskurserna som avses i artikel 1.

Om det konstateras att det finns risk för att inkomstförluster fortsätter att uppstå, får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 12 i förordning (EEG) nr 3813/92 förlänga möjligheten att bevilja det kompensationsstöd som avses i artikel 2 i denna förordning för högst två kompletterande tolv månadersperioder med ett högsta sammanlagt belopp per period som är lika med det som beviljades under den tredje perioden.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 1995.

På rådets vägnar
L. ATIENZA SERNA
Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2991/95

av den 19 december 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 334/93 om genomförandebestämmelser för användningen av jordbruksmark som tagits ur bruk till produktion av råvaror för tillverkning inom gemenskapen av produkter som inte primärt är avsedda till livsmedel eller djurfoder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2800/95⁽²⁾, särskilt artikel 12 i denna, och

med beaktande av följande:

När en uppköpare som har ställt en säkerhet sedan levererar de kontrakterade råvarorna till en första förädlare har erfarenheten visat att eftersom det inte är uppköparen utan den första förädlaren som skall bearbeta råvaran till dess slutprodukt vore det lämpligare att tillåta att säkerheten frisläpps om den första förädlaren har ställt en likvärdig säkerhet hos sin behöriga myndighet.

I kommissionens förordning (EG) nr 1870/95⁽³⁾ om ändring av förordning (EEG) nr 334/93⁽⁴⁾ ändras vissa av tillämpningsföreskrifterna för användning av jordbruksmark som tagits ur bruk till produktion av råvaror som inte är avsedda som livsmedel eller djurfoder. Förordningen trädde i kraft den 5 augusti 1995. Dess bestämmelser bör dock tillämpas på alla avtal som slutits för 1996 och följande skördar. För de avtal som slutits före förordningens ikraftträdande bör bara de bestämmelser gälla som inte inverkar negativt på de avtalsslutande parterna. För den administrativa kontrollens skull är det nödvändigt att hela säkerheten ställs före den 15 april 1996, vare sig de avtal som gäller 1996 sllöts före eller efter förordningens ikraftträdande.

Det har fastslagits att eftersom vissa råvaror omöjligen kan användas som livsmedel eller djurfoder bör dessa råvaror undergå förenklade kontroller.

Det är därför nödvändigt att ändra förordning (EEG) nr 334/93.

Vissa språkversioner är inkorrekta. Det är därför nödvändigt att korrigera dessa språkversioner.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Gemensamma förvaltningskommittén för spannmål, oljor och fetter, torkat foder och socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 334/93 ändras på följande sätt:

1. Artikel 3:

- I punkt 1 första meningen skall "bilaga II" ersättas med "bilaga III".
- I slutet av punkt 3 skall "bilaga II" ersättas med "bilaga III".

2. Artikel 8.4 skall ändras på följande sätt:

- Punkt a skall ersättas med följande text:

"a) Den uppköpare eller första förädlare som har mottagit råvarorna från ansökanden skall meddela sin behöriga myndighet vilken kvantitet råvaror som har mottagits, med specificering av art och sort, namn och adress på den avtalsslutande part som har levererat råvarorna och leveransplatsen; detta skall ske före ett datum som medlemsstaten skall fastställa, för att säkerställa att kompensationen kan betalas ut inom den period som anges i artikel 10 i förordning (EEG) nr 1765/92."

- Följande skall läggas till punkt b:

"Den första förädlaren skall i sin tur inom 40 arbetsdagar efter mottagandet av råvarorna meddela till sin behöriga myndighet namn och adress på den uppköpare som har levererat råvarorna, vilken kvantitet och typ av råvara som mottagits och datum för leveransen."

3. Artikel 9 skall ändras på följande sätt:

- Följande skall läggas till punkt 1:

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 12.

⁽²⁾ EGT nr L 291, 6.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 179, 29.7.1995, s. 40.

⁽⁴⁾ EGT nr L 38, 16.2.1993, s. 12.

"För avtal som slutits före den 5 augusti 1995 för 1995 års skörd, och där uppköparen eller den första förädlaren har ställt eller tvingats ställa minst hälften av säkerheten hos den behöriga myndigheten inom tjugo arbetsdagar efter avtalets underskrivande, skall den parten betala resten av säkerheten inom tjugo arbetsdagar efter mottagande av de avtalsenliga råvarorna, eller, om denna period har löpt ut, inom tjugo arbetsdagar efter ikraftträdandet av kommissionens förordning (EG) nr 2991/95 (*)

(*) EGT nr L 312, 23.12.1995, s. 9."

— Följande skall läggas till punkt 2:

"Utan att detta påverkar punkt 1 skall, om uppköparen har ställt säkerheten, denna säkerhet frisläppas efter det att råvarorna i fråga har levererats till den första förädlaren, om uppköparens behöriga myndighet kan bevisa att den första förädlaren har ställt en likvärdig säkerhet hos sin behöriga myndighet."

4. Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

— Den andra meningen i punkt 2 skall ersättas med följande:

"Bearbetning till en eller flera av de slutprodukter som anges i bilaga III skall äga rum före den 31 juli andra året efter det råvarorna har levererats av den ansökande till uppköparen eller den första förädlaren."

— I punkt 2 skall följande läggas till efter första stycket:

"Vad beträffar avtal som slutits före den 5 augusti 1995 skall dock sådan bearbetning äga rum inom maximalt tre år från leveransdatum för råvarorna till den första förädlaren."

— I stycke 6 skall i första och sista meningen "bilaga II" ersättas med "bilaga III".

5. En ny artikel med följande lydelse skall läggas till som artikel 25:

"Artikel 25

Om inte annat följer av denna förordning skall de ändringar som har gjorts till denna förordning i kommissionens förordning (EG) nr 1870/95 gälla för alla avtal som ingåtts beträffande 1996 års skörd och därpå följande skördar. Medlemsstaterna får dock

tillämpa några eller alla bestämmelser i dessa ändringar på avtal som gäller 1995 års skörd, så länge de inte missgynnar de avtalslutande parterna."

6. I bilaga I skall "KN-nummer 0602 99 59, vissa ettåriga frilandsväxter, t.ex. *Kenaf (Hibiscus cannabinus L.)*" ersättas med "KN-nummer 0602 99 59, andra frilandsplantor, t.ex. *Kenaf (Hibiscus Cannabinus L.)* och *Chenopodium*, med undantag av *Euphorbia lathyris*, *Calendula officinalis*, *Sylibum marianum* och *Isatis tinctoria*."

7. I bilaga II skall följande läggas till:

"KN-nummer ex 0602 99 59, *Euphorbia lathyris*, *Calendula officinalis*, *Sylibum marianum* och *Isatis tinctoria*."

Artikel 2

Förordning (EEG) nr 334/93 skall korrigeras på följande sätt:

1. I artikel 6.1 c i den tyska språkversionen skall "Flurstücksnummer" ersättas med "Flächenidentifizierung".

2. I artikel 8.5 i den tyska språkversionen skall den sista meningen i första stycket utgå.

3. Följande skall läggas till artikel 9.2 i den tyska språkversionen:

"Om avtalet ändras eller annulleras innan sökandens ansökan om arealstöd inlämnats eller enligt villkoren i artikel 7.2 skall den ställda säkerheten minska i proportion till minskningen i areal."

4. I den svenska språkversionen skall artikel 21 ersättas med följande:

"Artikel 21

Råvaror som odlas på mark som tagits ur bruk och för vilka kompensation betalas, och de produkter som härrör från sådana råvaror, får inte omfattas av de åtgärder som finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, eller av det gemenskapsstöd som avses i förordningarna (EEG) nr 2078/92 och (EEG) nr 2080/92."

Artikel 3

Denne förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2992/95

av den 19 december 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 1863/90 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 4045/89 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och om upphävande av direktiv 77/435/EEG

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4045/89 av den 21 september 1989 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och om upphävande av direktiv 77/435/EEG⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3235/94⁽²⁾, särskilt artikel 19 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt förordning (EG) nr 4045/89 skall medlemsstaterna tillstålla kommissionen en detaljerad årsrapport om tillämpningen av förordningen, ett årsprogram för granskningar och en förteckning över företag som är etablerade i ett tredje land och för vilka betalning har eller skulle ha gjorts eller mottagits, samt tillstålla berörda medlemsstater och kommissionen en förteckning över företag som är etablerade i en annan medlemsstat än den i vilken betalning har eller skulle ha gjorts eller mottagits.

En standardisering av utformningen av och innehållet i sådana meddelanden skulle göra det lättare att använda dem och att säkerställa en enhetlig tillämpning.

Därför är det lämpligt att anta detaljerade bestämmelser om dessa meddelandens utformning och innehåll.

Kommissionens förordning (EEG) nr 1863/90⁽³⁾ om tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 4045/89 bör följaktligen ändras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Fondkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1863/90 ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 1 skall ersättas med följande text:
"I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 4045/89."
- 2) Före artikel 2 skall följande rubrik och underrubrik införas:

"AVDELNING I

Gemenskapens finansieringssystem"

- 3) Efter artikel 4 skall följande rubrik, underrubrik och artiklar införas:

"AVDELNING II

Innehållet i dokument

Artikel 4a

1. Den årsrapport som avses i artikel 9.1 i förordning (EEG) nr 4045/89 skall som ett minimum innehålla detaljerade uppgifter om var och en av de aspekter på tillämpningen av förordning (EEG) nr 4045/89 som anges i bilaga II till denna förordning. Uppgifterna skall lämnas i form av klart identifierade stycken under den rubrik som uppgifterna i respektive stycke avser.
2. Det årliga granskningsprogram som avses i artikel 10 i förordning (EEG) nr 4045/89 skall utformas i enlighet med blankettmallen i bilaga III.
3. Den förteckning över företag som avses i artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 4045/89 skall utformas i enlighet med blankettmallen i bilaga IV.
4. Den förteckning över företag som avses i artikel 7.3 i förordning (EEG) nr 4045/89 skall utformas i enlighet med blankettmallen i bilaga V.
5. En medlemsstats begäran om prioriterad granskning av ett företag i en annan medlemsstat, enligt artikel 7.2 och 7.4 i förordning (EEG) nr 4045/89, skall utformas i enlighet med blankettmallen i bilaga VI.

Artikel 4b

De uppgifter som skall lämnas enligt artikel 4a får meddelas i form av ett dokument eller en datafil i ett sådant format som avsändaren och mottagaren kommer överens om."

- 4) Bilagan skall heta bilaga I och bilagorna A, B, C, D och E i denna förordning skall läggas till som bilaga II, III respektive IV.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT nr L 388, 30.12.1989, s. 18.

⁽²⁾ EGT nr L 338, 28.12.1994, s. 16.

⁽³⁾ EGT nr L 170, 3.7.1990, s. 23.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

*BILAGA A**"BILAGA II*

Uppgifter som skall lämnas i den årsrapport som medlemsstaterna skall inge enligt artikel 9.1 i förordning (EEG) nr 4045/89 ('förordningen')

1. Förvaltning av förordningen

Förvaltningen av förordningen, inbegripet ändringar av de granskningsansvariga organisationerna och av den särskilda myndighet som ansvarar för övervakning av förordningens tillämpning enligt artikel 11, samt av dessa organisationers befogenheter.

2. Lagändringar

Eventuella lagändringar som är av betydelse för tillämpningen av förordningen och som har införts sedan föregående årsrapport.

3. Ändringar av granskningsprogrammet

En beskrivning av eventuella ändringar eller modifieringar som har gjorts av det granskningsprogram som inlämnats till kommissionen enligt artikel 10.2 i förordningen efter det att programmet inlämnades.

4. Genomförande av granskningsprogrammet

Genomförandet av granskningsprogrammet för den period som löper ut den 30 juni före den sista dagen för ingivande av denna rapport, enligt artikel 9.1 i förordningen, med angivande av följande uppgifter, både i totala siffror och uppdelade per granskningsorgan (om fler än organ utför granskning enligt förordningen):

- a) Antalet utförda granskningar.
- b) Antalet granskningar som återstår att utföra.
- c) Antalet planerade granskningar som inte har utförts under den aktuella perioden.
- d) Skälen till att de granskningar som avses i c inte har utförts.
- e) Uppdelningen av de granskningar som avses i a, b och c ovan i mottagna eller utbetalade belopp och i åtgärder.
- f) Eventuella åtgärder som kan ha vidtagits till följd av de granskningar som avses i a ovan i det fall inga oriktigheter upptäcktes.
- g) Resultaten av de granskningar som har utförts avseende granskningsperioden före den period som avses i den aktuella rapporten men för vilka resultaten inte var tillgängliga vid tiden för angivande av rapporten för den granskningsperioden.
- h) Eventuella svårigheter i samband med utförandet av de granskningar som avses i a och b ovan.
- i) Uppgift om den genomsnittliga varaktigheten av granskningar i persondagar och, om så är möjligt, uppgift om den tid som har lagts ned på planering, förberedelse, utförande av granskning och rapportering.

5. Ömsesidigt bistånd

Anmodan om ömsesidigt bistånd, inlämnade och mottagna enligt artikel 7 i förordningen, inbegripet resultaten av granskningar som har utförts som prioriterade granskningar enligt artikel 7.2 och 7.4, och en sammanfattning av både de förteckningar som har skickats och de som har mottagits enligt artikel 7.2 och 7.3.

6. Resurser

Uppgifter om de resurser som är tillgängliga för utförandet av granskningarna enligt förordningen, inbegripet.

- a) antalet tjänstemän, uttryckt i personer/år, som avsatts till granskningar enligt förordningen, per granskningsorgan och, i förekommande fall, region,
- b) den utbildning som tjänstemän som arbetar med kontroller enligt förordningen har fått, med uppgift om andelen av de personer som avses i a ovan som har fått sådan utbildning, samt arten av denna utbildning, och
- c) datorutrustning och verktyg som står till förfogande för tjänstemän som arbetar med granskningar enligt förordningen.

7. Svårigheter vid tillämpning av förordningen

Eventuella svårigheter i samband med tillämpningen av förordningen och de åtgärder som har vidtagits för att övervinna dessa eller förslag på hur de kan övervinnas.

8. Förslag till förbättringar

Eventuella förslag till förbättringar, antingen av tillämpningen av förordningen eller i själva förordningen.”

BILAGA B

BILAGA III

FORMULÄR A

FÖRSLAG TILL GRANSKNINGSPROGRAM FÖR PERIODEN .....

(Artikel 10 i förordning (EEG) nr 4045/89)

1. Kriteriet för beräkning av det minsta antal företag som skall granskas = minst hälften av det antal företag vars intäkter eller utgifter, eller summan av dessa två belopp, översteg 100 000 ecu för EUGFJ:s räkenskapsår .....

dvs. [ ] × 1/2 = [ ]

2. För åtgärder på vilka riskanalys inte har tillämpats som det huvudsakliga urvalskriteriet:

Antal företag som har mottagit eller gjort utbetalningar enligt det system som tillämpas vid finansiering av garantisektionen vid EUGFJ under räkenskapsåret .....
Totalt antal vars intäkter eller utgifter, eller summan av dessa två belopp, hänfördes till följande kategorier:

A 2) Över
300 000 ecu

[ ]

[ ]

[ ]

Antal företag i var och en av ovanstående kategorier som skall granskas under .....

[ ]

[ ]

[ ]

3. Totalt antal företag som har föreslagits för granskning under .....

A 4) Totalt antal

[ ]

A 5) Totalt på
grundval av riskanalys

[ ]

A 6) < 30 000 ecu

[ ]

Anmärkingar om fält:

A 2) Det är obligatoriskt att granska företag i denna kategori som under de två föregående granskningsperioderna inte har varit föremål för granskning i enlighet med denna förordning, såvida inte de betalningar som de har mottagit har gjorts inom ramen för en eller flera åtgärder på vilka riskanalysmetoder har tillämpats vid urvalet.

A 6) Företag i denna kategori skall endast granskas av särskilda skäl som skall anges i formulär D i denna bilaga.

FORMULÄR C

FÖRSLAG TILL GRANSKNINGSPROGRAM FÖR PERIODEN .....

(Artikel 10 i förordning (EEG) nr 4045/89)

Kriterier som har antagits vid upprättandet av programmet för exportbidragsområdet och andra sektorer, där riskanalysmetoder för urval har antagits, i de fall kriterierna skiljer sig från dem som anges i de förslag till riskanalys som sänts till kommissionen enligt artikel 2.2 i förordning 4045/89

Sektor där granskning föreslås (ange EUGFJ:s budgetrubrik enligt kolumn B 1 i formulär B i denna bilaga)	Kommentarer om risker och antagna urvalskriterier (ange kortfattade detaljer, t.ex. upptäckta oriktigheter eller exceptionellt ökade utgifter)

FORMULÄR D

FÖRSLAG TILL GRANSKNINGSPROGRAM FÖR PERIODEN.....

(Artikel 10 i förordning (EEG) nr 4045/89)

Föreslagna granskningar, i förekommande fall, av företag vars intäkter eller utgifter, eller summan av dessa två belopp, understeg 30 000 ecu under EUGFJ:s räkenskapsår....

EUGFJ:s budgetrubrik (enligt kolumn B i formulär B)	Antal företag som enligt förslag bör granskas	Ange skäl till granskningen

FORMULÄR E
FÖRSLAG TILL GRANSKNINGSPROGRAM FÖR PERIODEN.....

(Artikel 10 i förordning (EEG) nr 4045/89)

Granskningsorgan (uppdelade i regioner och kontor)	Antal planerade granskningar	Sammanlagt antal tjänstemän/år som utför granskningar enligt förordning (EEG) nr 4045/89 (i de fall tjänstemännen endast arbetar deltid med granskningar enligt förordning (EEG) nr 4045/89 skall endast denna del av deras arbetsår tas upp)

BILAGA C
BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER FÖRETAG SOM ÄR ETABLERADE I EN ANNAN MEDLEMSSTAT ÄN DEN I VILKEN BETALNING AV DET AKTUELLA BELOPPET HAR ELLER SKULLE HA GJORTS ELLER MOTTAGITS

(Artikel 7.1 och 7.2 i förordning (EEG) nr 4045/89)

Denna förteckning skickades (datum) ..... Medlemsstat i vilken företaget är etablerat

Medlemsstat i vilken utbetalning gjordes eller mottogs ..... Medlemsstat i vilken företaget är etablerat

(1) Namn och adress	(2) Typ av utgift (specificera varje utgift enligt EUGFJ:s budgetrubriker samt typ av betalning)	(3) Belopp (i nationell valuta) per betalning som under EUGFJ:s räkenskapsår		(4) Ange om granskning av företaget har begärts i enlighet med artikel 7.2 (se anmärkning A)
		(i) gjordes till företaget	(ii) gjordes av företaget	
(i) för företag i den medlemsstat där de är etablerade	(ii) dit betalning har skickats eller varifrån betalning har mottagits			

Anmärningar

- A. I sådana fall skall en särskild begäran skickas, med användning av blankettmallen i bilaga V, med alla uppgifter som är nödvändiga för att mottagaren skall kunna identifiera det aktuella företaget.
- B. Kopia av denna förteckning måste skickas till kommissionen (GD VI-G-3).
- C. Om det för Ert lands vidkommande inte finns några företag som är etablerade i andra medlemsstater, skall övriga medlemsstater och kommissionen informeras om detta (GD VI-G-3).
- D. Även om en begäran om granskning av ett företag i enlighet med artikel 7.2 görs efter det att denna förteckning har skickats, skall kopia av begäran enligt bilaga VI skickas till kommissionen (GD VI-G-3).

BILAGA D

BILAGA V

FÖRTECKNING ÖVER FÖRETAG SOM ÄR ETABLERADE I ETT TREDJE LAND FÖR VILKET BETALNING AV DET AKTUELLA BELOPPET HAR ELLER SKULLE HA GJORTS ELLER MOTTAGITS I DEN AKTUELLA MEDLEMSSTATEN

(Artikel 7.3 i förordning (EEG) nr 4045/89)

Medlemsstat i vilken utbetalning gjordes eller mottogs ..... Denna förteckning skickades (datum)

Tredje land i vilket företaget är etablerat .....

(1) Namn och adress	(2) Typ av utgift (specificera varje utgift enligt EUGFJ:s budgetrubriker samt typ av betalning)	(3) Belopp (i nationell valuta) per betalning som under EUGFJ:s räkenskapsår		(4) Anmärkningar (ange t.ex. eventuella svårigheter i samband med granskning, misstanke om oriktighet, riskanalys, osv. ...)
		(i) gjordes till företaget	(ii) gjordes av företaget	
(i) för företag in den medlemsstat där det är etablerat				
(ii) dit betalning har skickats eller varit från betalning har mottagits				

Anmärkning

Om det för Ert lands vidkommande inte finns några företag som är etablerade i andra tredje länder, skall denna bilaga, innehållande tydlig uppgift om detta förhållande, returneras till kommissionen (GD VI-G-3).*

BILAGA E

"BILAGA VI

BEGÄRAN OM GRANSKNING ENLIGT ARTIKEL 7.2 ELLER 7.4 I FÖRORDNING 4045/89

Frågor markerade med asterisk skall alltid besvaras. Övriga frågor besvaras i tillämpliga fall.

Denna begäran hänför sig till: Artikel 7.2 ...

Artikel 7.4 ...

<p>A (*) 1. Begärande medlemsstat .....</p> <p>(*) 2. Särskild avdelning (namn) .....</p> <p>(*) 3. Adress .....</p> <p>(*) 4. Telefonnummer .....</p> <p>5. Faxnummer .....</p> <p>6. Telexnummer .....</p> <p>7. Ansvarig tjänsteman .....</p> <p>8. Granskningsansvarig organisation (namn) .....</p> <p>9. Adress .....</p> <p>10. Telefonnummer .....</p> <p>11. Faxnummer .....</p> <p>12. Telexnummer .....</p> <p>13. Ansvarig tjänsteman .....</p>	
<p>B (*) 1. Medlemsstat som mottar begäran .....</p> <p>(*) 2. Organisation .....</p>	
<p>C (*) 1. Datum för begäran .....</p> <p>(*) 2. Granskningsprogram .....</p>	
<p>D Uppgifter om bidragmottagaren</p> <p>(*) 1. Namn</p> <p> a) i begärande medlemsstat .....</p> <p> b) i medlemsstat som mottar begäran .....</p> <p>(*) 2. Referensnummer .....</p> <p>(*) 3. Adress</p> <p> a) i begärande medlemsstat .....</p> <p> b) i medlemsstat som mottar begäran .....</p>	
<p>E Endast för begäran enligt artikel 7.2</p> <p>Uppgifter om betalningen</p> <p>(*) 1. Utbetalande myndighet .....</p> <p>(*) 2. Betalningens referensnummer .....</p> <p>(*) 3. Betalningstyp .....</p> <p>(*) 4. Belopp (ange valuta) .....</p> <p>(*) 5. Bokföringsdag .....</p> <p>(*) 6. Betalningsdag .....</p> <p>(*) 7. EUGFJ:s budgetkod (kapitel – artikel – post – rad) .....</p> <p>(*) 8. Regleringsår eller period som betalningen avser .....</p> <p>(*) 9. EU-förordning som utgör rättslig grund för betalning .....</p>	

F Uppgifter om transaktionen

1. Nummer på exportdeklaration eller ansökan .....

2. Kontrakt .....

— nummer .....

— datum .....

— kvantitet .....

— värde .....

3. Faktura .....

— nummer .....

— datum .....

— kvantitet .....

— värde .....

4. Dag för godkännande av deklARATIONEN .....

5. Godkännande kontor .....

6. Nummer på certifikat eller licens .....

7. Datum för certifikat eller licens .....

För lagringssystem

8. Anbud nummer .....

9. Anbudsdag .....

10. Pris per enhet .....

11. Dag för införande i lager .....

12. Dag för uttag ur lager .....

13. Höjd eller sänkt kvalitet .....

För exportbidrag

14. Ansökan nummer (om annat än deklarationsnumret) .....

15. Tullkontor som handhar tullkontrollen .....

16. Dag för tullkontroll .....

17. Förskottering (kod) .....

18. Exportbidragskod (11 siffror) .....

19. Destinationskod .....

20. Förutfastställd sats .....

— i ecu .....

— i nationell valuta .....

21. Dag för förutfastställelse .....

G Riskanalys

(*) 1. Bedömning .....

hög .....

medel .....

låg .....

(*) 2. Beskrivning av grunderna för bedömningen .....

(v.g. fortsätt vid behov på separat papper) .....

H Granskningens omfattning och syfte

1. Föreslagen omfattning .....

2. Syften och tekniska uppgifter till stöd för dessa .....

(v.g. fortsätt vid behov på separat papper) .....

I (*) Förteckning över inlämnade dokumentunderlag .....

(v.g. fortsätt vid behov på separat papper) .....

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2993/95

av den 19 december 1995

om ändring av förordning (EG) nr 1518/95 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordningar (EEG) nr 1418/76 och (EEG) nr 1766/92 vad beträffar import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1863/95⁽²⁾, särskilt artiklarna 11, 13 och 16 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1518/95⁽³⁾ ges tillämpningsföreskrifter till rådets förordningarna (EEG) nr 1418/76⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1530/95⁽⁵⁾, och (EEG) nr 1766/92 vad beträffar import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på ris respektive spannmål.

I kommissionens förordning (EG) nr 2448/95⁽⁶⁾ ändras, med verkan från och med den 1 januari 1996, rådets förordning (EEG) nr 2648/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽⁷⁾, särskilt vad beträffar vissa spannmålsprodukter som omfattas av KN-nummer 1104.

Förordning (EG) nr 1518/95 bör ändras till att innefatta dessa ändringar med verkan från och med den 1 januari 1996.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1518/95 skall ändras på följande sätt:

1. Produktkod 1104 22 10 100 skall ersättas med produktkod 1104 22 20 100.
2. Produktkod 1104 22 99 100 och därtill hörande uppgifter skall utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT nr L 179, 29.7.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁴⁾ EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 5.

⁽⁶⁾ EGT nr L 259, 30.10.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 256, 7.9.1987, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2994/95

av den 19 december 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 3846/87 om upprättandet av en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1863/95⁽²⁾, särskilt artikel 13 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 2448/95 av den 10 oktober 1995, som ändrar bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽³⁾, föreskrivs ändringar med verkan från den 1 januari 1996 för vissa sädeslag med KN-nummer 1104 såsom skalade havregryn (klippta eller gröpade) och skurna havregryn.

I kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2838/95⁽⁵⁾, upprättas

på basis av den kombinerade nomenklaturen en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter. Den bör anpassas till de ovannämnda ändringarna med verkan från och med den 1 januari 1996.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilagan till förordning (EEG) nr 3846/87 skall del 3 ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT nr L 179, 29.7.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 259, 30.10.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 296, 9.12.1995, s. 1.

BILAGA

1. Produkter med KN-nummer ex 1104 22 10 och tillhörande text skall ersättas med följande KN-nummer och text:

KN-nummer	Produktbeskrivning	Produktnummer
ex 1104 22 20	— — — skalad (klippt eller gröpt): — — — — med en askhalt, i vikt av torrsubstansen, på högst 2,3 viktprocent och med ett agninhåll på högst 0,5 % och med en vattenhalt på högst 11 % och där peroxiden praktiskt taget är överksam (?)	1104 22 20 100

2. KN-nummer ex 1104 22 99 och tillhörande text skall upphävas.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2995/95

av den 19 december 1995

om ändring av förordning (EG) nr 3254/93 vad avser den särskilda försörjningsordningen för vissa frukter och grönsaker till förmån för de mindre öarna i Egeiska havet under 1996

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2019/93 av den 19 juli 1993 om införande av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2417/95⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 2958/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1802/95⁽⁴⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter vad gäller de särskilda åtgärderna för att försörja de mindre Egeiska öarna med vissa jordbruksprodukter, samt bestäms stödbeloppet för denna försörjning, beroende av den ögrupp där produkterna avsåts, i enlighet med artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 2019/93. Enligt artikel 2 i förordning (EEG) nr 2019/93 bör den prognosticerade försörjnings-

balansen för 1996 fastställas för frukt och grönsaker från övriga gemenskapen till de mindre Egeiska öarna.

Kommissionens förordning (EG) nr 3254/93⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 997/95⁽⁶⁾, bör följaktligen ändras.

De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II i förordning (EEG) nr 3254/93 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 184, 27.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 248, 14.10.1995, s. 39.

⁽³⁾ EGT nr L 267, 28.10.1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT nr L 174, 26.7.1995, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT nr L 293, 27.11.1993, s. 34.

⁽⁶⁾ EGT nr L 101, 4.5.1995, s. 16.

BILAGA

"BILAGA I

Prognosticerad försörjningsbalans för 1996 för de mindre Egeiska öarna som hänförs till grupp A (*)

(ton)

Varuslag	KN-nummer	Kvantitet
Potatis	0701 10 00 0701 90 51 0701 90 59 0701 90 90	3 000
Grönsaker	0702–0709 (*)	1 000
Citrusfrukter, färska	ex 0805	2 000
Druvor	0806 10	
Äpplen	0808 10 31 – 0808 10 89	
Päron	0808 20 31 – 0808 20 39	
Aprikoser, körsbär, persikor, plommon och slånbar, färska	0809	
Jordgubbar	0810 10	
Meloner, vattenmeloner	0807 11 00 och 0807 19 00	
Fikon, färska	0804 20 10	
Kiwifrukt	0810 50 00	

(*) Undantaget grönsaker som hänförs till KN-numren 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99 (utom ätlig paprika), 0709 90 31, 0709 90 39 och 0709 90 60.

(1) De mindre öarna i grupp A definieras i bilaga I till förordning (EEG) nr 2958/93.

BILAGA II

Prognosticerad försörjningsbalans för 1996 för de mindre Egeiska öarna som hänförs till grupp B (*)

(ton)

Varuslag	KN-nummer	Kvantitet
Potatis	0701 10 00 0701 90 51 0701 90 59 0701 90 90	10 000
Grönsaker	0702-0709 (*)	5 300
Citrusfrukter, färska	ex 0805	
Druvor	0806 10	
Äpplen	0808 10 31 - 0808 10 89	
Päron	0808 20 31 - 0808 20 39	
Aprikoser, körsbär, persikor, plommon och slånbar, färska	0809	7 518
Jordgubbar	0810 10	
Meloner, vattenmeloner	0807 11 00 och 0807 19 00	
Fikon, färska	0804 20 10	
Kiwifrukt	0810 50 00	

(*) Undantaget grönsaker som hänförs till KN-numren 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99 (utom ätlig paprika), 0709 90 31, 0709 90 39 och 0709 90 60.

(*) De mindre öarna i grupp B definieras i bilaga II till förordning (EEG) nr 2958/93."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2996/95

av den 19 december 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 3846/87 om upprättandet av en exportbidragsnomenklatur för frukt och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1363/95⁽²⁾, särskilt artikel 30.4 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 2448/95 av den 10 oktober 1995 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽³⁾ fastställs ändringar vad gäller apelsiner enligt KN-nummer 0805 10.

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2994/95⁽⁵⁾,

införs en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter, baserad på Kombinerade nomenklaturen. Den förordningen bör ändras i enlighet med ovan nämnda ändringar.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avsnitt 11 i bilagan till förordning (EEG) nr 3846/87 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 118, 20.5.1972, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 132, 16.6.1995, s. 8.

⁽³⁾ EGT nr L 259, 30.10.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ Se sida 26 i denna tidning.

BILAGA

"11. Frukt och grönsaker

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 0702 00	Tomater, färska eller kyllda:	
ex 0702 00 15	– Under tiden 1 januari–31 mars:	
	– – Extra klass, klass 1 och klass 2 ⁽¹⁾	0702 00 15 100
ex 0702 00 20	– Under tiden 1–30 april:	
	– – Extra klass, klass 1 och klass 2 ⁽¹⁾	0702 00 20 100
ex 0702 00 25	– Under tiden 1–14 maj:	
	– – Extra klass, klass 1 och klass 2 ⁽¹⁾	0702 00 25 100
ex 0702 00 30	– Under tiden 15–31 maj:	
	– – Extra klass, klass 1 och klass 2 ⁽¹⁾	0702 00 30 100
ex 0702 00 35	– Under tiden 1 juni–30 september:	
	– – Extra klass, klass 1 och klass 2 ⁽¹⁾	0702 00 35 100
ex 0702 00 40	– Under tiden 1–31 oktober:	
	– – Extra klass, klass 1 och klass 2 ⁽¹⁾	0702 00 40 100
ex 0702 00 45	– Under tiden 1 november–20 december:	
	– – Extra klass, klass 1 och klass 2 ⁽¹⁾	0702 00 45 100
ex 0702 00 50	– Under tiden 21–31 december:	
	– – Extra klass, klass 1 och klass 2 ⁽¹⁾	0702 00 50 100
ex 0802	Andra nötter, färska eller torkade, även skalade:	
	– Mandel:	
ex 0802 12	– – Skalande:	
0802 12 90	– – – Annan mandel	0802 12 90 000
	– Hasselnötter (av släktet <i>Corylus</i>):	
0802 21 00	– – Med skal	0802 21 00 000
0802 22 00	– – Skalande	0802 22 00 000
	– Valnötter:	
0802 31 00	– – Med skal	0802 31 00 000
ex 0805	Citrusfrukter, färska eller torkade:	
ex 0805 10	– Appelsiner, och pomeranser:	
	– – Apelsiner, färska:	
	– – – Under tiden 1 januari–31 mars:	
ex 0805 10 01	– – – – Blod- och halvblodapelsiner:	
	– – – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 ⁽²⁾	0805 10 01 200
	– – – – – Andra:	
ex 0805 10 05	– – – – – Navels, Navelines, Navelares, Salustianas, Vernas, Valencia, lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita och Hamlins:	
	– – – – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 ⁽²⁾	0805 10 05 200
ex 0805 10 09	– – – – – Andra:	
	– – – – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 ⁽²⁾	0805 10 09 200
	– – – Under tiden 1–30 april:	
ex 0805 10 11	– – – – Blod- och halvblodapelsiner:	
	– – – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 ⁽²⁾	0805 10 11 200
	– – – – – Andra:	

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 0805 10 15	— — — — — Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia lates, Maltese, Shamouris, Ovalis, Trovita och Hamlins: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 15 200
ex 0805 10 19	— — — — — Andra: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 19 200
ex 0805 10 21	— — — — — Under tiden 1–15 maj: — — — — — Blod- och halvblodapelsiner: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 21 200
ex 0805 10 25	— — — — — Andra: — — — — — Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita och Hamlins: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 25 200
ex 0805 10 29	— — — — — Andra: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 29 200
ex 0805 10 31	— — — — — Under tiden 16–31 maj — — — — — Blod- och halvblodapelsiner: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 31 200
ex 0805 10 33	— — — — — Andra: — — — — — Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita och Hamlins: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 33 200
ex 0805 10 35	— — — — — Andra: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 35 200
ex 0805 10 37	— — — — — Under tiden 1 juni–30 september: — — — — — Blod- och halvblodapelsiner: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 37 200
ex 0805 10 38	— — — — — Andra: — — — — — Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita och Hamlins: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 38 200
ex 0805 10 39	— — — — — Andra: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 39 200
ex 0805 10 42	— — — — — Under tiden 1–15 oktober: — — — — — Blod- och halvblodapelsiner: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 42 200
ex 0805 10 44	— — — — — Andra: — — — — — Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita och Hamlins: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 44 200
ex 0805 10 46	— — — — — Andra: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 46 200
ex 0805 10 51	— — — — — Under tiden 16 oktober–30 november: — — — — — Blod- och halvblodapelsiner: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 51 200
ex 0805 10 55	— — — — — Andra: — — — — — Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita och Hamlins: — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 (2)	0805 10 55 200

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 0805 10 59	— — — — — Andra: — — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 ⁽²⁾ — — — Under tiden 1—31 december:	0805 10 59 200
ex 0805 10 61	— — — — — Blod- och halvblodapelsiner: — — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 ⁽²⁾ — — — — — Andra:	0805 10 61 200
ex 0805 10 65	— — — — — Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita och Hamlins: — — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 ⁽²⁾	0805 10 65 200
ex 0805 10 69	— — — — — Andra: — — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 ⁽²⁾	0805 10 69 200
ex 0805 30	— Citroner (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus limonum</i>) och limefrukter (<i>Citrus aurantifolia</i>): — — Citroner (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus limonum</i>):	
ex 0805 30 20	— — — Under tiden 1—31 maj: — — — — Färska (Klass extra, klass 1 och klass 2) ⁽²⁾	0805 30 20 100
ex 0805 30 30	— — — Under tiden 1 juni—31 oktober: — — — — Färska (Klass extra, klass 1 och klass 2) ⁽²⁾	0805 30 30 100
ex 0805 30 40	— — — Under tiden 1 november—31 december: — — — — Färska (Klass extra, klass 1 och klass 2) ⁽²⁾	0805 30 40 100
ex 0806	Vindruvor, färska eller torkade:	
ex 0806 10	— Färska: — — Bordsdruvor: — — — Under tiden 1 januari—14 juli:	
ex 0806 10 21	— — — — Av varianten Emperor (<i>Vitis vinifera</i> c.v.), under tiden 1—31 januari: — — — — — Klass extra och klass 1 ⁽³⁾	0806 10 21 200
ex 0806 10 29	— — — — — Andra: — — — — — — Klass extra klass 1 och klass 2 ⁽³⁾	0806 10 29 200
ex 0806 10 30	— — — Under tiden 15 juli—20 juli: — — — — Klass extra och klass 1 ⁽³⁾	0806 10 30 200
ex 0806 10 40	— — — Under tiden 21 juli—30 oktober: — — — — Klass extra och klass 1 ⁽³⁾	0806 10 40 200
ex 0806 10 50	— — — Under tiden 1 november—20 november: — — — — Klass extra och klass 1 ⁽³⁾ — — — Under tiden 21 november—31 december:	0806 10 50 200
ex 0806 10 61	— — — — Av varianten Emperor (<i>Vitis vinifera</i> c.v.), under tiden 1—31 december: — — — — — Klass extra och klass 1 ⁽³⁾	0806 10 61 200
ex 0806 10 69	— — — — — Andra: — — — — — — Klass extra och klass 1 ⁽³⁾	0806 10 69 200
ex 0808	Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska:	
ex 0808 10	— Äpplen: — — Andra: — — — Under tiden 1 januari—31 mars:	
ex 0808 10 51	— — — — Av varianten Golden Delicious: — — — — — För framställning av cider — — — — — Andra: — — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2 ⁽²⁾	0808 10 51 910

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 0808 10 53	<p>— — — — Av varianten Granny Smith:</p> <p>— — — — — För framställning av cider</p> <p>— — — — — Andra:</p> <p>— — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2⁽²⁾</p>	0808 10 53 910
ex 0808 10 59	<p>— — — — Andra:</p> <p>— — — — — För framställning av cider</p> <p>— — — — — Andra:</p> <p>— — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2⁽²⁾</p> <p>— — — — Under tiden 1 april—30 juni:</p>	0808 10 59 910
ex 0808 10 61	<p>— — — — Av varianten Golden Delicious:</p> <p>— — — — — För framställning av cider</p> <p>— — — — — Andra:</p> <p>— — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2⁽²⁾</p>	0808 10 61 910
ex 0808 10 63	<p>— — — — Av varianten Granny Smith:</p> <p>— — — — — För framställning av cider</p> <p>— — — — — Andra:</p> <p>— — — — — — Klass extra, klass 1 och 2⁽²⁾</p>	0808 10 63 910
ex 0808 10 69	<p>— — — — Andra:</p> <p>— — — — — För framställning av cider</p> <p>— — — — — Andra:</p> <p>— — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2⁽²⁾</p> <p>— — — — Under tiden 1 juli—31 juli:</p>	0808 10 69 910
ex 0808 10 71	<p>— — — — Av varianten Golden Delicious:</p> <p>— — — — — För framställning av cider</p> <p>— — — — — Andra:</p> <p>— — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2⁽²⁾</p>	0808 10 71 910
ex 0808 10 73	<p>— — — — Av varianten Granny Smith:</p> <p>— — — — — För framställning av cider</p> <p>— — — — — Andra:</p> <p>— — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2⁽²⁾</p>	0808 10 73 910
ex 0808 10 79	<p>— — — — Andra:</p> <p>— — — — — För framställning av cider</p> <p>— — — — — Andra:</p> <p>— — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2⁽²⁾</p> <p>— — — — Under tiden 1 augusti—31 december:</p>	0808 10 79 910
ex 0808 10 92	<p>— — — — Av varianten Golden Delicious:</p> <p>— — — — — För framställning av cider, andra än de som omfattas av 0808 10 10</p> <p>— — — — — Andra:</p> <p>— — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2⁽²⁾</p>	0808 10 92 910
ex 0808 10 94	<p>— — — — Av varianten Granny Smith:</p> <p>— — — — — För framställning av cider, andra än de som omfattas av 0808 10 10</p> <p>— — — — — Andra:</p> <p>— — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2⁽²⁾</p>	0808 10 94 910
ex 0808 10 98	<p>— — — — Andra:</p> <p>— — — — — För framställning av cider, andra än de som omfattas av 0808 10 10</p> <p>— — — — — Andra:</p> <p>— — — — — — Klass extra, klass 1 och klass 2⁽²⁾</p>	0808 10 98 910

KN-nr	Varuslag	Produktkod
ex 0809	Aprikoser, körsbär, persikor (inbegripet nektariner), plommon och slånbar, färska	
ex 0809 30	– Persikor (inbegripet nektariner):	
	– – Under tiden 1 januari–10 juni:	
ex 0809 30 11	– – – Nektariner:	
	– – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 (*)	0809 30 11 100
ex 0809 30 19	– – – Andra:	
	– – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 (*)	0809 30 19 100
	– – Under tiden 11–20 juni:	
ex 0809 30 21	– – – Nektariner:	
	– – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 (*)	0809 30 21 100
ex 0809 30 29	– – – Andra:	
	– – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 (*)	0809 30 29 100
	– – Under tiden 21 juni–31 juli:	
ex 0809 30 31	– – – Nektariner:	
	– – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 (*)	0809 30 31 100
ex 0809 30 39	– – – Andra:	
	– – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 (*)	0809 30 39 100
	– – Under tiden 1 augusti–30 september:	
ex 0809 30 41	– – – Nektariner:	
	– – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 (*)	0809 30 41 100
ex 0809 30 49	– – – Andra:	
	– – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 (*)	0809 30 49 100
	– – Under tiden 1 oktober–31 december:	
ex 0809 30 51	– – – Nektariner:	
	– – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 (*)	0809 30 51 100
ex 0809 30 59	– – – Andra:	
	– – – – Klass extra, klass 1 och klass 2 (*)	0809 30 59 100

(¹) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 778/83 (EGT nr L 86, 31.3.1983, s. 14).

(²) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 920/89 (EGT nr L 97, 11.4.1989, s. 19).

(³) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 1730/87 (EGT nr L 163, 23.6.1987, s. 25).

(⁴) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 3596/90 (EGT nr L 350, 14.12.1990, s. 38)."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2997/95

av den 20 december 1995

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av magnesium i obearbetad form med ursprung i Ryssland och Ukraina

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3283/94 av den 22 december 1994 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1251/95⁽²⁾, särskilt artikel 23 i denna,med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 552/94⁽⁴⁾, särskilt artikel 11 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

I. FÖRFARANDE

(1) Den 15 januari 1994 offentliggjorde kommissionen genom ett meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁵⁾ att ett antidumpningsförfarande inletts beträffande import till gemenskapen av magnesium i obearbetad form med ursprung i Kazakstan, Ryssland och Ukraina och inledde sedan en undersökning.

(2) Förfarandet inleddes till följd av att ett klagomål lämnats in av Comité de Liaison des Industries de Ferro-Alliages på gemenskapsproducentens vägnar, dvs. Péchiney Electrometallurgie, Frankrike ("PEM").

Efter det att magnesiumproduktionen hos Societa Italiana per il magnesio e leghe di magnesio S.p.A. ("SAIM") i Bolzano i Italien lades ner i början av 1992 uppges PEM vara den enda kvarstående producenten av magnesium i obearbetad form i gemenskapen.

(3) Klagomålet innehöll bevis på dumpning av produkten med ursprung i ovan angivna länder och på väsentlig skada till följd av denna. Dessa bevis ansågs tillräckliga för att motivera att ett förfarande inleddes.

(4) Kommissionen underrättade officiellt de producenter, exportörer och importörer som man visste var berörda samt företrädarna för exportländerna och de klagande och gav de direkt berörda parterna tillfälle att framföra sina synpunkter skriftligen och att begära att få bli hörda.

Ett antal producenter i de berörda länderna och flera importörer framförde sina synpunkter skriftligen. Flera parter begärde att få bli hörda.

(5) Kommissionen sände frågeformulär till de parter som man visste var berörda och fick in utförliga upplysningar från den klagande gemenskapsproducenten, en kazakstansk producent, två ryska producenter, två ukrainska producenter och tre oberoende importörer i gemenskapen.

(6) Kommissionen samlade in och kontrollerade alla de upplysningar som den ansåg nödvändiga för ett preliminärt ställningstagande och besökte följande företag för utredning:

a. Klagande gemenskapsproducent:

— PEM.

b. Producent i jämförelselandet:

— Hydro Magnesium, Porsgrunn, Norge,

c. Oberoende importörer i gemenskapen:

— Ayrton & Partners, London, Förenade kungariket,

— Deutsche Erz- und Metall-Union GmbH, Hannover, Tyskland,

— Sassoone Metals & Chemicals, Bryssel, Belgien.

(7) Dumpningsundersökningen omfattade perioden 1 januari 1993–31 december 1993 ("undersökningsperioden").

(8) På grund av problem vid fastställandet av normalvärdet på grundval av situationen i ett jämförelseland har undersökningen överskridit den normala ettårsperioden.

⁽¹⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 122, 2.6.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 66, 10.3.1994, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT nr C 11, 15.1.1994, s. 4.

II. PRODUKT SOM OMFATTAS AV UTREDNINGEN OCH LIKADAN PRODUKT

(9) Den produkt som omfattas av klagomålet och meddelandet om att ett förfarande inletts är magnesium i obearbetad form. Magnesium i obearbetad form saluförs i olika renhetsgrader, dvs. som legerat magnesium med en tillsats av aluminium och zink till renare former som innehåller försumbara mängder av föroreningar. Magnesium i obearbetad form omfattas av KN-nummer 8104 11 00 och 8104 19 00.

(10) De två viktigaste typerna av processer som används vid framställning av magnesium är

- den termiska processen, och
- den elektrolytiska processen.

I båda dessa processer kan en rad olika råvaror användas, t.ex. dolomit, karnallit och havsvatten, eller en blandning av dessa, för att framställa magnesium i obearbetad form. Skillnaderna i den råvara och produktionsprocess som används har ingen inverkan på de färdiga produkternas fysiska egenskaper eller användningsområden.

Magnesium i obearbetad form saluförs i allmänhet i form av tackor. Vikten på dessa kan variera från några hundra gram till hundratals kilo.

(11) Magnesium i obearbetad form används huvudsakligen, i fallande betydelseordning,

- vid framställning av aluminium, som en beståndsdel i en legering (för detta ändamål kan magnesium i obearbetad form användas både i ren och legerad form),
- i strukturella applikationer (för detta ändamål kan både ren och legerad magnesium i obearbetad form användas),
- vid avsvavling av gjutprodukter från masugnar, vid kemisk reduktion, eller
- i sfäroidala gjutprocesser.

(12) Trots vissa olikheter i sammansättning och fysiskt utseende används de olika slagen av magnesium i obearbetad form till samma ändamål och är i stor utsträckning utbytbara, och de konkurrerar alltså med varandra och kan inte särskiljas.

(13) På grundval av utredningen har man kommit fram till att allt producerat och exporterat magnesium i obearbetad form med ursprung i Kazakstan, Ryssland och Ukraina i allmänhet omfattas av den kategori av magnesium i obearbetad form som beskrivs ovan.

Det konstaterades att det magnesium i obearbetad form som exporteras till gemenskapen från exportländerna har identiska eller liknande grundläggande tekniska egenskaper och användningsområden som magnesium i obearbetad form som produceras och säljs i gemenskapen och därför är en likadan produkt.

(14) Beträffande frågan huruvida magnesium i obearbetad form som säljs på hemmamarknaden utgör en likadan produkt som magnesium i obearbetad form som exporteras till gemenskapen från de exporterande länderna eller säljs i gemenskapen av gemenskapsindustrin, bekräftade utredningen att det magnesium i obearbetad form som säljs på den jämförbara hemmamarknaden (se punkt 20) utgjorde en likadan produkt som det magnesium i obearbetad form som säljs av gemenskapsindustrin. Man kom fram till denna slutsats trots vissa skillnader i formen och orenheterna hos det magnesium i obearbetad form som säljs på de båda marknaderna eftersom generellt sett det obearbetade magnesiumet var identiskt eller liknande i fråga om fysiska egenskaper, saluföring och användningsområde som det magnesium i obearbetad form som produceras och säljs av gemenskapsindustrin.

(15) Kommissionen anser därför att magnesium i obearbetad form som produceras och säljs i gemenskapen är en likadan produkt, enligt artikel 2.12 i förordning (EEG) nr 2423/88 (nedan kallad "grundförordningen"), som den produkt som säljs i jämförelselandet och den produkt som exporteras till gemenskapen från de länder som ingår i undersökningen.

III. DUMPNING

A. Kazakstan

(16) Då det gäller export från Kazakstan har kommissionen på grundval av Eurostat-statistik konstaterat att importkvantiteterna från detta land utgjorde en marknadsandel i gemenskapen som var avsevärt lägre än 1 %. Samtidigt har den producent i Kazakstan som samarbetade vid antidumpningsförfarandet lämnat uppgifter som visar att denne inte sålt något magnesium i obearbetad form för export till gemenskapen. Vidare har kommissionen samlat in upplysningar inom ramen för det pågående antidumpningsförfarandet som visar att denne producent i avsevärd utsträckning minskat sin produktion av magnesium i obearbetad form på grund att det allmänna ekonomiska läget i landet. På grundval av detta, och trots de motstridiga uppgifterna om exportmängder dels från denne producent, dels från importstatistiken, anser kommissionen att importen med ursprung i Kazakstan är försumbar. I enlighet med gängse praxis inom gemenskapen gjordes det därför ingen dumpningsberäkning beträffande import av magnesium med ursprung i detta land.

B. Ryssland och Ukraina

1. Normalvärde

(17) Eftersom varken Ryssland eller Ukraina anses som länder med marknadsekonomi i det aktuella antidumpningsförfarandet fastställde kommissionen de

normalvärden som skulle jämföras med respektive exportpriser på grundval av det normalvärde som fastställts för ett jämförelseland med marknadsekonomi enligt artikel 2.5 i grundförordningen.

- (18) Som jämförelseland hade den klagande föreslagit Japan och hävdade att det landet var ett rimligt alternativ eftersom hemmamarknadens storlek var representativ i jämförelse med den påstått dumpade exporten. Vidare hävdade den klagande att priserna och kostnaderna på den japanska marknaden härrörde från normala marknadskrafter eftersom den japanska marknaden för denna produkt kunde anses öppen för import och konkurrenskraftig.

Kommissionen begärde dock, att den klagande skulle lämna ytterligare uppgifter om alternativa jämförelseländer eftersom Japan inte ansågs jämförbart med Ryssland och Ukraina i fråga om tillgången på råvaror och den teknik som användes vid framställning av magnesium i obearbetad form och därför inte föreföll vara ett lämpligt val.

- (19) I det meddelande som offentliggjordes då förfarandet inleddes nämndes Canada och USA som alternativ. Kommissionen begärde upplysningar från alla kända producenter i ovanstående alternativa jämförelseländer. Trots att kontakt etablerats med en av producenterna i USA beslutade denne producent till sist att inte samarbeta vid det pågående förfarandet.

En av producenterna i Canada var beredd att samarbeta vid förfarandet. Dennes inhemska försäljningsvolym ansågs dock inte representativ i jämförelse med exporten från de berörda länderna och dessutom skilde sig den producentens produktionsprocess avsevärt från den produktionsprocess som användes av producenterna i de berörda exportländerna. Följaktligen kunde vare sig Canada eller USA väljas som lämpligt jämförelseland.

- (20) Sedan förfarandet inletts tog kommissionen även ett fjärde produktionsland under övervägande, nämligen Norge. Även om Norge inte uttryckligen nämndes som ett möjligt jämförelseland i meddelandet om att ett förfarande inletts, bedömde kommissionen att det landet utgjorde ytterligare ett alternativ, på grundval av de allmänna uppgifter om industrin som fanns att tillgå.

Den enda kända norska producenten samtyckte till att samarbeta i den pågående utredningen. På grundval av en analys av de olika aspekterna i fråga om valet av jämförelseland, t.ex. i vilken mån råvarutillgången och produktionstekniken var jämförbar, liksom storleken på försäljningsverksamheten på hemmamarknaden, fastställde kommissionen att

Norge var ett lämpligt jämförelseland i ett preliminärt skede.

Beträffande den utförda analysen bör man notera att det över hela världen endast finns ett begränsat antal magnesiumproducenter, vilket har till följd att samtliga producenter och deras respektive produktionsprocess och -teknik är kända inom industrin.

Valet av Norge som jämförelseland stöds av följande faktorer:

- Det finns en betydande hemmamarknad för den berörda produkten.
- Volymen på denna marknad är representativ i jämförelse med exportmängderna med ursprung antingen i Ryssland eller i Ukraina genom att den utgör betydligt mer än 5 % av denna export.
- Det sker en betydande import av magnesium i obearbetad form från tredje land till Norge, vilket har till följd att det råder konkurrens på denna marknad.
- Den berörda producenten i Norge är av ansevärd storlek, har en högeffektiv produktionsprocess i alla produktionssteg och har fortlöpande investerat i denna produktion under årens lopp.
- Den grundläggande produktionsteknik som den inhemska producenten använder är jämförbar med den som används i Ryssland och Ukraina.
- I jämförelse med situationen beträffande råvarutillgången i Ryssland och Ukraina är situationen i Norge mycket likartad, för att inte säga mer fördelaktig, dvs. den viktigaste råvaran (dolomit och havsvatten) kommer från Norge, där det också finns stor tillgång på elenergi till låg kostnad. Produktionsanläggningen ligger väl till då det gäller transport både av råvaran och den färdiga produkten.

Som det angavs i punkt 14 fanns det mindre skillnader i formen och halten av orenhet hos det magnesium som framställs i Norge i jämförelse med det magnesium som exporteras från de berörda exportländerna, men med tanke på ovanstående faktorer anser kommissionen det ändå på det hela taget är lämpligt att välja Norge som jämförelseland för de båda exportländer som omfattas av just denna antidumpningsutredning.

- (21) Att samma jämförelseland används för båda exportländerna motiveras med att produktionsanläggningarna i Ryssland och Ukraina anlades under Sovjetunionens tid och fortfarande drivs med samma produktionsteknik. Detta har bekräftats genom de uppgifter som lämnats.

- (22) För att fastställa normalvärdet bedömde kommissionen först om den norske producentens samlade försäljning av magnesium i obearbetad form på hemmamarknaden var representativ i jämförelse med exporten till gemenskapen från respektive exportland.

Denna bedömning visade att den norske producenten i båda fallen hade en försäljningsvolym på hemmamarknaden som avsevärt översteg 5 % av den berörda exportförsäljningen.

- (23) Kommissionen undersökte också om denne producentens samlade försäljning på hemmamarknaden ägde rum vid normal handel, dvs. om den var på lönsam nivå och ägde rum på oberoende villkor. Det konstaterades att den berörde producentens lönsamma försäljning inte varit tillräckligt stor på hemmamarknaden under undersökningsperioden.

Följaktligen konstruerades normalvärdet enligt artikel 2.3 b ii i grundförordningen på grundval av producentens kostnader vid normal handel, dvs. den producentens rörliga och fasta tillverkningskostnader, plus ett belopp för försäljning, administration och andra allmänna omkostnader samt en skälig vinst. I detta avseende visade utredningen att produktionsnivån på företaget hade varit märkbart reducerad under undersökningsperioden till följd av försämrade marknadsvillkor sedan de exportländer som omfattas av det pågående antidumpingsförfarandet avsevärt ökat sin export även till den norska marknaden. På grund av detta och för att fastställa företagets produktionskostnad vid normal handel justerade kommissionen företagets produktionskostnader.

- (24) Eftersom det berörda företaget, såsom förklarats ovan, inte hade en tillräckligt stor vinstgivande försäljning, och med tanke på att det var den enda mangesiumproducenten i Norge och att det inte fanns några tillgängliga uppgifter om samma industri, var kommissionen tvungen att fastställa den relevanta vinsten på annat skäligt grundval, i enlighet med artikel 2.3 b ii i grundförordningen. Av skäl som förklaras i punkt 76 ansåg kommissionen att en vinstmarginal på 5 % var lämplig och tog hänsyn till lönsamhetskraven med tanke på de fortsatta investeringsbehoven.

2. Exportpris

a) Allmänt

- (25) Ett särdrag hos handeln med magnesium i obearbetad form i allmänhet under undersökningsperioden var att Rotterdams hamn utgjorde centrum för den världsomfattande handeln och särskilt för gemenskapsmarknaden. Undersökningen har visat att ett antal uppköpare, särskilt näringsidkare, antingen köper produkten i förslutna lager i Rotterdam eller placerar produkten i förslutna lager där sedan den köpts på fob-basis från exportlandet.

Beroende på efterfrågan på marknaden kan dessa uppköpare sedan sälja produkten till sina kunder, både inom och utom gemenskapen, från det förslutna lagret. De producenter och exportörer i de berörda exportländerna som har samarbetat vid det nuvarande förfarandet har uppgett att de vid ett antal tillfällen har sålt till kunder antingen inom eller utom gemenskapen utan att känna till den sålda produktens slutliga destination (se punkt 30–33).

- (26) Vidare har exportörerna och producenterna i de berörda exportländerna hävdade att ett annat utmärkande drag hos magnesiummarknaden under undersökningsperioden var försäljningen av magnesium i obearbetad form som kom från beredskapsförråd som myndigheterna i det tidigare Sovjetunionen haft. Sedan Sovjetunionen upplöstes och det uppstått ett antal oberoende stater på dess tidigare territorium har den totala centrala kontrollen över beredskapsförrådet av magnesium i obearbetad form upphört och en del av materialet i förråd har sålts på export. Dessa berörda parter har vidare hävdade att detta magnesium sålts till mycket låga priser eftersom materialet ofta var av sämre kvalitet och försäljningen ofta skedde via icke-traditionella försäljningskanaler. Försäljningen av denna typ av magnesium till gemenskapen var dock marginell eftersom den ekonomiska användningen av sådant magnesium var mycket begränsad i gemenskapen. Under förvaringen skyddades de enskilda tackorna mot oxidering med hjälp av paraffin och emballage. Innan sådant material kan användas måste det rengöras, en process som är mycket arbetsintensiv och kostsam i gemenskapen. Av den anledningen hade ingen av de samarbetande importörerna köpt något sådant material.

- (27) För att fastställa exportpriserna både från Ryssland och Ukraina tog kommissionen hänsyn till de bevis som lagts fram, i synnerhet av exportörerna i Ryssland och av de ryska myndigheterna. Dessa parter hävdade att kommissionen i det aktuella fallet borde bortse från eventuella negativa effekter på gemenskapsmarknaden av import av magnesium i obearbetad form från beredskapslagren eftersom man nu åter hade denna export under kontroll.

Vidare hävdade parterna att eventuella tidigare negativa effekter av export av material från lagren inte borde inverka negativt på framtidsutsikterna för de producenter av magnesium i obearbetad form i Ryssland som inte hade deltagit i en sådan verksamhet. Som stöd för detta påstående hävdade parterna att det var parter som inte av tradition var verksamma inom denna sektor som hade bedrivit denna export.

Fastän kommissionen inte kan bedöma tillförlitligheten i ovanstående påstående, i synnerhet som vissa påståenden gäller utveckling som skett efter undersökningsperioden, har det gjorts ett försök att bedöma en eventuell bestämd effekt av export av magnesium i obearbetad form från beredskaps-

lagren i det tidigare Sovjetunionen. På grundval av Eurostats importstatistik har en analys av importflödet till gemenskapen av magnesium i obearbetad form från alla länder som nu ligger inom det tidigare Sovjetunionens territorium visat att import har skett till gemenskapen och att denna import har deklarerats ha sitt ursprung i länder som, enligt tillgängliga upplysningar, inte har någon produktion av den berörda produkten. Volymen på denna import till gemenskapen uppgick till ca 1 000 ton till ett genomsnittligt pris av ca 1 700 ecu/ton. Baserat på samma informationskälla fastställdes det att de genomsnittliga importpriserna på magnesium med ursprung antingen i Ryssland eller Ukraina var avsevärt högre. De största exportländerna, som stod för mer än 90 % av importen från ovanstående icke-producerande länder under undersökningsperioden, var Estland, Lettland och Litauen. Denna kvantitet utgör ca 11 % av den samlade importen till gemenskapen med ursprung i länder inom det tidigare Sovjetunionens territorium. Det finns dock inget som tyder på att nämnda import helt eller till stor del bestod av material från beredskapslagren eftersom de berörda importvolymerna var ansevärt, medan användningen av sådant material i gemenskapen, såsom det sägs i punkt 26, föreföll mycket begränsad. Även mot bakgrund av att den allra största delen av denna export deklarerades ha sitt ursprung i de tre baltiska staterna, via vilka de ryska producenterna, enligt producenternas svar, också kanaliserade en del av sin försäljning till gemenskapen, föreföll det möjligt att detta var export av nyproducerat material som endast transfererats genom de icke-producerande länderna.

Å andra sidan bekräftade de upplysningar som samlats in under undersökningen att det magnesium som förvarats i beredskapslagren i allmänhet medförde rabatterat pris. Med tanke på detta skulle skillnaden mellan ovanstående icke-producerande länders importpriser och importpriserna för de exportländer som omfattas av det aktuella antidumpningsförfarandet tyda på att material från icke-producerande länder kan vara material från beredskapslagren.

- (28) Kommissionen har preliminärt fastställt att export som deklarerats ha sitt ursprung i icke-producerande länder inte skall tas med då exportpriserna för de berörda exportländerna fastställs. Med tanke på de låga enhetspriserna för sådan import och det oklara ursprunget förefaller det möjligt att produkterna i fråga kommer från beredskapslagret. Som redan sagts har nivån på magnesium i lagren sjunkit markant, och eftersom denna försäljning endast var en tillfällig förekomst, ansågs detta förhållningssätt vara det som var rimligast.

b) Ryssland

- (29) För att bedöma exporten av magnesium i obearbetad form med ursprung i Ryssland analyserade

kommissionen uppgifter från Eurostat-statistiken och uppgifter som de samarbetande ryska producenterna lämnat om exporten till gemenskapen. Denna analys visade en väsentlig skillnad mellan de olika uppgifterna, dvs. Eurostats uppgifter visade mycket högre importvolym i jämförelse med den export som de ryska producenterna rapporterat. Kommissionen undersökte därför skälen till denna bristande överensstämmelse. I synnerhet undersökte kommissionen om export av magnesium från beredskapsreserverna kunde vara förklaringen. Eftersom det, i fråga om material från beredskapslager, hade konstaterats att sådant magnesium typiskt säljs till mycket lägre priser är nyproducerat magnesium (se punkt 26) och eftersom Eurostats importstatistik innehåller exportpriser (ca 1 900 ecu/ton) som ligger nära de priser som de samarbetande ryska producenterna rapporterat ansåg kommissionen inte att det var realistiskt att ovanstående bristande överensstämmelse berodde på import av magnesium i obearbetad form från beredskapslager.

- (30) Kommissionen konstaterade vidare att en av de ryska producenterna, som svar på frågeformuläret, lämnat uppgifter som visade denne sålt en ansevärt mängd av den berörda produkten till två uppköpare utanför gemenskapen och att denna försäljning utgjorde hela producentens export. Samtidigt som den berörda produkten, då det gällde alla dessa exporttransaktioner, sändes till förslutna lager i Rotterdam, fakturerade denne producent motsvarande försäljning till uppköpare utanför gemenskapen. Under dessa omständigheter hade producenten i fråga inte ansett att denna försäljning varit avsedd för export till gemenskapen och hävdade att motsvarande försäljningspriser och volymer inte borde tas med vid fastställandet av exportpriset eller vid fastställandet av exportvolymen. Av tillgängliga upplysningar kan man se att båda de berörda uppköparna är handelsföretag som inte bearbetar produkten själva utan säljer den vidare till andra användare. Producenten förklarade dock att han inte kände till vilken slutlig destination den produkt som såldes till dessa företag hade.

Kommissionen fann dock att ett av de berörda företagen (beläget i Schweiz) var nära förbundet med den ryske producenten och det förefaller därför motiverat att anta att producenten faktiskt visste vilken slutlig destination denna exportförsäljning hade. Eftersom den berörda försäljningsvolymen motsvarar den mängd med vilken importen i Eurostat-statistiken överstiger den importvolym som de ryska exportörerna deklarerat, tolkade kommissionen den ryske producentens försäljning till det närliggande företaget i Schweiz som försäljning för export till gemenskapen.

- (31) Som slutsats anser kommissionen det lämpligt att fastställa exportpriserna och volymerna på grundval av alla de exporttransaktioner som en av de ryska

producenterna rapporterat och på grundval av de försäljningstransaktioner som enligt den andre producenten har ägt rum till hans närstående företag i Schweiz.

c) Ukraina

(32) En av de ukrainska producenterna hävdade

- att han sålt magnesium till uppköpare i gemenskapen, men påstod att han i fråga om en stor del av denna försäljning inte kände till om den berörda produkten faktiskt hade importerats till gemenskapen, och
- att han exporterat en stor mängd magnesium till en uppköpare i ett land utanför gemenskapen, varvid han påstod att denna försäljning inte borde anses som export till gemenskapen eftersom det var fråga om export till tredje land och eftersom producenten inte hade någon kontroll över den berörda produktens destination.

(33) För att undersöka de båda påståendena från denne producent undersökte kommissionen Eurostats importstatistik för magnesium med ursprung i Ukraina. Importvolymen, ca 3 000 ton, under undersökningsperioden var avsevärt högre än den försäljningsvolym som de ukrainska exportörerna generellt har uppgett har exporterats till kunder för konsumtion i gemenskapen.

Vidare konstaterade kommissionen, på grundval av uppgifter som den ukrainska producenten i fråga lämnat om sin försäljning till ovanstående kund i tredje land, att även om varorna faktiskt fakturerats till ett företag i tredje land, sände den ukrainska producenten varorna till slutkunder i gemenskapen. Detta visade tydligt att den ukrainska producenten kände till den berörda produktens destination. Dessa slutsatser kunde bekräftas genom uppgifter som lämnats av importörer som samarbetade inom ramen för undersökningen.

Av vad som sagts ovan drog kommissionen slutsatsen att fastän den ukrainska producenten i fråga sålde stora mängder magnesium via ett företag i tredje land, var denne, då försäljningen ägde rum, fullt medveten om att denna försäljning var avsedd för export till gemenskapen.

Samma slutsatser gäller för producentens försäljning till kunder i gemenskapen, i fråga om vilken det påstods att producenten inte känt till produktens slutliga destination.

Under dessa omständigheter fastställde kommissionen denna ukrainska producenters exportvolym och -priser genom att betrakta alla försäljningstransak-

tioner adresserade till en kund i gemenskapen som exportförsäljning till gemenskapen. På så sätt blev den bristande överensstämmelsen mellan uppgifterna från de ukrainska producenterna och Eurostat-siffrorna försumbar, vilket visar att den metod som valts visar de faktiska exporttransaktionerna till gemenskapen av magnesium i obearbetad form med ursprung i Ukraina.

d) Metod

- (34) Eftersom all export ägde rum till oberoende importörer i gemenskapen fastställdes exportpriserna på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas enligt uppgifterna från de samarbetande producenterna i exportländerna. Om det var möjligt dubbelkontrollerades dessa exportpriser med uppgifter från samarbetande importörer.

3. Jämförelse

- (35) Ett antal producenter i exportländerna krävde att det normalvärde som fastställs på grundval av det läge som råder i ett jämförelseland skulle justeras med hänsyn till naturliga komparativa fördelar i exportländerna enligt etablerad praxis i gemenskapen.

Även om sådana krav i lämpliga fall har bemötts står det klart att sådana naturliga komparativa fördelar inte kan omfatta fördelar, vare sig kostnads- mässigt eller prismässigt, för företag i länder som inte har marknadsekonomi. Inom ramen för det pågående antidumpningsförfarandet anses i själva verket vare sig Ryssland eller Ukraina som länder med marknadsekonomi eftersom varken de inhemska priserna eller kostnaderna kan utgöra en tillförlitlig grund för fastställande av normalvärdet med tanke på strukturen hos respektive hemmamarknad.

- (36) Baserat på detta kan flera av kraven från de berörda exportörerna inte godtas eftersom de gäller vissa kostnadsfördelar, särskilt beträffande

- arbetskostnader vid produktion,
- avskrivningskostnader,
- miljörelaterade kostnader,
- försäljningskostnader, och
- råvarukostnader.

- (37) I fråga om speciella naturliga komparativa fördelar har producenterna hävdats att de gynnas av fördelar beträffande

- råvarutillgången,
- produktionsprocessens energieffektivitet, och
- storleken hos den stödpersonal som arbetar vid de berörda företagen.

Som en allmän kommentar till ovanstående påståenden bör det påpekas att de berörda producenterna har framställt ett antal krav utan att lämna de noggranna sifferuppgifter som är nödvändiga som stöd för deras påståenden. Det finns särskilt två företag som har vägrat att yppa sin exakta produktionsnivå med hänvisning till att dessa uppgifter var sekretessbelagda. Utan sådana uppgifter anser dock kommissionen det omöjligt att bedöma eventuella fördelar som härrör från produktionens omfattning. Dessutom lämnade två producenter uppgifter från en period som inte sammanföll med undersökningsperioden.

(38) Trots detta har kommissionen analyserat situationen för producenterna i exportländerna även med hänsyn till uppgifter som branschanalytiker sammanställt och som är allmänt tillgängliga. Av denna analys kunde följande slutsatser dras:

— I motsats till gemenskapsproducenten, som framställer magnesium med hjälp av den termiska produktionsprocessen, vilken producenterna i exportländerna har påstått vara energimässigt ineffektiv, använder producenten i jämförelselandet en elektrolytisk produktionsprocess. Samma produktionsprocess används av producenterna i exportländerna. Kostnadsfördelar som härrör från denna produktionsprocess tas alltså automatiskt med i beräkningen till förmån för de berörda exportörerna.

— Medan producenterna i exportländerna använder karnalit som huvudsaklig råvara vid magnesiumproduktionen använder producenten i jämförelselandet dolomit och havsvatten. De tekniska upplysningar som lämnats under den nuvarande utredningen tyder då det gäller produktionsprocessen inte på någon tydlig effektivitetsmässig fördel med att använda endera som råvara. Då det gäller tillgången på råvara får producenten i jämförelselandet dolomit från ett dagbrott i samma land. Den andra råvarukällan, dvs. havsvatten, är lätt tillgänglig för den berörde producenten eftersom hans produktionsanläggning ligger vid kusten. Eventuella nackdelar med att använda dolomit uppvägs av att det är särskilt lätt att tillgå havsvatten.

— Beträffande energieffektiviteten hos produktionsprocessen i jämförelselandet i jämförelse med exportländerna konstaterade kommissionen, på grundval av uppgifterna från producenten i jämförelselandet och från producenterna i exportländerna, att det inte fanns något som var till nackdel för producenten i jämförelselandet. Tvärtom föreföll det som om denne producent hade en synnerligen energieffektiv produktionsprocess. I detta sammanhang måste man komma ihåg att producenten i jämförelselandet använder samma basproduktionsteknik

som producenterna i exportlandet, dvs. den elektrolytiska process som anses mer energieffektiv än den alternativa basprocessen.

(39) Som slutsats finner kommissionen att de olika påståendena från producenterna i exportländerna beträffande speciella naturliga komparativa fördelar inte har kunnat bevisas. Kommissionen finner det därför inte motiverat att göra någon justering vid fastställandet av det berörda normalvärdet.

(40) De exportpriser som fastställdes enligt ovan justerades med hänsyn till gängse kostnader för frakt, försäkring, hantering, lossning och därtill knutna kostnader enligt artikel 2.9 och 2.10 i grundförordningen för att fastställa exportpriserna vid landets gräns, dvs. på samma nivå som normalvärdet.

Vissa exporterande producenter hävdade att deras exportförsäljning inte ägde rum i samma handelsled som jämförelselandets producents försäljning på hemmamarknaden. De exporterande producenterna hävdade särskilt att deras försäljning ägde rum till oberoende handelsföretag i gemenskapen medan producenten i jämförelselandet sålde sitt magnesium i obearbetad form till användare.

Vid konstruktion av normalvärdet på distributörsnivå för producenten i jämförelselandet har eventuella skillnader beaktats i enlighet med artikel 2.9 och 2.10.

4. Dumpningsmarginal

(41) Jämförelsen mellan exportpris och normalvärde visade att priserna fritt fabrik för producenternas samtliga exporttransaktioner låg under normalvärdet, varvid dumpningen motsvarade de belopp med vilka normalvärdet översteg exportpriset. Dessa belopp slogs samman för alla exporttransaktioner och den sammanlagda dumpningen, uttryckt i procent av det sammanlagda cif-värdet vid gemenskapens gräns, är följande:

— 1. Ryssland:	55 %
— 2. Ukraina:	64 %.

IV. SKADA

A. Gemenskapsmarknadens volym

(42) Enligt de upplysningar som lämnats i samband med det nuvarande antidumpningsförfarandet beträffande försäljningen av magnesium i obearbetad form på gemenskapsmarknaden samt importstatistik visar gemenskapskonsumtionen i ton av magnesium i obearbetad form under fyra år följande mönster:

1990	1991	1992	1993
54 000	48 000	52 000	46 000

B. Kumulering av import med ursprung i de berörda länderna

(43) I enlighet med gemenskapsinstitutionernas etablerade praxis undersökte kommissionen om verkningarna av importen av magnesium i obearbetad form från de båda länderna i fråga, beträffande gemenskapsindustrin, borde analyseras kumulativt på grundval av följande kriterier:

- Den absoluta och relativa nivån på import från de berörda exportländerna under undersökningsperioden.
- De importerade produkternas jämförbarhet beträffande fysiska egenskaper och utbyttbarhet vid den slutliga användningen.
- Likhet i marknadsbeteende.

(44) Då det gäller import från de båda exportländerna under undersökningsperioden var mängden på denna, för varje enskilt land, inte oansenlig i jämförelse med storleken på gemenskapsmarknaden, eftersom importen från Ryssland och Ukraina uppgick till en marknadsandel på ca 13 % respektive 7 %. Vidare visade utredningen att priserna på import med ursprung i de båda länderna låg på en låg nivå i jämförelse med gemenskapsindustrins priser.

Slutligen bekräftade utredningen att magnesium i obearbetad form med ursprung i de båda länderna i fråga är en likadan produkt som magnesium i obearbetad form som säljs av gemenskapsindustrin, såsom fastställs i punkt 14.

(45) Kommissionen anser därför att den berörda importen, i enlighet med gemenskapsinstitutionernas normala praxis, bör kumuleras.

C. Den dumpade importens volym och marknadsandelar i gemenskapen

(46) Baserat på de bedömningar som görs i punkt 26 – 33 beträffande de olika importkanalerna visar volymen i ton av dumpad import till EG av magnesium i obearbetad form med ursprung i Ryssland och Ukraina en betydande ökning, från ca 2 000 ton år 1991 till ca 6 000 ton år 1992, med en slutlig höjning till ca 9 000 ton under undersökningsperioden, en ökning på 50 % bara sedan 1992.

På grundval av den sammanlagda uppenbara gemenskapskonsumtionen motsvarar denna utveck-

ling en höjning av den dumpade importens marknadsandel från 4 % år 1991 till 11 % år 1992 och till 20 % under undersökningsperioden.

(47) Kommissionen anser att ökningen av de sammanlagda försäljningsvolymerna och marknadsandelen inom en så kort tidsrymd utgör en viktig faktor vid bedömningen av de verkningar denna import har på gemenskapens magnesiumindustri.

D. Priser på den dumpade importen

(48) Priserna på magnesium i obearbetad form som importerades från Ryssland och Ukraina var genomgående låga och låg under gemenskapsindustrins priser med en avsevärd marginal. En ingående utvärdering av exportpriserna under utredningsperioden i jämförelse med EG-producentens priser i ett jämförbart handelsled och i lämpliga fall med hänsyn till kvalitetsskillnader mellan produkterna, visade att underprissättningsmarginalerna låg på mellan 30 % och 40 %. En sådan jämförelse gjordes på grundval av ingående försäljningsrapporter transaktion för transaktion från de ryska och ukrainska exportörerna och producenterna och gemenskapsproducenten.

En bedömning av prisutvecklingen över en längre tidsperiod, dvs. 1990 – 1993, kunde inte göras på grundval av de uppgifter som de berörda exportörerna lämnat. En uppskattning baserad på uppgifter från Eurostats importstatistik för 1990 – 1991 (med hjälp av uppgifter rörande Sovjetunionen) och de uppgifter som de berörda exportörerna lämnat för 1992 och 1993 visade följande utvecklingstendens för exportpriser, uttryckt i ecu per ton av magnesium i obearbetad form, med 1990 års pris som baslinje:

1990	1991	1992	1993
100	95	94	91

E. Situationen för gemenskapsindustrin

(49) Gemenskapsproducentens samlade årsproduktion sjönk kontinuerligt från 1990 och visade från 1992 och fram till undersökningsperioden en särskilt stark minskning, nämligen –25,1 %, dvs. från 74 till 56 % av 1990 års nivå.

(50) I linje med produktionen minskade även gemenskapsproducenternas årliga försäljningsvolym till oberoende kunder i gemenskapen sedan 1990. För perioden 1991 – 1992 var minskningen 41,7 % och från 1992 och fram till undersökningsperioden 36,9 %, dvs. från 50 till 32 % mellan 1992 och undersökningsperioden baserat på prisindex (100 år 1990).

- (51) Trots att produktionen minskade avsevärt var gemenskapsindustrins försäljning ännu lägre, vilket hade till följd att volymen på gemenskapsindustrins lager ökade med 129,1 % från 1991 till 1992 och med ytterligare 1,2 % fram till undersökningsperioden.
- (52) Den minskade försäljningsvolymen medförde att gemenskapsproducentens marknadsandel sjönk från 17 % år 1991 till 9 % år 1992 och slutligen till 7 % under utredningsperioden.
- (53) På grund av att ett av företagen i gemenskapen lade ner sin produktionsanläggning minskade gemenskapsindustrins sammanlagda produktionskapacitet avsevärt under perioden 1990 – 1993, dvs. med ca 30 %. Trots denna minskning har den ende återstående gemenskapsproducentens kapacitetsutnyttjande minskat.
- (54) Den ena gemenskapsproducentens nedläggning och den andra gemenskapsproducentens nedskärningar i produktionen inför den betydligt ökande importen till mycket låga priser har medfört en markant förlust av arbetstillfällen. I själva verket har sysselsättningsnivån inom industrin mer än halverats mellan 1990 och 1993.
- (55) Gemenskapsindustrins priser, i indexform, har utvecklats på följande sätt sedan 1990:

1990	1991	1992	1993
100	76	78	94

Ovanstående prisutveckling visar gemenskapsindustrins försök att minska sina ekonomiska förluster efter det att priserna sjönk markant 1991 och 1992 i jämförelse med 1990. Prishöjningen 1993 medförde dock en ytterligare minskning av försäljningen.

- (56) Den starkt minskade produktions- och försäljningsvolymen, minskningen i kapacitetsutnyttjandet och ökningen av produktvolymen i lager medförde betydande förluster för gemenskapsproducenterna under hela tiden från 1990 fram till undersökningsperioden trots gemenskapsindustrins ansträngningar att minska kostnaderna genom en avsevärd nedskärning av sysselsättningen, försök att förbättra sin situation genom att höja priserna från 1992 till 1993 och trots att vissa tekniska justeringar gjorts för att förbättra produktionsprocessens effektivitet. Denna negativa utveckling av lönsamheten har nu nått ett stadium där den återstående producentens hela lönsamhet står på spel.

Under dessa villkor dras slutsatsen att gemenskapsindustrin har vållats väsentlig skada enligt villkoren i artikel 4.1 i grundförordningen.

V. ORSAKSSAMBAND

A. Den dumpade importens effekter

- (57) Den snabba ökningen på kort tid av dumpad import av magnesium i obearbetad form med ursprung i Ryssland och Ukraina till priser som markant låg under gemenskapsproducenternas priser sammanfaller med det försämrade läget för gemenskapsindustrin, särskilt minskningen av dess marknadsandel och nedgången i marknadspriserna på magnesium från gemenskapen mellan 1991 och undersökningsperioden.
- (58) Eftersom magnesium är en handelsvara är dess marknad priskänslig och följaktligen har vissa säljares underprissättning en generell sänkande inverkan på marknadspriserna. Inför lågprisimporten med ursprung i de berörda exportländerna hade gemenskapsindustrin att välja mellan att antingen behålla sina priser och förlora försäljning eller att följa den dumpade importens låga priser oavsett följderna för dess lönsamhet. Den prisutveckling för gemenskapsindustrin som beskrivs i punkt 55 visar att industrin faktiskt försökte följa med priserna ner under 1991 och 1992, vilket medförde en betydande intäktsförlust. Under undersökningsperioden höjde gemenskapsindustrin priserna i ett försök att förbättra sitt ekonomiska läge sedan den genomfört ett omstruktureringsprogram, men fortsatte att lida stora förluster till följd av sjunkande försäljningspriser till kunder utanför gemenskapen var avsevärt högre under undersökningsperioden. Denna prisdifferens visar att marknadspriserna i gemenskapen var särskilt pressade.
- (59) De ryska producenterna har påstått att gemenskapsindustrin inte kan ha vållats någon skada genom deras försäljning till gemenskapen eftersom gemenskapsindustrin sålde till andra delar av magnesiummarknaden och att därför den direkta konkurrensen mellan gemenskapsindustrin och de ryska producenterna var mycket begränsad.
- (60) I detta sammanhang framhåller kommissionen att det finns olika användningsområden för magnesium, såsom det uppges i punkt 11. Enligt slutsatserna i denna punkt kan man dock inte särskilja på magnesium i obearbetad form beroende på dess användning. Vidare har utredningen visat att det magnesium som exporteras av producenter i Ryssland och Ukraina är av standardkvalitet och säljs av importörerna till kunder som är verksamma inom samma industrisektorer som kunderna i gemenskapsindustrin.

(61) De ryska exportörerna i synnerhet har hävdade att det klagande företaget, PEM, såsom en del i en koncern, levererar magnesium i obearbetad form till andra koncernmedlemmar, vilket har till följd att PEM i fråga om denna försäljning är skyddad mot konkurrens från import från de båda berörda exportländerna.

(62) Beträffande detta påstående bör det observeras att all bedömning av försäljning som skett vid den nuvarande undersökningen gäller läget för gemenskapsindustrin i fråga om dess försäljning till oberoende kunder. Med tanke på omfattningen av den skada som gemenskapsindustrin vållats endast beträffande sin försäljning till oberoende kunder, vilket motsvarade ungefär hälften av dess försäljning, ansågs det inte nödvändigt att ta upp frågan till bedömning huruvida försäljningstransaktioner med bolag som tillhörde koncernen skedde på oberoende marknadsvillkor eller inte.

(63) I alla händelser bör det betonas att eftersom marknaden för magnesium i obearbetad form är synnerligen genomblickbar måste import som utgör en ansevärd marknadsandel och som skett till låga priser som understiger gemenskapsindustrins priser med en betydande marginal, märkbart påverka de priser som erhålls på marknaden i dess helhet.

B. Andra faktorer

(64) Kommissionen övervägde om andra faktorer än den dumpade importen i fråga, dvs. import från andra länder, gemenskapsindustrins eget uppträdande, utvecklingen av den berörda gemenskapsmark-

naden eller andra faktorer, kunde ha förorsakat den skada som vållats gemenskapsindustrin.

(65) Som det anges i punkt 42 kännetecknades gemenskapsmarknaden för magnesium i obearbetad form av lättrorlighet förorsakad av den allmänna nedgången i efterfrågan till följd av en generellt krympande marknad. Medan denna allmänt minskade efterfrågan kunde väntas inverka på gemenskapsindustrins faktiska produktions- och försäljningsvolym visar den negativa utvecklingen av gemenskapsindustrins marknadsandel i synnerhet en tendens som inte kan förklaras bara med minskad efterfrågan.

Beträffande prisutvecklingen visar den prisskillnad som nämns i punkt 58 att prisnedgången på gemenskapsmarknaden var särskilt kraftig.

(66) Producenterna i Ryssland har hävdade att den skadliga situationen för gemenskapsindustrin helt och hållet berodde på en cyklisk nedgång på magnesiummarknaden. Dessa exportörer drog slutsatsen att skadan inte kan ha vållats av export med ursprung i Ryssland.

(67) I detta sammanhang framhåller kommissionen att medan en sådan nedgång förvisso bidrog till svårigheterna för gemenskapsindustrin, förvärrades dessa svårigheter markant av den dumpade importens verkningar på gemenskapens magnesiummarknad.

(68) Magnesium i obearbetad form har importerats från andra magnesiumproducerande länder än Ryssland och Ukraina till gemenskapen under tiden från 1990 fram till undersökningsperioden. Utvecklingen av denna import, mätt i ton efter land, sammanställs i nedanstående tabell:

	1990	1991	1992	1993
Brasilien	4	10	48	0
Canada	844	604	1 137	1 502
Kina	10	0	159	204
Indien	0	0	0	0
Israel	0	16	247	0
Norge	18 375	16 266	17 919	11 503
USA	13 082	7 332	8 953	7 180
(f.d.) Jugoslavien	3 526	3 126	2 765	366

Denna import utgör följande marknadsandelar:

	1990	1991	1992	1993
Brasilien	0,0 %	0,0 %	0,1 %	0,0 %
Canada	1,6 %	1,3 %	2,2 %	3,2 %
Kina	0,0 %	0,0 %	0,3 %	0,4 %
Indien	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Israel	0,0 %	0,0 %	0,5 %	0,0 %
Norge	34,3 %	34,2 %	34,3 %	24,9 %
USA	24,4 %	15,4 %	17,1 %	15,5 %
(f.d.) Jugoslavien	6,6 %	6,6 %	5,3 %	0,8 %

Dessa siffror visar att den totala importen från andra länder har minskat, vilket har medfört att också den marknadsandel som innehas av annan import har minskat totalt. Detta gäller också för enskilda länder, med undantag av import med ursprung i Canada. Importstatistiken visar dock att ökningen av den kanadensiska importen är långt mindre uttalad än ökningen av import med ursprung i Ryssland och Ukraina, att den marknadsandel som Canada nått är relativt blygsam och att dess importpriser är avsevärt högre än priserna för exportörerna i utredningen. Slutligen kunde kommissionen inte finna några tecken på att priserna på import med ursprung i Canada var dumpade.

Kommissionen drog därför slutsatsen att import från andra länder inte kunde vara orsaken till den skada som vållats gemenskapsindustrin.

C. Slutsats

- (69) Kommissionen har dragit slutsatsen att den stora mängden dumpad lågprisimporterad magnesium i obearbetad form med ursprung i Ryssland och Ukraina i sig har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada. Samtidigt har det också fastställts att gemenskapsindustrin ställts inför negativ utveckling på grund av en nedgång på marknaden för magnesium i obearbetad form som utlösts av en allmän nedgång hos de industrier som använder magnesium. Kommissionen noterar dock att detta inte ändrad slutsatsen att dumpad import från exportländerna har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

VI. GEMENSKAPSINTRESSE

- (70) Syftet med antidumpningsåtgärder är att göra slut på illojal handelspraxis som har skadlig inverkan på

en gemenskapsindustri. En sådan åtgärd bör medföra att effektiv konkurrens återupprättas, vilket i sig ligger i gemenskapens intresse.

- (71) Inom ramen för undersökningen har det konstaterats att gemenskapsindustrin står inför en skadesituation i form av förlust av försäljning och marknadsandel, minskad produktion och minskad sysselsättning, vilket tillsammans har medfört avsevärda ekonomiska förluster. Utan avhjälpan åtgärder skulle gemenskapsindustrins lönsamhet hotas, en konsekvens som redan anatats genom att en av gemenskapsproducenterna lagt ner sin produktion.
- (72) De ryska producenterna påstod att den återstående gemenskapsproducentens produktionskapacitet var otillräcklig för gemenskapsmarknadens behov och att import därför är nödvändig för att tillgodose efterfrågan på magnesium i obearbetad form i gemenskapen.

Vidare hävdade de ryska exportörerna och företrädarna för Rysslands regering att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa antidumpningsåtgärder vid det pågående förfarandet eftersom det skulle minska konkurrensen på gemenskapsmarknaden, där för närvarande endast en producent är verksam. Dessa berörda parter från Ryssland hävdade att det var särskilt sannolikt att en sådan situation skulle uppstå under det rådande marknadsläget, vilket efter en nedgång under tiden från 1991 och fram till undersökningsperioden kännetecknas av stor efterfrågan, samtidigt som ett antal producenter över hela världen antingen redan har lagt ner produktionen eller planerar att göra det, vilket har till följd att den negativa balansen mellan efterfrågan över hela världen och tillgången på magnesium i obearbetad form blir ännu större.

- (73) I fråga om konkurrenssituationen på gemenskapsmarknaden övervägde kommissionen om antagandet av antidumpningsåtgärder skulle kunna leda till en situation där effektiv konkurrens skulle minska påtagligt. Först av allt förefaller det omotiverat att dra slutsatsen att införandet av antidumpningsåtgärder skulle medföra att de ryska och ukrainska exportörerna uteslöts från gemenskapsmarknaden — det finns andra exportörer som inte dumpar på marknaden. Vidare har gemenskapens magnesiummarknad av tradition i stor utsträckning försörjts genom import från tredje land, i synnerhet från Norge och USA. Under tiden från början av 1991 och fram till slutet av undersökningsperioden har det skett en förskjutning i fråga om exportländer mot import med ursprung i de båda exportländer som omfattas av den pågående utredningen.

Det kan rimligtvis antas att införandet av antidumpningsåtgärder som återupprättar sunda handelsvillkor inte kommer att leda till en situation med minskad konkurrens genom att gemenskapsindustrin otillbörligt kan förbättra sin marknadsställning. Tvärtom kan man vänta sig att traditionella leverantörer från andra exportländer än de som omfattas av det nuvarande antidumpningsförordningen kan starta om eller öka sin export till gemenskapsmarknaden. Medan produktionen faktiskt skars ner i Japan, före detta Jugoslavien, gemenskapen och USA, har en producent i Canada de senaste åren inlett en betydande produktion och en helt ny produktionsanläggning planeras tas i drift i Israel år 1996. Följaktligen drog kommissionen slutsatsen att det inte förefaller realistiskt att förutse en akut brist på magnesium i obearbetad form på marknaden och inte heller en minskning av antalet konkurrenter. Denna slutsats understryks av att den största kunden för leverantörerna av magnesium i obearbetad form är aluminiumindustrin, en industri som består av företag med en ansenlig förhandlingskraft, som kan mäta sig med förhandlingskraften hos producenterna av magnesium i obearbetad form.

- (74) Då det gäller användarna av magnesium i obearbetad form har ingen av dem lämnat upplysningar till kommissionen i fråga om antidumpningsåtgärdernas verkan på deras situation. Trots det kan de antas ha gynnats på kort sikt av de låga priserna på den dumpade importen. Man måste dock komma ihåg att den viktigaste användningen av magnesium i obearbetad form, dvs. som en beståndsdel i legering vid aluminiumproduktion och vid avsvavling av gjutprodukter från masugnar, står för endast en relativt liten andel av de totala produktionskostnaderna, vilket leder till slutsatsen att de eventuella verkningarna av införandet av antidumpningsåtgärder i detta förfarande kommer att bli mycket be-

gränsade för användarna. På det hela taget anser därför inte kommissionen att den eventuella begränsade fördelen för användarna, om den nuvarande situationen bibehålls, är tillräckligt stor för att neka gemenskapsindustrin skydd mot orättvist pris-satt import av magnesium i obearbetad form.

- (75) Som slutledning har kommissionen konstaterat att det ligger i gemenskapens intresse att säkerställa fortsatt lönsamhet för den enda gemenskapsproducenten och följaktligen att införa antidumpningsåtgärder.

VII. PRELIMINÄR TULL

- (76) På grundval av ovanstående slutsatser om dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapsintresse övervägde kommissionen vilken form och nivå antidumpningsåtgärderna borde ha för att återställa effektiva konkurrensvillkor i gemenskapen på marknaden för magnesium i obearbetad form. I enlighet med detta beräknades den prisnivå vid vilken gemenskapsindustrin skulle kunna täcka sina kostnader och uppnå en rimlig vinst. Då kommissionen beräknade produktionskostnaden uteslöt den en del av gemenskapsproducentens kostnader till följd av hans omstrukturingsinsatser. Denna metod ansågs rimlig eftersom det därigenom säkerställdes att kostnader som inte förmodades upprepas i framtiden inte togs med i riktpriiset. Kommissionen var övertygad om att gemenskapsproducenten för sina interna affärs- och lönsamhetsprognoser inte tog med dessa extraordinaära poster i beräkningen.

Vad gäller en rimlig vinst använde kommissionen en sats på 5 % av omsättningen, vilket gemenskapsindustrin ansåg vara den minsta nödvändiga procentsatsen för att säkerställa dess fortsatta verksamhet. Kommissionen anser att detta vinstmål var tillräckligt högt med tanke på att det är en väl beprövad produkt som endast kräver en blygsam investering i forskning och utveckling liksom i produktionsutrustning.

- (77) På grundval av detta och med hänsyn till gemenskapsindustrins produktionskostnader beräknades det lägsta importpris som skulle göra det möjligt för gemenskapsindustrin att höja priserna till en vinstgivande nivå. Eftersom det hade konstaterats att skadeutjämningsmarginalen är högre än dumpningsmarginalen för båda de berörda exportländerna bör nivån på tullen begränsas till dumpningsmarginalen i enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen.

Med tanke på den väsentliga skada som vållats gemenskapsindustrin, produktens enhetlighet och eventuella prissvängningar till följd av efterfrågan på produkter i ett senare led, anses en rörlig tull vara mest lämplig i detta fall. Detta gör det också möjligt för de ryska och ukrainska exportörerna att uppnå största möjliga vinst samtidigt som de säkerställer att skadlig dumpning avskaffas.

Under dessa omständigheter har kommissionen beslutat att införa en rörlig tull baserad på ett lägsta pris av 2 735 och 2 701 ecu per ton, gemenskapens gräns, för import av magnesium i obearbetad form med ursprung i Ryssland respektive Ukraina.

- (78) Enligt god förvaltningssed bör det fastställas en frist inom vilken de berörda parterna kan framföra sina synpunkter och begära att få bli hörda. Vidare bör det observeras att alla slutsatser i denna förordning är provisoriska och kan komma att omprövas med tanke på en slutgiltig tull som kommissionen kan föreslå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull införs härmed på import av magnesium i obearbetad form enligt KN-nummer 8104 11 00 och 8104 19 00 med ursprung i Ryssland och Ukraina.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 1995.

2. För den produkt som avses i punkt 1 med ursprung i Ryssland skall antidumpningstullen alltid vara skillnaden mellan det lägsta importpriset, 2 735 ecu per ton, och cif-priset vid gemenskapens gräns då detta är lägre per ton än det lägsta importpriset.

3. För den produkt som avses i punkt 1 med ursprung i Ukraina skall antidumpningstullen alltid vara skillnaden mellan det lägsta 2 701 ecu per ton, och cif-priset vid gemenskapens gräns då detta är lägre per ton än det lägsta importpriset.

4. Om inget annat anges skall gällande bestämmelser som tullar tillämpas.

5. De produkter som avses i punkt 1 får övergå till fri omsättning inom gemenskapen endast på villkor att en säkerhet ställs med ett belopp som är lika med beloppet för den preliminära tullen.

Artikel 2

Utän att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4 b och c i förordning (EEG) nr 2423/88 får de berörda parterna framföra sina synpunkter skriftligen och begära att få bli hörda muntligen inom en månad från dagen för denna förordnings ikraftträdande.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2998/95

av den 20 december 1995

om ändring av förordningarna (EEG) nr 1912/92, (EEG) nr 1913/92, (EEG) nr 2254/92, (EEG) nr 2255/92, (EEG) nr 2312/92 och (EEG) nr 1148/93 om tillämpningsföreskrifter angående stödbeloppen för de särskilda åtgärderna för att försörja Kanarieöarna, Azorerna, Madeira och de franska utomeuropeiska departementen med produkter från nötköttssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2537/95⁽²⁾, särskilt artiklarna 4.4 och 5.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2537/95, särskilt artikel 10 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95⁽⁵⁾, särskilt artiklarna 4.5, 7 och 9 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödet till de produkter som ingår i den prognostiserade försörjningsbalansen och med ursprung i gemenskapsmarknaden har fastställts genom kommissionens förordningar (EEG) nr 1912/92⁽⁶⁾, (EEG) nr 2254/92⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 798/95⁽⁸⁾, (EEG) nr 1913/92⁽⁹⁾, (EEG) nr 2255/92⁽¹⁰⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1668/95⁽¹¹⁾, (EEG) nr 2312/92⁽¹²⁾ och (EEG) nr 1148/93⁽¹³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1669/95⁽¹⁴⁾.

Tillämpningen av kriterierna för fastställande av gemenskapsstödet på den nuvarande situationen på marknaden i den berörda sektorn och, särskilt, på kurserna eller priserna för dessa produkter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, leder till att stödet för försörjningen av Kanarieöarna, Azorerna och de franska utomeuropeiska departementen med produkter

från nötköttssektorn bör fastställas till de belopp som återfinns i bilagan.

Man bör, på grundval av de intyg som lagts fram av de behöriga myndigheterna, anpassa försörjningsbalansen för vissa utomeuropeiska departement vad avser renrasiga avelsdjur och nötkreatur av hankön avsedda för gödning.

Förvaltningskommittén för nötkrött har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Bilagorna II och IIa till förordning (EEG) nr 1912/92 skall ersättas med bilaga I till den här förordningen.
2. Bilaga II till förordning (EEG) nr 1913/92 skall ersättas med bilaga II till den här förordningen.
3. Bilaga II till förordningar (EEG) nr 2254/92, (EEG) nr 2255/92 och (EEG) nr 2312/92 skall ersättas med bilaga III till den här förordningen.
4. Det stödbelopp som återfinns i bilaga III i förordning (EEG) nr 1912/92 skall ersättas med det belopp som anges i bilaga IV till den här förordningen.
5. Bilaga III till förordning (EEG) nr 1913/92 skall ersättas med bilaga V till den här förordningen.
6. Bilaga III till förordning (EEG) nr 2312/92 skall ersättas med bilaga VI till den här förordningen.
7. Bilagan till förordning (EEG) nr 1148/93 skall ersättas med bilaga VII till den här förordningen.

Artikel 2

Bilaga I till förordning (EEG) nr 2312/92 skall ersättas med bilaga VIII till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 260, 31.10.1995, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 192, 11.7.1992, s. 31.

⁽⁷⁾ EGT nr L 219, 4.8.1992, s. 34.

⁽⁸⁾ EGT nr L 80, 8.4.1995, s. 21.

⁽⁹⁾ EGT nr L 192, 11.7.1992, s. 35.

⁽¹⁰⁾ EGT nr L 219, 4.8.1992, s. 37.

⁽¹¹⁾ EGT nr L 158, 8.7.1995, s. 28.

⁽¹²⁾ EGT nr L 222, 7.8.1992, s. 32.

⁽¹³⁾ EGT nr L 116, 12.5.1993, s. 15.

⁽¹⁴⁾ EGT nr L 158, 8.7.1995, s. 31.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

"BILAGA II

Stödbeloppet för produkter från gemenskapen som förtecknas i bilaga I

<i>(ecu/100 kg netto)</i>	
Produktnummer	Stödbelopp
0201 10 00 110 ⁽¹⁾	65,5
0201 10 00 120	49,5
0201 10 00 130 ⁽¹⁾	88,5
0201 10 00 140	67,5
0201 20 20 110 ⁽¹⁾	88,5
0201 20 20 120	67,5
0201 20 30 110 ⁽¹⁾	65,5
0201 20 30 120	49,5
0201 20 50 110 ⁽¹⁾	111,5
0201 20 50 120	85,0
0201 20 50 130 ⁽¹⁾	65,5
0201 20 50 140	49,5
0201 20 90 700	49,5
0201 30 00 100 ⁽²⁾	159,5
0201 30 00 150 ⁽⁶⁾	95,5
0201 30 00 190 ⁽⁶⁾	64,0
<hr/>	
0202 10 00 100	49,5
0202 10 00 900	67,5
0202 20 10 000	67,5
0202 20 30 000	49,5
0202 20 50 100	85,0
0202 20 50 900	49,5
0202 20 90 100	49,5
0202 30 90 400 ⁽⁶⁾	95,5
0202 30 90 500 ⁽⁶⁾	64,0
<hr/>	
1602 50 10 190	45,0
1602 50 31 195	33,5
1602 50 31 395	33,5
1602 50 39 195	33,5
1602 50 39 395	33,5
1602 50 39 495	33,5
1602 50 39 505	33,5
1602 50 39 595	33,5
1602 50 39 615	33,5
1602 50 39 625	15,0
1602 50 39 705	17,5
1602 50 80 195	33,5
1602 50 80 395	33,5
1602 50 80 495	33,5
1602 50 80 505	33,5
1602 50 80 515	15,0
1602 50 80 595	33,5
1602 50 80 615	33,5
1602 50 80 625	15,0
1602 50 80 705	17,5

Obs: Produktnumren och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT nr L 366, 24.12.1987, s. 1), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2838/95 (EGT nr L 296, 9.12.1995, s. 1).

*BILAGA IIa***Stödbeloppet för förädlade produkter från gemenskapen som förtecknas i bilaga I**

(ecu/100 kg netto)

Produktnummer	Stödbelopp
1602 50 10 120	95,5 ^(*)
1602 50 10 140	84,5 ^(*)
1602 50 10 160	68,0 ^(*)
1602 50 10 170	45,0 ^(*)
1602 50 31 125	107,5 ^(*)
1602 50 31 135	68,0 ^(*)
1602 50 31 325	96,5 ^(*)
1602 50 31 335	61,0 ^(*)
1602 50 39 125	107,5 ^(*)
1602 50 39 135	68,0 ^(*)
1602 50 39 325	96,5 ^(*)
1602 50 39 335	61,0 ^(*)

Obs: Produktnumren och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT nr L 366, 24.12.1987, s. 1), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2838/95 (EGT nr L 296, 9.12.1995, s. 1)."

BILAGA II

"BILAGA II

Stödbeloppet för produkter från gemenskapen som förtecknas i bilaga I

(ecu/100 kg netto)

Produktnummer	Stödbelopp
0201 10 00 110 ⁽¹⁾	65,5
0201 10 00 120	49,5
0201 10 00 130 ⁽¹⁾	88,5
0201 10 00 140	67,5
0201 20 20 110 ⁽¹⁾	88,5
0201 20 20 120	67,5
0201 20 30 110 ⁽¹⁾	65,5
0201 20 30 120	49,5
0201 20 50 110 ⁽¹⁾	111,5
0201 20 50 120	85,0
0201 20 50 130 ⁽¹⁾	65,5
0201 20 50 140	49,5
0201 20 90 700	49,5
0201 30 00 100 ⁽²⁾	159,5
0201 30 00 150 ⁽⁶⁾	95,5
0201 30 00 190 ⁽⁶⁾	64,0
0202 10 00 100	49,5
0202 10 00 900	67,5
0202 20 10 000	67,5
0202 20 30 000	49,5
0202 20 50 100	85,0
0202 20 50 900	49,5
0202 20 90 100	49,5
0202 30 90 400 ⁽⁶⁾	95,5
0202 30 90 500 ⁽⁶⁾	64,0

Obs: Produktnumren och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT nr L 366, 24.12.1987, s. 1), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2838/95 (EGT nr L 296, 9.12.1995, s. 1)"

BILAGA III

"BILAGA II

Stödbelopp som kan beviljas för handjur av nötkreatur för gödning med ursprung i gemenskapsmarknaden

(ecu per djur)

Produktnummer	Stödbelopp
ex 0102 90 05	46,5
ex 0102 90 29	93,0
ex 0102 90 49	124,0
0102 90 79	186,0"

BILAGA IV

"BILAGA III

Stödbelopp som kan beviljas på Kanarieöarna för renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Stödbelopp
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel (!)	750

(!) Produkter under denna rubrik omfattas av villkoren i relevanta gemenskapsbestämmelser."

BILAGA V

"BILAGA III

DEL 1

Leverans till Azorerna av renrasiga nötkreatur med ursprung i gemenskapen under tiden 1 juli 1995 – 30 juni 1996

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel (!)	1 150	600

(!) Produkter under denna rubrik omfattas av villkoren i relevanta gemenskapsbestämmelser."

DEL 2

Leverans till Madeira av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen under tiden 1 juli 1995 – 30 juni 1996

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel (!)	200	650

(!) Produkter under denna rubrik omfattas av villkoren i relevanta gemenskapsbestämmelser."

BILAGA VI

"BILAGA III

DEL 1

Leverans till Réunion av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen under tiden
1 juli 1995 – 30 juni 1996

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel ⁽¹⁾	300	1 000

DEL 2

Leverans till Guyana av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen under tiden
1 juli 1995 – 30 juni 1996

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel ⁽¹⁾	350	1 000

DEL 3

Leverans till Martinique av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen under
tiden 1 juli 1995 – 30 juni 1996

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel ⁽¹⁾	40	1 000

DEL 4

Leverans till Guadeloupe av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen under
tiden 1 juli 1995 – 30 juni 1996

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel ⁽¹⁾	50	1 000

⁽¹⁾ Produkter under denna rubrik omfattas av villkoren i relevanta gemenskapsbestämmelser."

BILAGA VII

"BILAGA

DEL 1

Leverans till Guyana av renrasiga hästar för avel med ursprung i gemenskapen under tiden
1 juli 1995 – 30 juni 1996

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0101 11 00	Renrasiga hästar för avel (*)	16	1 000

DEL 2

Leverans till Martinique av renrasiga hästar för avel med ursprung i gemenskapen under tiden
1 juli 1995 – 30 juni 1996

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0101 11 00	Renrasiga hästar för avel (*)	15	1 000

(*) Produkter under denna rubrik omfattas av villkoren i rådets direktiv 90/427/EEG av den 26 juni 1990 om avelsmässiga och genealogiska villkor för handeln med hästdjur inom gemenskapen (EGT nr L 224, 20.8.1990, s. 55)*

*BILAGA VIII**"BILAGA I***DEL 1**

Försörjningsbalans för Réunion avseende nötkreatur av hankön avsedda för gödning för perioden från och med den 1 juli 1995 till och med den 30 juni 1996

KN-nr	Varuslag	Antal djur
ex 0102 90	Nötkreatur för gödning	600

DEL 2

Försörjningsbalans för Guyana avseende nötkreatur av hankön avsedda för gödning för perioden från och med den 1 juli 1995 till och med den 30 juni 1996

KN-nr	Varuslag	Antal djur
ex 0102 90	Nötkreatur för gödning	200*

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2999/95

av den 22 december 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2598/95 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.6 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska departementen fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 391/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2757/95 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmark-

naden, bör stödet för leverans till de franska utomeuropeiska departementen fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 391/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 43, 19.2.1992, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT nr L 288, 1.12.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

(ecu/ton)

Produkt (KN-nr)	Stödbelopp			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Franska Guyana	Réunion
Vete (1001 90 99)	0,00	0,00	0,00	0,00
Korn (1003 00 90)	6,00	6,00	6,00	9,00
Majs (1005 90 00)	36,00	36,00	36,00	39,00
Durumvete (1001 10 00)	0,00	0,00	0,00	0,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 3000/95

av den 22 december 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2537/95⁽²⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Kanarieöarna fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1832/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2758/95⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans

till Kanarieöarna fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1832/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 260, 31.10.1995, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 185, 4.7.1992, s. 26.

⁽⁴⁾ EGT nr L 288, 1.12.1995, s. 3.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

(ecu/ton)

Produkt KN-nr	Stödbelopp
Vete (1001 90 99)	0,00
Korn (1003 00 90)	3,00
Majs (1005 90 00)	33,00
Durumvete (1001 10 00)	0,00
Havre (1004 00 00)	8,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 3001/95

av den 22 december 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2537/95⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Azorerna och Madeira fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1833/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2759/95⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör

stödet för leverans till Azorerna och Madeira fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1833/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 260, 31.10.1995, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 185, 4.7.1992, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT nr L 288, 1.12.1995, s. 5.

BILAGA

till kommissionens förordning av av den 22 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorererna och Madeira

(ecu/ton)

Produkt KN-nr	Stödbelopp	
	Destination	
	Azorererna	Madeira
Vete (1001 90 99)	0,00	0,00
Korn (1003 00 90)	3,00	3,00
Majs (1005 90 00)	33,00	33,00
Durumvete (1001 10 00)	0,00	0,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 3002/95

av den 22 december 1995

om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2537/95⁽²⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 skall Kanarieöarnas behov av ris, med avseende på kvantitet, pris och kvalitet, täckas av gemenskapsris på avyttringsvillkor som är likvärdiga med befrielse från importavgift, vilket inbegriper beviljande av stöd för leveranser med ursprung i gemenskapen. Detta stöd bör fastställas med särskild hänsyn till kostnaderna för olika försörjningskällor och bör i synnerhet grundas på exportpriserna till tredje land.

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2790/94⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2883/94⁽⁴⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för den särskilda försörjningsordningen för Kanarieöarna med avseende på vissa jordbruksprodukter, däribland ris.

De representativa marknadskurser som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁶⁾, används för att räkna om belopp uttryckta i tredje lands valuta och ligger till grund för fastställandet av jordbruksomräknings-

kurserna för medlemsstaternas valutor. Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2853/95⁽⁸⁾, fastställs närmare bestämmelser för fastställande och tillämpning av jordbruksomräkningskurserna.

Som en följd av tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på rissektorn i nuvarande marknadssituation, och särskilt på prissatserna för dessa produkter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för försörjning av Kanarieöarna fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 skall stödbeloppen för ris med ursprung i gemenskapen inom ramen för den särskilda försörjningsordningen för Kanarieöarna fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 13.
⁽²⁾ EGT nr L 260, 31.10.1995, s. 10.
⁽³⁾ EGT nr L 296, 17.11.1994, s. 23.
⁽⁴⁾ EGT nr L 304, 29.11.1994, s. 18.
⁽⁵⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.
⁽⁶⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.
⁽⁸⁾ EGT nr L 299, 12.12.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 december 1995 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen

Produkt (KN-nummer)	Stödbelopp
	Kanarieöarna
Slipat ris (1006 30)	269,00
Brutet ris (1006 40)	59,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 3003/95

av den 22 december 1995

om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorererna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorererna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2537/95⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 1600/92 skall Azorerernas och Madeiras behov av ris, med avseende på kvantitet, pris och kvalitet, täckas av gemenskapsris på avyttringsvillkor som är likvärdiga med befrielse från importavgift, vilket inbegriper beviljande av stöd för leveranser med ursprung i gemenskapen. Detta stöd bör fastställas med särskild hänsyn till kostnaderna för olika försörjningskällor och bör i synnerhet grundas på exportpriserna till tredje land.

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1696/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2596/93⁽⁴⁾ fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för de särskilda ordningarna för att försörja Azorererna och Madeira med vissa jordbruksprodukter, däribland ris. Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1983/92 av den 16 juli 1992 om tillämpningsföreskrifter för en särskild ordning för att försörja Azorererna och Madeira med risprodukter samt för upprättandet av en prognostiserad försörjningsbalans för dessa produkter⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1683/94⁽⁶⁾, fastställs bestämmelser som kompletterar eller avviker från bestämmelserna i förutnämnda förordning.

De representativa marknadskurser som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁸⁾, används för att räkna om belopp uttryckta i tredje lands valuta och ligger till grund för fastställandet av jordbruksomräkningskurserna för medlemsstaternas valutor. Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2853/95⁽¹⁰⁾, fastställs närmare bestämmelser för fastställande och tillämpning av jordbruksomräkningskurserna.

Som en följd av tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på rissektorn i nuvarande marknadssituation, och särskilt på priserna för dessa produkter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för försörjning av Azorererna och Madeira fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 1600/92 skall stödbeloppen för ris med ursprung i gemenskapen enligt de särskilda ordningarna för försörjning av Azorererna och Madeira fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 1.
⁽²⁾ EGT nr L 260, 31.10.1995, s. 10.
⁽³⁾ EGT nr L 179, 1.7.1992, s. 6.
⁽⁴⁾ EGT nr L 238, 23.9.1993, s. 24.
⁽⁵⁾ EGT nr L 198, 17.7.1992, s. 37.
⁽⁶⁾ EGT nr L 178, 12.7.1994, s. 53.

⁽⁷⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.
⁽⁸⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.
⁽⁹⁾ EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.
⁽¹⁰⁾ EGT nr L 299, 12.12.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 december 1995 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorena och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen

(ecu/ton)

Produkt (KN-nummer)	Stödbelopp	
	Bestämmelse	
	Azorena	Madeira
Slipat ris (1006 30)	269,00	269,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 3004/95

av den 22 december 1995

om ändring av exportbidragen för fjäderfäkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av
den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisa-
tionen av marknaden för fjäderfäkött⁽¹⁾, senast ändrad
genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och
Sverige, och genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, sär-
skilt artikel 8.3, och

med beaktande av följande:

Exportbidragen för fjäderfäkött fastställdes i kommissio-
nens förordning (EG) nr 2864/95⁽³⁾, ändrad genom
förordning (EG) nr 2902/95⁽⁴⁾.

Tillämpningen av de kriterier som avses i artikel 8 i
förordning (EEG) nr 2777/75 på den information som

kommissionen har tillgänglig i dagsläget innebär att de
exportbidrag som för närvarande gäller bör ändras till de
belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som förtecknas i artikel
1.1 i förordning (EEG) nr 2777/75, exporterade i naturligt
tillstånd, som fastställs i bilagan till den ändrade förord-
ningen (EG) nr 2864/95 skall ändras i enlighet med
bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 december 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽²⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT nr L 300, 13.12.1995, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT nr L 304, 16.12.1995, s. 30.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 december 1995 om ändring av exportbidragen för fjäderfäkött

Produktnummer	Bidragets bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp (2)	Produktnummer	Bidragets bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp (2)
		ecu/100 st			ecu/100 kg
0105 11 11 000	01	2,00	0207 22 10 000	04	8,00
0105 11 19 000	01	2,00	0207 22 90 000	04	8,00
0105 11 91 000	01	2,00	0207 41 11 900	04	6,50
0105 11 99 000	01	2,00	0207 41 51 900	04	6,50
0105 19 10 000	01	3,50	0207 41 71 190	04	6,50
		ecu/100 kg	0207 41 71 290	04	6,50
0207 21 10 900	02	30,00	0207 42 10 990	04	15,00
	03	8,00	0207 42 51 000	04	6,50
0207 21 90 190	02	33,00	0207 42 59 000	04	6,50
	03	8,00			

(1) Bestämmelseländerna är följande:

01 Alla bestämmelseländer utom USA.

02 Angola, Saudiarabien, Kuwait, Bahrein, Qatar, Oman, Förenade arabemiraten, Jordanien, Yemen, Libanon, Iran, Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Ryssland, Uzbekistan och Tadzjikistan.

03 Alla bestämmelseländer utom USA, Bulgarien, Polen, Ungern, Rumänien, Slovakien, Tjeckien samt bestämmelseländerna under 02.

04 Alla bestämmelseländer utom USA, Bulgarien, Polen, Ungern, Rumänien, Slovakien och Tjeckien.

(2) Exportbidraget för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) får endast beviljas om villkoren i den ändrade förordningen (EEG) nr 990/93 och förordning (EG) nr 2815/95 är uppfyllda.

Obs.: Produktnumren och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 3005/95

av den 22 december 1995

som fastställer i vilken utsträckning ansökningar om exportlicenser inom sektorn för fjäderfäkött kan accepteras

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1372/95 av den 16 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för ordningen om exportlicenser inom sektorn för fjäderfäkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2841/95⁽²⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 1372/95 föreskrivs särskilda åtgärder när de ansökningar om exportlicens som inlämnats avser kvantiteter eller kostnader som överskrider eller riskerar att överskrida de normala avsättningskvantiteterna med hänsyn till de gränser som anges i artikel 8.12 i rådets förordning (EEG) nr 2771/75⁽³⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige samt genom förordning (EG) nr 3290/94⁽⁴⁾, eller de kostnader som hänförs till dem under den period som gäller.

Marknaden för vissa produkter inom sektorn för fjäderfäkött kännetecknas av osäkerhet. De exportbidrag som tillämpas på dessa produkter skulle kunna leda till spekulativa ansökningar om exportlicenser. Utfärdandet av licenser för de begärda kvantiteterna från och med den 18 till och med den 20 december 1995 riskerar att överskrida

de normala avsättningskvantiteterna av de berörda produkterna. Det är lämpligt att avvisa de ansökningar för vilka exportlicens ännu inte beviljats för de berörda produkterna och bestämma den koefficient för godkännande som skall tillämpas på vissa begärda kvantiteter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de ansökningar om exportlicens som inlämnats i enlighet med förordning (EG) nr 1372/95 inom sektorn för fjäderfäkött gäller att

1. de ansökningar som inlämnats från och med den 18 till och med den 20 december 1995 skall godkännas med en koefficient på 100 % för de kategorier 3, 4, 5, 7 och 8 som avses i bilaga I till nämnda förordning,
2. för den kategori 6 som avses i bilaga I till nämnda förordning, fullföljs inte de ansökningar som är under behandling och som borde ha utfärdats från och med den 25 december 1995.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 december 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 133, 17.6.1995, s. 26.

⁽²⁾ EGT nr L 296, 9.12.1995, s. 8.

⁽³⁾ EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 3006/95
av den 22 december 1995
om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1418/76 av
den 21 juni 1976 om den gemensamma organisationen av
marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning
(EG) nr 1530/95⁽²⁾, särskilt artikel 14.3 andra stycket i
denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 14 i förordning (EEG) nr 1418/76 får skill-
naden mellan noteringarna eller priserna på världsmark-
naden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i
den förordningen och priserna för dessa produkter inom
gemenskapen täckas av ett exportbidrag.

Enligt artikel 14.4 i förordning (EEG) nr 1418/76 skall när
bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situa-
tionen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på
och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarkna-
den, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmark-
naden. Enligt samma artikel är det också viktigt att
säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser
och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de
ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och
behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarkna-
den.

I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76⁽³⁾ fast-
ställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten
i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med
vilken procentandel bidraget skall minska om propor-
tionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna
högsta andel.

I artikel 14.5 i förordning (EEG) nr 1418/76 anges de sär-
skilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris
och brutet ris beräknas.

Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven
för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differen-
tiera bidragen för vissa produkter efter destination.

Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt
ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa
marknader.

Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och
får ändras under månadens lopp.

Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den
nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på
noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom
gemenskapen och på världsmarknaden medför att
bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna
förordning.

I rådets förordning (EEG) nr 990/93⁽⁴⁾, ändrad genom
förordning (EG) nr 1380/95⁽⁵⁾, förbjuds handel mellan
gemenskapen och Jugoslavien (Serbien och Montenegro).
Detta förbud omfattar inte vissa förhållanden som utför-
ligt anges i artiklarna 2, 4, 5 och 7 i samma förordning
och i rådets förordning (EG) nr 2815/95⁽⁶⁾. Detta faktum
bör beaktas när exportbidragen fastställs.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i
förordning (EEG) nr 1418/76, med undantag av produkter
enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i
obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till
denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

⁽¹⁾ EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 154, 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT nr L 138, 21.6.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 297, 9.12.1995, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 december 1995 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris

<i>(ecu/ton)</i>			<i>(ecu/ton)</i>		
Produktnummer	Bestämmelseland ⁽¹⁾	Bidragsbelopp ⁽²⁾	Produktnummer	Bestämmelseland ⁽¹⁾	Bidragsbelopp ⁽²⁾
1006 20 11 000	01	204,00	1006 30 65 100	01	255,00
1006 20 13 000	01	204,00		02	261,00
1006 20 15 000	01	204,00		03	266,00
1006 20 17 000	—	—		04	255,00
1006 20 92 000	01	204,00	1006 30 65 900	01	255,00
1006 20 94 000	01	204,00		04	255,00
1006 20 96 000	01	204,00	1006 30 67 100	—	—
1006 20 98 000	—	—	1006 30 67 900	—	—
1006 30 21 000	01	204,00	1006 30 92 100	01	255,00
1006 30 23 000	01	204,00		02	261,00
1006 30 25 000	01	204,00		03	266,00
1006 30 27 000	—	—		04	255,00
1006 30 42 000	01	204,00	1006 30 92 900	01	255,00
1006 30 44 000	01	204,00		04	255,00
1006 30 46 000	01	204,00	1006 30 94 100	01	255,00
1006 30 48 000	—	—		02	261,00
1006 30 61 100	01	255,00		03	266,00
	02	261,00		04	255,00
	03	266,00	1006 30 94 900	01	255,00
	04	255,00		04	255,00
1006 30 61 900	01	255,00	1006 30 96 100	01	255,00
	04	255,00		02	261,00
1006 30 63 100	01	255,00		03	266,00
	02	261,00		04	255,00
	03	266,00	1006 30 96 900	01	255,00
	04	255,00		04	255,00
1006 30 63 900	01	255,00	1006 30 98 100	—	—
	04	255,00	1006 30 98 900	—	—
			1006 40 00 000	—	—

⁽¹⁾ Följande bestämmelseländer:

- 01 Liechtenstein, Schweiz och kommunerna Livigno och Campione d'Italia.
- 02 Zoner I–III och VI, Ceuta och Melilla.
- 03 Zoner IV, V, VII c, Kanada och zon VIII med undantag av Surinam, Guyana och Madagaskar.
- 04 Bestämmelseländer angivna i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87.

⁽²⁾ Exportbidraget för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) får endast beviljas om villkoren i den ändrade förordningen (EEG) nr 990/93 och förordning (EG) nr 2815/95 är uppfyllda.

Obs.: Zoner är de som anges i bilagan till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 3007/95

av den 22 december 1995

om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1863/95⁽²⁾, särskilt tredje stycket i artikel 13.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1418/76 av den 21 juni 1976 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1530/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 11.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2681/74 av den 21 oktober 1974 om gemenskapsfinansiering av utgifter i samband med leverans av jordbruksprodukter som livsmedelsbistånd⁽⁵⁾ fastställer att den kostnadsandel, som motsvarar de exportbidrag för produkterna i fråga som är fastställda enligt gemenskapens bestämmelser, skall debiteras garantisektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

För att göra det enklare att göra upp och förvalta budgeten för gemenskapens livsmedelsbiståndsaktioner och för att göra det möjligt för medlemsstaterna att sätta sig in i hur omfattande gemenskapens deltagande är i finansieringen av nationella livsmedelsbiståndsaktioner, bör nivån på de bidrag som beviljas för de aktionerna fastställas.

De allmänna bestämmelser och genomförandebestämmelser som fastställs i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 17 i förordning (EEG) nr 1418/76 om exportbidrag skall också tillämpas på det ovan nämnda förfarandet.

De särskilda kriterierna för att beräkna exportbidraget för ris anges i artikel 3 i förordning (EEG) nr 1418/76.

De bidrag som fastställs i denna förordning är tillämpliga utan avvikelser och för alla bestämmelseorter.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För gemensam och nationell livsmedelsbiståndsverksamhet, som äger rum inom ramen för internationella överenskommelser eller andra tilläggsprogram, skall de bidrag som gäller för produkter ur spannmåls- och rissektorn vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

De bidrag som fastställs i denna förordning skall inte anses vara bidrag som varierar alltefter destination.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT nr L 179, 29.7.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT nr L 288, 25.10.1974, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 december 1995 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

<i>(ecu/ton)</i>	
Produktnummer	Bidrag
1001 10 00 400	0,00
1001 90 99 000	0,00
1002 00 00 000	35,00
1003 00 90 000	0,00
1004 00 00 400	7,00
1005 90 00 000	30,00
1006 20 92 000	216,80
1006 20 94 000	216,80
1006 30 42 000	—
1006 30 44 000	—
1006 30 92 100	271,00
1006 30 92 900	271,00
1006 30 94 100	271,00
1006 30 94 900	271,00
1006 30 96 100	271,00
1006 30 96 900	271,00
1006 40 00 000	—
1007 00 90 000	30,00
1101 00 15 100	0,00
1101 00 15 130	0,00
1102 20 10 200	42,00
1102 20 10 400	36,00
1102 30 00 000	—
1102 90 10 100	0,00
1103 11 10 200	0,00
1103 11 90 200	0,00
1103 13 10 100	54,00
1103 14 00 000	—
1104 12 90 100	8,26
1104 21 50 100	0,00

Obs.: Produktnumrena och fotnoterna är definierade i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT nr L 366, 24. 12. 1987, s. 1), ändrad.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 3008/95

av den 22 december 1995

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1740/95⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitik⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 december 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 167, 18.7.1995, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 december 1995 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(ecu/100 kg)</i>			<i>(ecu/100 kg)</i>		
KN-nr	Kod för tredje land (1)	Schablonvärde vid import	KN-nr	Kod för tredje land (1)	Schablonvärde vid import
0702 00 50	052	67,0	0805 30 40	022	73,4
	060	80,2		052	72,7
	064	59,6		204	53,2
	066	41,7		388	67,5
	068	62,3		400	98,6
	204	101,7		512	54,8
	208	44,0		520	66,5
	212	117,9		524	100,8
	624	345,9		528	94,7
	999	102,3		600	79,0
0707 00 40	052	84,4	624	78,0	
	053	166,9	999	76,3	
	060	61,0	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	052	65,4
	066	53,8		064	78,6
	068	60,4		388	39,2
	204	49,1		400	75,1
	624	118,7		404	55,2
	999	84,9		508	68,4
0709 10 40	220	244,5		512	51,2
	999	244,5		524	57,4
0709 90 79	052	79,1	528	48,0	
	204	77,5	728	107,3	
	412	54,2	800	78,0	
	624	172,6	804	21,0	
	999	95,9	999	62,1	
0805 10 61, 0805 10 65, 0805 10 69	052	41,3	0808 20 67	052	143,7
	204	49,0		064	73,6
	388	40,5		388	79,6
	600	58,4		400	104,7
	624	46,6		512	89,7
	999	47,2		528	84,1
0805 20 31	052	77,3	624	79,0	
	204	77,8	728	115,4	
	624	79,7	800	55,8	
	999	78,3	804	112,9	
0805 20 33, 0805 20 35, 0805 20 37, 0805 20 39	052	60,5	999	93,8	
	464	87,6			
	624	100,6			
	999	82,9			

(1) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 3079/94 (EGT nr L 325, 17.12.1994, s. 17). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 18 december 1995

om utnämning av ledamöter till Revisionsrätten

(95/550/EG, Euratom, EKSG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 45b.3 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 188b. 3 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 160b.3 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna, särskilt artikel 22 i detta,

med beaktande av Europaparlamentets yttranden ⁽¹⁾, och

med beaktande av följande:

Mandaten för ledamöterna Bernhard Friedmann, Constantinos Androutsopoulos, Daniel Strasser, Maurice Thoss, André J. Middelhoek, Hubert Weber och John Wiggins, utgår den 20 december 1995.

Nya ledamöter bör följaktligen utses.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Till ledamöter i revisionsrätten från den 1 januari 1996 till och med den 31 december 2001 utses:

- Bernhard Friedmann,
- Kalliopi Nikolaou,
- Jean-François Bernicot,
- François Colling,
- Maarten B. Engwirda,
- Hubert Weber,
- John Wiggins.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 1995.

På rådets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

⁽¹⁾ Yttranden avgivna den 13 december 1995, ännu inte offentliggjorda i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 29 november 1995

om ett förfarande enligt artikel 85 i Romfördraget

(IV/34.179, 34.202, 216 – Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf och Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven)

(Endast den nederländska texten är giltig)

(95/551/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, den första förordningen om tillämpningen av fördragets artiklar 85 och 86⁽¹⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artiklarna 3.1 och 15.2 i denna,

med beaktande av det klagomål som inlämnades den 13 januari 1992 av M. W. C. M. van Marwijk och andra, tillsammans med en begäran om tillfälliga åtgärder, och med beaktande av de stadgar och bestämmelser som anmäldes den 15 januari 1992 av Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf och den 6 februari 1992 av Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven,

efter att ha lämnat berörda parter tillfälle att, i enlighet med artikel 19.1 i förordning nr 17 och med kommissionens förordning nr 99/63/EEG av den 25 juli 1963 om sådana förhör som avses i artikel 19.1 och 19.2 i rådets förordning nr 17⁽²⁾, yttra sig över kommissionens anmärkningar, och

efter samråd med Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor.

I. FAKTA

Klagomålet

- (1) Den 13 januari 1992 inkom ett klagomål, tillsammans med en begäran om tillfälliga åtgärder, från M. W. C. M. van Marwijk och tio andra firmor som gjorde gällande att Federatie van Nederlandse

Kraanverhuurbedrijven (nedan kallad "FNK") och Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf (nedan kallad "SCK") hade brutit mot konkurrensreglerna i Romfördraget genom att utesluta företag som inte var godkända av SCK från att hyra ut mobilkranar och genom att införa fasta priser enligt deras stadgar och bestämmelser.

De anmälda överenskommelserna

- (2) SCK:s stadgar⁽³⁾ och dess bestämmelser om certifiering av kranuthyrningsföretag⁽⁴⁾ (nedan kallade "bestämmelserna"), inbegripet olika bilagor av vilka den viktigaste är certifieringsvillkoren, anmäldes till kommissionen den 15 januari 1992. FNK:s stadgar⁽⁵⁾ och interna bestämmelser⁽⁶⁾ anmäldes den 6 februari 1992. I båda fallen gjordes en begäran om icke-ingripandebesked eller alternativt undantag enligt artikel 85.3.

FNK

FNK:s bestämmelser innehåller, i den anmälda lydelsen, bl.a. ett villkor att medlemmar tar ut skäliga priser för uthyrning av kranar och tillämpar de allmänna villkor som utfärdats av FNK, vilka innehåller bestämmelser om pris (artikel 3 b och 3 c i FNK:s interna bestämmelser), och ett villkor att de ger företräde åt andra medlemmar när de hyr in extra kranar (artikel 3 a i FNK:s interna bestämmelser).

SCK

SCK:s bestämmelser innehåller, i den anmälda lydelsen, bl.a. ett förbud för företag som är anslutna

⁽³⁾ Av den 9 januari 1992.

⁽⁴⁾ Av den 1 januari 1992.

⁽⁵⁾ Av den 17 juli 1989.

⁽⁶⁾ Av den 31 oktober 1988.

⁽¹⁾ EGT nr 13, 21.2.1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EGT nr 127, 20.8.1963, s. 2268/63.

till SCK att hyra in extra kranar från företag som inte är anslutna ("inhuurverbod" i artikel 7 andra strecksatsen i SCK:s bestämmelser).

Parterna

- (3) De klagande är firmor som hyr ut mobilkranar. När klagomålet ingavs var nio av dem etablerade i Nederländerna och två i Belgien, och ingen av dem var medlem av FNK eller anslutna till SCK. Sedan klagomålet ingavs i januari 1992, har tre klagande kranuthyrningsfirmor blivit medlemmar i FNK och en har även anslutit sig till SCK.
- (4) FNK är en sammanslutning av firmor som hyr ut mobilkranar. Den bildades den 13 mars 1971 och har sitt säte i Culemborg. Dess mål enligt stadgarna är att främja kranuthyrningsföretagens intressen, särskilt för FNK-medlemmar, och att utveckla kontakt och samarbete i vidaste bemärkelse mellan medlemmar. Enligt stadgarna kan företag som är etablerade utanför Nederländerna inte bli medlemmar. I mitten av 1994 hade sammanslutningen 196 medlemmar.
- (5) SCK, som har sitt säte på samma adress i Culemborg, bildades den 13 juli 1984. Enligt dess stadgar är målet för organisationen att främja och upprätthålla kvaliteten på kranuthyrningsföretag⁽¹⁾. För detta ändamål har SCK satt upp ett civilrättsligt certifikationsystem, på frivillig basis. I mitten av 1994 var 190 firmor anslutna till SCK, varav de flesta även var medlemmar av FNK⁽²⁾.

Marknaden

- (6) Kranarna i fråga används i synnerhet inom byggnadsbranschen, petrokemiska industrier och transportindustrier i Nederländerna. I kranuthyrningsbranschen förekommer inhyrning av extra kranar från andra kranuthyrare i stor utsträckning. Som en metod att rationalisera och utnyttja utrustningens kapacitet optimalt kan det vara bättre att tillfälligt hyra (extra) kranar än att köpa in sådana. Vid tiden för anmälan fanns det enligt FNK omkring 350 kranuthyrningsfirmor i Nederländerna, med en

total omsättning på omkring 450 miljoner ecu. Enligt en oberoende undersökning av sektorn som gjordes 1990 beräknades marknadsandelen för FNK-medlemmar och innehavare av SCK-certifikat till 78 %⁽³⁾. FNK och SCK beräknar sin marknadsandel 1992 till omkring 51 %, varvid det totala antalet kranar för uthyrning i Nederländerna beräknades till omkring 3 000 och antalet kranar ägda av FNK-medlemmar till 1 544⁽⁴⁾. På grund av transportsvårigheter används, enligt FNK, de flesta kranar inom en radie av omkring 50 km, vilket skulle begränsa marknaden i Nederländerna för firmor från andra medlemsstater till områden nära de belgiska och tyska gränserna.

Regeringens övervakning

- (7) Enligt arbetsmiljölagen (Arbowet) måste arbetsgivare säkerställa att de verktyg och den utrustning som används har en ändamålsenlig och tillförlitlig konstruktion. De är också ålagda att regelbundet låta kontrollera sådan utrustning. I olika säkerhetsföreskrifter baserade på arbetsmiljölagen utvecklas dessa bestämmelser mer detaljerat. Här kan särskilt nämnas säkerhetsföreskrifterna för fabriker och byggplatser samt säkerhetsföreskrifterna för andra typer av arbetsplatser, i vilka det finns bestämmelser om säkerhetskonstruktion och säker användning av kranar och lyftutrustning. Dessa bestämmelser utvecklas i detalj, för olika typer av kranar och olika typer av lyftutrustning, i departementsförordningar och olika cirkulär från yrkesinspektionen, med vederbörlig hänsyn till kraven i rådets direktiv 89/392/EEG om maskiner⁽⁵⁾. Tyskland och Belgien har jämförbara rättssystem.

⁽¹⁾ SCK:s mål var från början att främja att upprätthålla kvaliteten på kranuthyrningsföretag i Nederländerna. Enligt en ändring i artiklarna den 9 januari 1992 utgick orden "i Nederländerna".

⁽²⁾ Av de 190 företag som den 21 juli 1994 var anslutna till SCK var det endast 7 som inte var medlemmar i FNK. Omvänt var endast 12 av 196 FNK-medlemmar den 21 juli 1994 inte certifierade av SCK.

⁽³⁾ Enligt denna sektorundersökning av Netherlandse Middenstands Bank (NMB) fanns det 1990 240–280 aktiva kranuthyrningsfirmor, av vilka mer än 170 var anslutna till FNK. FNK:s marknadsandel under 1989 beräknades av NMB till 78 % (344–440 miljoner gulden), vid antagande av en medelomsättning av 254 000 gulden per kran, 1 354 kranar ägda av FNK-medlemmar och det faktum att icke FNK-medlemmar är relativt små firmor.

Enligt den sista utvärderingsrapporten om SCK av Certifieringsrådet (Raad voor de Certificatie) av den 11 januari 1993 kommer 70 % av de kranar som hyrs i Nederländerna från företaget som certifierats SCK.

⁽⁴⁾ Enligt KeBoMas årsrapport för 1992 finns det 3 432 mobilkranar i Nederländerna av vilka, enligt FNK/SCK, omkring 3 000 är till för uthyrning.

⁽⁵⁾ EGT nr L 183, 29.6.1989, s. 9. Direktivet ändrades senast genom direktiv 93/68/EEG (EGT nr L 220, 30.8.1993, s. 1). Kranar inrymdes inom ramen för direktivet genom en annan ändring: direktiv 91/368/EEG (EGT nr L 198, 22.7.1991, s. 16).

Föreskriven besiktning av kranar och lyftutrustning skall genomföras innan de första gången tas i bruk ⁽¹⁾, tre år senare och därefter vartannat år. Stifelsen KeBoMa (Keuring Bouw Machines), Ede, erkändes 1982 av socialdepartementet, enligt säkerhetsföreskrifterna för fabriker och byggplatser, som det organ som ansvarar för kontroll och provning av bl.a. kranar och lyftutrustning ⁽²⁾. KeBoMa är det enda godkännande organ som utsetts och erkänts av regeringen att utföra sådant arbete ⁽³⁾. Om allvarliga brister konstateras skall KeBoMa underrätta yrkesinspektionen. Förutom föreskrivna besiktningsrapporter av KeBoMa skall arbetsgivare låta kontrollera kranarna minst en gång per år av en expert som, enligt yrkesinspektionens mening, är tillräckligt kvalificerad för uppgiften ⁽⁴⁾.

FNK:s och SCK:s struktur

- (8) SCK är erkänt av Certifieringsrådet som certifieringsorgan, vilket bl.a. innebär att, enligt Certifieringsrådets mening, det uppfyller kraven på oberoende.
- (9) Detta ändrar inte det faktum att det finns nära förbindelser mellan FNK och SCK. Från SCK:s bildande till den 15 december 1987 gällde enligt stadgarna att hela dess styrelse utsågs och kunde entledigas av FNK:s verkställande kommitté. Sedan stadgarna ändrats den 15 december 1987 fyller SCK:s styrelse själv vakanser, men ledamöter som kommer från branschen (halva styrelsen) utsågs till och med den 20 juni 1994 genom en bindande rekommendation från FNK. Först den dagen avskaffades den rekommendationens bindande karaktär. Således hade FNK till dess ett avgörande inflytande på utnämningen av minst halva SCK-styrelsen. Eftersom beslut av SCK:s styrelse enligt stadgarna fattas med enkel majoritet, innebär det i praktiken att styrelsen inte kan fatta ett enda beslut utan FNK:s godkännande.

⁽¹⁾ Sedan den 1 januari 1993 görs, enligt maskindirektivet (se not 5, s. 80), inte längre kontroll före ibruktage av kranar som bär EG-märke, senare ersatt med "CE-märkning" enligt artikel 6 i direktiv 93/68/EEG, och som åtföljs av en förklaring om överensstämmelse i enlighet med direktivet.

⁽²⁾ Godkännande av statssekreteraren för sociala frågor och anställning av den 18 februari 1992, beslut nr 23067, Ned. Staatscourant nr 77.

⁽³⁾ KeBoMas årsrapport för 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ En sådan expert kan t.ex. vara leverantör av kranen, men i praktiken kallas ofta KeBoMa in.

Styrelsen assisteras av ett rådgivande organ, som sedan den 20 juni 1994 kallas expertkommittén, vars ledamöter utses och entledigas av SCK:s styrelse – till och med den 15 december 1987 i samråd med FNK:s verkställande kommitté och från den dagen till den 23 juni 1994 efter samråd med FNK, som även själv kan föreslå namn. Expertkommittén består av åtta ledamöter, varav två från FNK, tre från anslutna organisationer och (sammanslutningar av) företag som tilldelar kranuthyrningsfirmor kontrakt, och tre andra ledamöter. Kommitténs uppgift är bland annat att råda SCK:s styrelse om arten av och innehållet i certifieringssystemet och fastställelse av de krav och undersökningsmetoder som ligger till grund för certifieringssystemet. Kommitténs råd är bindande (artikel 2 i dess bestämmelser).

Enskilda certifieringsbeslut fattas av certifieringskommittén som består av två ledamöter i styrelsen som inte är från branschen (men varav en är en före detta företrädare för en firma som tilldelar kontrakt) och expertkommitténs ordförande. Certifieringskommittén utses av SCK:s styrelse.

I sin anmälan angav SCK uttryckligen att SCK upprättades på initiativ av FNK ⁽⁵⁾. Dessutom framgår det tydligt av stadgarna att SCK upprättades med FNK som huvudman och för dess räkning. De två organisationerna har samma adress och sekretariat, och till den 1 januari 1993 hade de samma telefonnummer ⁽⁶⁾. Stadgarna och bestämmelserna för de två organisationerna anmäldes av samma företrädare och i samma form. Denne samme företrädare svarade för både FNK:s och SCK:s räkning på anmärkningar av den 16 december 1992 och anmärkningar av den 21 oktober 1994. Till och med september 1987 var en sökande tvungen att vara medlem i FNK för att vara berättigad till certifiering av SCK. Till och med oktober 1993 var innehavare av SCK-certifikat tvungna att tillämpa de allmänna villkor som uppställts av FNK.

Från september 1987 till den 1 januari 1992 var deltagande i SCK:s certifieringsprocedur ungefär tre gånger billigare för FNK-medlemmar än för icke-medlemmar, och under samma period erhöll SCK ett stöd från FNK. Från 1985 till 1987 erhöll SCK även ett stöd från den nederländska regeringen.

⁽⁵⁾ Se punkt 4 i anmälan. Detta framgår även tydligt av den sista utvärderingsrapporten om SCK, s. 3, se fotnot 9.

⁽⁶⁾ Sedan den 1 januari 1993 har dock SCK enligt en skrivelse av den 21 juli 1994 använt en annan postadress.

FNK:s och SCK:s funktion

FNK

- (10) Enligt FNK:s stadgar är dess mål att främja kranuthyrningsbranschens intressen i allmänhet och dess medlemmars intressen i synnerhet och att utveckla kontakter och samarbete i vidaste bemärkelse mellan medlemmarna. Dessa mål och det sätt på vilket de skall uppnås är fastställda i stadgarna och de interna bestämmelserna. Enligt artikel 6.1 i stadgarna är de beslut som fattas i enlighet med stadgarna och bestämmelserna bindande för medlemmarna. En medlem som handlar i strid med denna bestämmelse kan få sitt medlemskap upphävt enligt artikel 10.1 d.

Från och med den 15 december 1979 till och med den 28 april 1992 ålades FNK-medlemmar genom FNK:s interna föreskrifter att ge företrädare åt andra medlemmar när de hyrde eller hyrde ut kranar och att ta ut "skäliga" avgifter. För detta ändamål offentliggjorde FNK till och med 1992 kostnadsberäkningar och rekommenderade avgifter baserade på dessa i den handbok som den utfärdade. Enligt en oberoende sektorundersökning var dessa rekommenderade avgifter i allmänhet högre än marknadsavgifterna⁽¹⁾. Till och med 1992 ägde regelbundna diskussioner rum mellan kranuthyrningsfirmor med vissa kategorier av kranar om rekommenderade avgifter och interna avgifter, dvs. de avgifter som tas ut mellan kranuthyrningsföretag när de hyr eller hyr ut kranar. De interna avgifterna var i allmänhet något lägre än de rekommenderade men högre än marknadsavgiften⁽²⁾. FNK:s inblandning i dessa diskussioner framgår bl.a. av det faktum att FNK ställde sitt sekretariatskontor till förfogande för sådana diskussioner och av det faktum att en assistent i sekretariatet hade till uppgift att utarbeta rapporten och handha de övriga administrativa frågorna⁽³⁾.

Dessutom är FNK-medlemmarna tvungna att enligt de interna bestämmelserna tillämpa de allmänna villkoren som uppställts av FNK⁽⁴⁾. Dessa innehåller detaljerade instruktioner om priser och avgifter. Däri föreskrivs bl.a. kortaste hyrtid, högre avgifter söndagar och helgdagar och uppsägningskostnader; hänvisning görs till rekommenderade avgifter fastställda av FNK.

⁽¹⁾ NMB sektorundersökning av kranuthyrningsföretag, den 15 december 1990, s. 19.

⁽²⁾ NMB sektorundersökning, s. 4, 15 och 19 samt s. 19 i FNK:s anmälan.

⁽³⁾ Se punkt 19 i FNK:s anmälan och skrivelsen av den 3 mars 1992 från FNK till olika kranuthyrningsföretag.

⁽⁴⁾ Allmänna villkor för genomförande för kranoperatörer registrerade hos Amsterdams och Rotterdams distriktsdomstolar den 1 januari 1991.

I det interimistiska beslut som meddelades av presidenten för Utrechts distriktsdomstol den 11 februari 1992 fastställdes bl.a. att FNK skulle upphöra att upprätthålla företrädesbestämmelsen och systemet med rekommenderade och interna avgifter som tillämpats och utarbetats av sammanslutningen.

SCK

- (11) Enligt SCK:s stadgar är dess mål att främja och upprätthålla kvaliteten på kranuthyrningsfirmor. Detta skall göras genom att dra upp riktlinjer i form av bestämmelser om etablering av en kranuthyrningsverksamhet, ett certifieringssystem och ett övervakningssystem för att säkerställa förenlighet med riktlinjerna. Certifieringen innebär att en kontroll görs av ett antal aspekter av själva kranuthyrningsfirman, såsom efterlevnaden av lagstadgade skyldigheter beträffande betalning av skatt och socialavgifter, bevis på försäkringsskydd, kreditvärdighet och likviditet, samt bevis på kompetens hos de operatörer som skall anställas. Firmorna var även tvungna att visa att de var registrerade hos Handelskammaren, vilket så gott som uteslöt eller åtminstone kraftigt hindrade anslutning av firmor som låg utanför Nederländerna. Med verkan från och med den 1 maj 1993 ändrades detta villkor på så sätt att inregistrering av utländska firmor hos ett motsvarande handelsregister även godtas. Certifieringen täcker även tekniska aspekter på själva kranarna. Slutligen var certifierade firmor till och med den 21 oktober 1993 tvungna att tillämpa FNK:s allmänna villkor. Såsom anges i punkt 10 inbegriper dessa villkor angående priser.

Certifieringsvillkoren utarbetas av expertkommittén, medan certifieringskommittén är ansvarig för det faktiska certifieringsförfarandet. Särskilt i expertkommittén är ledamöter från den sektor som tilldelar kontrakt till kranuthyrningsfirmor starkt representerade. Bland andra har DSM och Shell representeranter i SCK:s expertkommitté. En ledamot och SCK:s styrelseordförande är (f.d.) företrädare för Akzo. Firmor som tilldelar sådana kontrakt uppmuntras därigenom att tilldela dem åt certifierade firmor. Systemet gjordes vattentätt genom "inhuurverbod" som anges ovan (se punkt 2) och som trädde i kraft den 1 januari 1991 och enligt vilket den certifierade firman inte tillåts hyra in extra kranar från firmor som inte är anslutna till SCK⁽⁵⁾. Eftersom mycket arbete inom branschen lämnas till

⁽⁵⁾ Innan "inhuurverbod" infördes den 1 januari 1991 var en övergångsbestämmelse i kraft som innebar att en certifikatsinnehavare var tvungen att, när han hyrde kranar, kontrollera om den hyrda utrustningen och personalen uppfyllde sådana krav som han kunde ta på sig ansvar för.

underentreprenad, har en sannolik effekt varit en betydelsefull nedgång i omsättningen av icke anslutna firmor såsom Van Marwijk. Som ett resultat av den nationella domstolens beslut (se punkt 13 nedan) måste SCK upphäva "inhuurverbod", vilket den gjorde den 4 november 1993.

Förfarandena inför kommissionen

- (12) Till följd av den preliminära undersökningen av fallet övervägde kommissionen att, enligt artikel 15.6 i förordning nr 17, upphäva immuniteten i fråga om böter, som avses i artikel 15.5 i samma förordning, eftersom den var av åsikten att fördragets artikel 85.1 var tillämplig och att det inte fanns skäl att tillämpa artikel 85.3 i huvudsak därför att SCK förbjöd dess anslutna företag att hyra kranar av icke anslutna firmor och utslöt utländska firmor från att ansluta sig eller åtminstone gjorde det svårt för dem att göra det. Detta förbud att hyra extra kranar av icke anslutna firmor fick långtgående konsekvenser, särskilt med hänsyn till anknytningen till SCK av stora företag som regelbundet och ofta tilldelar kontrakt till kranuthyrningsfirmor. Efter omfattande diskussioner med FNK och SCK, både muntligen och skriftligen, antog kommissionen den 13 april 1994 beslut 94/272/EG⁽¹⁾ enligt artikel 15.6.

Förfarandena inför den nationella domstolen

- (13) I ett beslut av den 11 februari 1992 beordrade presidenten för Utrechts distriktsdomstol, på talan av Van Marwijk och andra, FNK att upphäva tillämpningen av prioritetsvillkoret och systemet med rekommenderade och interna avgifter. SCK beordrades att upphäva tillämpningen av "inhuurverbod". Detta beslut ändrades, likaledes genom beslut, den 9 juli 1992 av Amsterdams hovrätt, som bl.a. ansåg att det för tillfället inte var bevisat och utom alla tvivel att de ifrågavarande bestämmelserna inte hade någon utsikt att beviljas undantag av kommissionen. Därför återinrättade SCK samma dag "inhuurverbod".

Sedan kommissionen tillkännagivit sina anmärkningar den 16 december 1992 gjorde Van Marwijk och andra åter en ansökan till Utrechts distriktsdomstols president som bestämde, genom ett beslut som meddelades den 6 juli 1993, att förbudet mot inhyrning av kranar från icke anslutna firmor skulle upphävas tills vidare, eftersom kommissionen under tiden hade offentliggjort sina åsikter om de ifrågavarande bestämmelserna och att det följaktligen var klart att förbudet inte hade någon

utsikt att beviljas undantag av kommissionen. Detta beslut fastställdes av Amsterdams hovrätt den 28 oktober 1993. I enlighet därmed upprättade och distribuerade SCK den 4 november, för att uppfylla domstolens beslut, en förklaring som gick ut på att "inhuurverbod" upphävdes tills kommissionen hade tagit definitiv ställning i frågan.

II. RÄTTSLIG BEDÖMNING

1. Artikel 85.1

Avtal mellan företag eller beslut av företagsammanslutningar

FNK

- (14) FNK är en sammanslutning. Medlemmarna i sammanslutningen är företag inom kranuthyrningsbranschen. Detta framgår av artiklarna 1 och 2 i FNK:s stadgar och av den förklarande promemoria som är bifogad anmälan.

FNK är därför en företagsammanslutning inom ramen för artikel 85.1.

- (15) FNK:s stadgar, vilka utgör FNK:s grundläggande bestämmelser och reglerar de rättsliga förbindelserna mellan FNK och dess ledamöter, är överenskommelser inom ramen för den artikeln (se kommissionens beslut 88/587/EEG Hudson's Bay-Dansk Pelsdyravlereforening⁽²⁾).

- (16) FNK:s interna bestämmelser utgör ett beslut av en företagsammanslutning, eftersom de antagits enligt FNK:s stadgar, särskilt artikel 4 i dessa. De interna bestämmelserna är bindande för FNK:s medlemmar.

SCK

- (17) SCK är en stiftelse som lyder under nederländsk lag och som utför kommersiella eller ekonomiska verksamheter. Den har som ändamål att certifiera kranuthyrningsfirmor mot betalning. Den har ingen offentligt rättslig grund.

SCK är därför ett företag inom ramen för artikel 85.1.

- (18) Det faktum att SCK är ett certifieringsorgan erkänt av Certifieringsrådet och som uppfyller de tillämpliga europeiska standarderna (EN 45 000-serien) hindrar inte att artikel 85.1 tillämpas. Det faktum att SCK-bestämmelserna är erkända av Certifieringsrådet innebär inte att SCK på några villkor kan handla i strid med konkurrenslagen.

⁽¹⁾ EGT nr L 117, 7.5.1994, s. 30.

⁽²⁾ EGT nr L 316, 23.11.1988, s. 43.

- (19) Kranuthyrningsfirmor som är certifierade av SCK är också företag inom ramen för artikel 85.1.

Deltagande i SCK:s system, vilket inbegriper godtagande av stadgarna och bestämmelserna, utgör därför ett avtal eller ett beslut av en företagsammanslutning inom ramen för artikel 85.1.

Konkurrensrestriktioner

Rekommenderade och interna avgifter (FNK)

- (20) Före den nationella domstolens beslut av den 11 februari 1992 var FNK:s ledamöter tvungna att ta ut "skäliga" avgifter för uthyrning av kranar. För detta ändamål publicerade FNK kostnadsberäkningar och rekommenderade avgifter baserade på dessa (1). Dessa avgifter och de avgifter som kranuthyrningsföretag tar ut av varandra för hyra av extra kranar diskuterades regelbundet av företag som hyr ut kranar av vissa kategorier. Såsom framgår av punkt 10 var FNK med i dessa diskussioner. De gemensamt rekommenderade priserna, som måhända inte alltid tillämpas i praktiken, gör det möjligt att med rimlig säkerhet förutse konkurrenternas prispolitik. Även om det, såsom FNK vidhåller, borde överlätas till kranuthyrningsföretagen att tolka betydelsen av "skälig", vilket för övrigt inte framgår någonstans, kvarstår fortfarande att avgifternas skälighet diskuterades mellan kranuthyrningsföretagen och FNK. FNK:s försäkran om att endast rekommenderade avgifter "för internt bruk" behandlades ändrar inte det faktum att FNK-medlemmar enligt artikel 3 b i de interna bestämmelserna var tvungna att ta ut "skäliga" avgifter. FNK:s invändning att kranuthyrningsföretag var "fullständigt fria" när de fastställde sina avgifter är därför oriktig. Enligt artikel 3 c i samma bestämmelser måste FNK-ledamöter tillämpa de allmänna villkor som uppställts av FNK, i vilka hänvisning görs till FNK:s rekommenderade avgifter. Enligt artikel 10.1 d i stadgarna kan utslutning följa av att en medlem handlar i strid med bl.a. de interna bestämmelserna. Av denna anledning faller systemet med rekommenderade och interna avgifter, som är avsett att ge stadga åt begreppet "skäliga avgifter" inom ramen för en tillämpning av fördragets artikel 85.1, i enlighet med kommissionens beslut och EG-domstolens rättspraxis, särskilt dess domar den 17 oktober 1972, mål 8/72

(Vereeniging van Cementhandelaren mot kommissionen) och den 27 januari 1987, mål 45/85 (Verband der Sachversicherer mot kommissionen).⁽²⁾

- (21) Bestämmelserna kan avsevärt begränsa konkurrensen med hänsyn till den totala omsättningen inom kranuthyrningsbranschen och FNK-medlemmarnas andel därav (se punkt 6).

Förbud mot att hyra extra kranar ("inhuurverbod") (SCK)

- (22) Enligt artikel 7 i bestämmelserna tilläts inte innehavare av SCK-certifikat att hyra kranar från firmor som inte var anslutna till SCK. Detta villkor upphörde slutligen att gälla den 4 november 1993, såsom den nationella domstolen begärde.

- (23) Förbudet mot att anlita företag som inte är certifierade av SCK som underentreprenörer, begränsar de certifierade företagens handlingsfrihet. Om ett förbud kan anses hindra, begränsa eller snedvrیدا konkurrensen enligt artikel 85.1 måste bedömas i sitt rättsliga och ekonomiska sammanhang. Om ett sådant förbud är förenat med ett certifieringssystem som är fullständigt öppet, oberoende och genomblickbart och genom vilket likvärdiga garantier godtas från andra system, kan man invända att det inte har några hämmande effekter på konkurrensen men att det genom systemet endast strävas efter att fullständigt garantera kvaliteten på godkända varor och tjänster.

Såsom kommer att förklaras utförligare nedan, omfattas inhyrningsförbudet i detta fall av förbudet i artikel 85.1, eftersom SCK-certifieringssystemet i varje fall är fullständigt öppet – detta gällde åtminstone till den 21 oktober 1993 – och lika garantier från andra system inte godtas.

- (24) SCK:s certifieringssystem hade från starten inlag av ett slutet system. Redan innan dess införande (och till den 28 april 1992) var FNK-medlemmar tvungna att enligt artikel 3 a i FNK:s interna bestämmelser ge företräde till andra medlemmar när de hyrde kranar. Från första början den 13 juli 1984 till den 18 september 1987 var endast FNK-medlemmar berättigade till SCK-certifiering (artikel 2 i SCK:s bestämmelser om certifiering inom kranuthyrningsbranschen). Eftersom enligt artikel 4 a i FNK:s stadgar endast kranuthyrningsföretag som är etablerade i Nederländerna kan bli medlemmar av

(1) Punkterna 17 och 18 i FNK:s anmälan.

(2) Rec. 1977, s. 977, punkt 15–25, Rec. 1987, s. 405, punkt 34–43.

FNK, uteslöts därigenom utländska kranuthyrningsföretag från deltagande i SCK:s certifieringssystem. Trots att villkoret att endast FNK-medlemmar kunde certifieras av SCK upphävdes i september 1987, fortsatte det i praktiken att vara svårare för icke FNK-medlemmar än för medlemmar att få tillträde till certifieringsförfarandet. Således var kostnaderna för deltagande till januari 1992 betydligt högre för icke-medlemmar än för medlemmar (se punkt 9). De firmor som var anslutna till SCK är därför i praktiken i stort sett samma firmor som var medlemmar av FNK (se punkt 5). För utländska kranuthyrningsfirmor komplicerades tillträde till certifieringssystemet ytterligare genom det faktum att certifieringssvillkoren var anpassade särskilt efter den nederländska situationen. Således var det till den 1 maj 1993 nödvändigt att vara registerad hos Handelskammaren (Kamer van Koophandel) och, till den 21 oktober 1993, måste FNK:s allmänna villkor tillämpas (se punkt 11).

- (25) Dessutom tillåter inte SCK:s certifieringssystem godtagande av likvärdiga garantier från andra system, varken från certifieringssystem som inrättats av andra privaträttsliga institutioner inom gemenskapen eller från statliga ordningar som svarar för liknande garantier om säkerhet på kranuthyrningsmarknaden.

Genom en skrivelse av den 12 juli 1993, som följdes av ytterligare information i en skrivelse av den 3 augusti 1993, föreslog SCK att ändra "inhuurverbod" som beskrivs i artikel 7 andra strecksatsen i bestämmelserna om certifiering för kranuthyrningsbranschen, i den riktningen att endast kranar får användas "som har gällande certifieringsbevis, baserat på en föregående certifiering av antingen SCK eller något annat certifieringsorgan — i Nederländerna eller utomlands — med behörighet att certifiera kranuthyrningsföretag och som därvid bevisligen tillämpar motsvarande kriterier".

Den 2 augusti 1993 underrättade kommissionen SCK skriftligen att detta förslag inte tillmötesgår kommissionens anmärkningar, eftersom det inte hade visats att ett privaträttsligt certifieringssystem såsom det som infördes av SCK bidrar med något väsentligt till de redan föreliggande författningensliga kraven som gäller för kranar och lyftutrustning. Alla sådana maskiner och delar av dessa täcks av rådets ovan nämnda direktiv 89/392/EEG. Dessutom betraktades KeBoMa — det av den nederländska regeringen erkända kontrollorganet för kranar — vid denna tid inte som ett kvalificerat certifieringsorgan, med den påföljd att kranar som endast hade KeBoMa-godkännande, men följaktligen uppfyllde alla lagliga krav, fortfarande träffades av förbudet.

Förslaget från FNK och SCK skulle därför i praktiken ha haft liten eller ingen effekt.

- (26) "Inhuurverbod" som infördes den 1 januari 1991 förstärkte tillståndssystemets slutna karaktär och främjade i praktiken ömsesidig ensamrätt mellan de berörda firmorna.

Förbudet begränsade inte endast handlingsfriheten för anslutna firmor och därigenom konkurrensen mellan dem, utan det hämmade även tredje mans möjligheter till tillträde till den nederländska marknaden, särskilt för firmor etablerade i en annan medlemsstat (se punkt 11 första stycket). SCK har inte visat att det nuvarande certifieringssystemet inte kunde fungera utan det ovan nämnda förbudet och andra restriktioner. Det faktum att SCK-systemet, efter det framtvingade återtagandet av nämnda restriktioner, bevisligen fortfarande är i funktion, visar snarare på motsatsen.

- (27) Den konkurrensbegränsade arten och konsekvenserna av "inhuurverbod" som en beståndsdel av SCK:s certifieringssystem, måste ses i ljuset av den ofta förekommande användningen av kranar hyrda från andra kranuthyrningsföretag, marknadsandelen för firmor som är anslutna till SCK, FNK:s ställning och anknytningen till SCK av de största användarfirmorna för hyrkranar. Förekomsten av sådana firmor i SCK:s organ har haft den praktiska konsekvensen att innehavare av SCK-certifikat har större möjlighet att tilldelas de största kontrakten. I bland andra Shells och Nederlandse Spoorwegens interna instruktioner föreskrivs att endast kranuthyrningsföretag som certifierats av SCK kan anlitas.

- (28) Antiklarna 9 och 10 i SCK:s bestämmelser föreskriver att anslutna firmor kan utslutas och fråntas sin certifiering om de undlåter att uppfylla de olika villkoren, däribland förbudet mot att hyra in extra kranar från icke anslutna firmor. Uteslutning eller upphävande av certikatet för en ansluten firma offentliggörs genom annons i fackpressen (se artikel 8 i SCK:s bestämmelser). Det finns ett indirekt hot om upphävande av certifikatet för andra anslutna företag vilka fortsätter att göra affärer med den berörda firman, och det allmänna intrycket skapas att det är bättre att undvika att göra affärer med den firman. Sådana annonser är således ytterst skadliga för de berörda firmorna.

- (29) Medan FNK kräver att dess medlemmar skall vara etablerade i Nederländerna (artikel 4 a i dess stadgar), var SCK:s certifieringssvillkor, i den ursprungliga anmälda versionen, helt och enbart baserad på och anpassad till situationen i Nederländerna, så att firmor från andra medlemsstater, särskilt Belgien och Tyskland (se punkt 11), uteslöts eller att i alla

fall deras tillträde till den nederländska marknaden betydligt försvårades. Nederländska kranuthyrningsfirmor som önskar verka på t.ex. de belgiska och tyska marknaderna behöver däremot uppfylla endast de villkor som föreskrivs i gällande lag i dessa länder. Tyskland och Belgien har ett system som är jämförbart med det i Nederländerna vad gäller lagstadgad inspektion av kranar.

- (30) SCK:s "inhuurverbod" kan avsevärt hämma konkurrensen med tanke på den totala omsättningen inom kranuthyrningsbranschen, marknadsandelen för innehavare av SCK-certifikat och uppdragsgivarnas involvering i SCK.

Påverkan på handeln mellan medlemsstaterna

- (31) FNK och SCK bestrider att handeln mellan medlemsstaterna påverkas. De åberopar därvid den begränsade utbredningen av gränsöverskridande verksamheter inom branschen och hävdar att "mobilkranar genom sin art inte är avsedda att transporteras". Det framgår dock av FNK:s handbok att Krupp-kranar kan köras med en högsta hastighet av mellan 63 och 78 km/h (1991 års handbok, sidan 10). En annons på sidan 124 i FNK:s handbok erbjuder kranar att hyra med en lyftkapacitet av 12–400 ton vilka "snabbt kan sättas upp var som helst". Detta betyder (vilket faktiskt ordet "mobil" innebär) att det är fullständigt möjligt att flytta mobilkranar och att systemet därför innebär en potentiell restriktion av handeln inom gemenskapen. Detta förblir samt även om deltagarna för närvarande inte är inblandade i gränsöverskridande verksamheter inom gemenskapen, såsom framgår av EG-domstolens dom den 25 oktober 1983, mål 107/82 (AEG-Telefunken mot kommissionen).⁽¹⁾ Det faktum att två av de klagande kommer från Belgien visar att transaktioner inom gemenskapen är en verklig möjlighet. Av de skäl som anges i punkterna 21 och 30, är (den möjliga) påverkan på handeln väsentlig.

2. Artikel 85.3

- (32) FNK:s stadgar och interna bestämmelser samt SCK:s stadgar och bestämmelser anmäldes till kommissionen med avsikt att erhålla icke-ingripandebesked eller alternativt undantag enligt artikel 85.3.

- (33) För att vara berättigade till undantag måste FNK och SCK bl.a. visa att avtalen och besluten av företagsammanslutningar bidrar till att förbättra kranuthyrningsbranschen samtidigt som konsumenterna tillförsäkras en skälig andel av den vinst som därigenom uppnås. Förbättringen måste medföra objektiva och avsevärda fördelar för att kompensera eventuella nackdelar som de orsakar inom konkurrensområdet, se EG-domstolens dom av den 13 juli 1966, förenade målen 56 och 58/64 (Consten och Grundig mot kommissionen).⁽²⁾

Rekommenderade och interna avgifter (FNK)

- (34) Det har inte fastställts att skyldigheten att tillämpa "skäliga" avgifter, oavsett det föregivna målet att öka insynen på marknaden, bidrar till att förbättra kranuthyrningsbranschen och att konsumenterna, i detta fall firmor som hyr kranar, tillförsäkras en skälig andel av den vinst som därigenom uppnås. Tvärtom låg de tillämpade rekommenderade och interna avgifterna som fastställdes av FNK för att i detalj redogöra för vad som menas med "skäliga" avgifter, i allmänhet över marknadspriserna enligt den oberoende sektorundersökning som avses i punkt 10. Undersökningens upphovsmän såg en del av förklaringen i det faktum att "på marknaden råder det konkurrens".
- (35) På de grunder som sägs ovan är det därför inte möjligt att bevilja undantag enligt artikel 85.3 i fördraget.

"Inhuurverbod" (SCK)

- (36) Frågan om "inhuurverbod" kan berättiga till undantag måste ses i sammanhang med det certifieringssystem inom vilket det verkar.

SCK har framfört att målet för certifieringssystemet är att skapa insyn på marknaden och att "inhuurverbod" måste ses som det viktigaste instrumentet för att garantera kvaliteten på kranarna och på den service de deltagande firmorna tillhandahåller. Genom det certifieringssystem som inrättats av SCK påstås att ett mervärde tillförs utöver tillämpliga krav fastställda genom lag eller annan författning. Det påstås också att "inhuurverbod" är det enda medlet för att effektivt övervaka att de krav som införts av SCK uppfylls. "Inhuurverbod" skulle, så argumenteras det, rent av vara föreskrivet i Certifieringsrådets kriterier för godkännande, vilka baseras på ISO-standard för kvalitetssystem.

⁽¹⁾ Rec. 1983, s. 3151, punkt 60.

⁽²⁾ Rec. 1966, s. 450 f.f., särskilt s. 522.

- (37) Kommissionen delar inte SCK:s mening. Det har inte visats att SCK:s certifieringssystem verkligen tillför ett mervärde utöver de tillämpliga gällande lagbestämmelserna. Kraven som gäller för anslutna firmor är nästan identiska med de som stadgas i lag, särskilt i fråga om skatte- och socialförsäkringslagstiftningen och kravet på efterlevnad av säkerhetsbestämmelserna (se punkt 11).

Detta erkändes uttryckligen av SCK i dess anmälan. SCK påpekade särskilt att "avsikten endast är att säkerställa att en certifierad firma kan visa att den uppfyller lagstadgade krav".⁽¹⁾

Det är myndigheternas ansvar att säkerställa att alla firmor uppfyller de föreskrivna bestämmelserna, antingen de deltar eller inte i detta system, se förstainstansrättens dom av den 12 december 1991, mål T-30/89 (Hilti AG mot kommissionen)⁽²⁾. De klagande har överlämnat handlingar till kommissionen av vilka det klart framgår att firmor som inte deltar i SCK:s certifieringssystem likaledes kan visa att de uppfyller lagstadgade krav. Kommissionen är helt övertygad om att de restriktioner som läggs på anslutna firmor och de nackdelar som följer därav för icke anslutna firmor, väger betydligt tyngre än de eventuella fördelar som SCK gör gällande.

De flesta säkerhetsvillkor som SCK ställer som krav för att certifiera en kranuthyrningsfirma ställs också genom de säkerhetsföreskrifter som baseras på arbetsmiljölagen (Arbowet) och på de olika departementsförfordningarna. Officiell övervakning av efterlevnaden av sådana bestämmelser utförs av Ke-BoMa och yrkesinspektionen i synnerhet. De flesta av de icke säkerhetsrelaterade villkoren som SCK ställer, såsom de som rör betalning av skatt och socialavgifter registrering hos Handelskammaren, försäkring gentemot tredje man, kreditvärdighet och tillämpning av kollektivavtal, täcks också i de flesta fall av lagbestämmelser. SCK går längre än lagen genom att införa villkor om sättet att driva verksamheten, men det ensamt är otillräckligt för att motivera de begränsningar för konkurrensen som åläggs.

Även om de fördelar som SCK hävdar att certifieringssystemet för med sig skulle väga tyngre än nackdelarna därav för icke anslutna firmor, har det fortfarande inte påvisats att SCK:s certifieringssystem inte skulle kunna fungera utan "inhuurverbod". Systemet har i verkligheten fungerat utan "inhuurverbod" sedan den 4 november 1993 (se punkt 11). "Inhuurverbod" föreskrivs enligt SCK i punkt 2.5 i Certifieringsrådets godkännandekriterier vilka är hämtade ur ISO-standard för kvalitetssystem. Dock finns det enligt punkt 2.5 tre möjligheter att undersöka kvaliteten på leveransfirman i detta fall den kranuthyrningsfirma som hyr ut extra kranar. Det är bl.a. möjligt för inhyrarfirman som uppdragsgivare att på eget ansvar bedöma om den andra kranuthyrningsfirman, som inhyrs, uppfyller de lagstadgade kraven, t.ex. genom att infordra testcertifikat, lyftcertifikat, etc. På detta sätt har ett kranuthyrningsföretag som av någon anledning inte önskar att bli ansluten till SCK fortfarande tillträde till marknaden i princip och kvaliteten blir inte lidande.

- (38) Det faktum att kommissionens politik om certifiering ger utrymme för privaträttsliga certifieringssystem, som är inrättade för att sörja för kompletterande övervakning av överensstämmelse med i lag stadgade bestämmelser, betyder inte att sådana system får ha ett innehåll som står i strid med konkurrensbestämmelserna i fördraget. Konkurrensbegränsningar som omfattas av artikel 85.1 kan därför inte motiveras endast med hänvisning till att införandet av ett certifieringssystem ligger i linje med kommissionens certifieringspolitik.
- (39) Det är därför inte möjligt, av de skäl som sägs ovan, att bevilja undantag enligt artikel 85.3 i Romfördraget.

3. Artikel 3 i förordning nr 17

- (40) Enligt artikel 3.1 i förordning nr 17 kan kommissionen, när den konstaterar en överträdelse av artikel 85, genom beslut ålägga de berörda företagen att upphöra med överträdelsen.

4. Artikel 15 i förordning nr 17

- (41) Enligt artikel 15.2 a i förordning nr 17 kan kommissionen genom beslut ålägga böter om lägst 1 000 ecu och högst 1 000 000 ecu eller ett högre belopp som dock inte får överskrida tio procent av

⁽¹⁾ Punkt 28 i SCK:s anmälan. Se även punkterna 26 och 27 i den anmälan. SCK tar nu uppenbarligen avstånd från sina egna åsikter (svar på anmärkningarna av den 21 oktober 1994, s. 19, anmärkning 3).

⁽²⁾ Rec. 1991, II-1439, punkt 118.

föregående räkenskapsår omsättning för varje företag som uppsåtligt eller av oaktsamhet har överträtt artikel 85. När bötesbeloppet fastställs skall kommissionen ta hänsyn till alla relevanta fakta, särskilt hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den pågått.

(42) Enligt artikel 15.5 i den nämnda förordningen får böter inte åläggas för åtgärder som har samband med avtal och samordnade förfaranden efter anmälan till kommissionen och före kommissionens beslut om tillämpning av artikel 85.3. I beslut 94/272/EG (se ovan) förklarade dock kommissionen, i enlighet med artikel 15.6 i förordning nr 17, att denna bestämmelse inte skall tillämpas i detta fall.

(43) Kommissionen är av den åsikten att ett bötesbelopp bör åläggas FNK i detta fall med hänsyn till systemet med rekommenderade och interna avgifter samt bör åläggas SCK med hänsyn till "inhuurverbod".

(44) FNK och SCK kan inte ha varit omedvetna om det faktum att det kritiserade tillvägagångssättet var ägnat att hämma konkurrensen, eller åtminstone har den effekten.

(45) Vid fastställande av bötesbeloppet tar kommissionen särskilt hänsyn till följande fakta:

— De nämnda bestämmelserna kontrollerar eller begränsar den nederländska kranuthyrningsmarknaden på ett konstlat sätt och snedvrider på så sätt kranuthyrningsbranschen inom gemenskapsmarknaden.

— FNK och SCK, som inbördes upprätthåller täta förbindelser, omfattar ett stort antal företag som tillsammans svarar för en väsentlig del av kranuthyrningsmarknaden.

— Restriktionerna upphörde endast efter ett domstolsbeslut om detta.

(46) FNK:s bestämmelser om tillämpning av skäligen avgifter infördes den 15 december 1979 och var i kraft till den 28 april 1992. FNK:s bestämmelser anmäldes till kommissionen den 6 februari 1992. Eftersom beslut 94/272/EG som upphävde befrielsen från böter endast omfattade förbudet att hyra in extra kranar och inte FNK:s pristariffsystem, kan de böter som åläggs FNK endast avse perioden fram till den 6 februari 1992. "Inhuurverbod" i SCK:s bestämmelser infördes den 1 januari 1991

och förklarades icke tillämpligt mellan den 17 februari och den 9 juli 1992 och började gälla igen från den 4 november 1993, efter en nationell domstols beslut. Tidsperioden mellan anmälan av SCK-avtalen den 15 januari 1992 och anmälan den 22 april 1994 till SCK av beslut 94/272/EG har inte tagits i beaktande vid fastställandet av bötessumman som har ålagts SCK.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

FNK har överträtt artikel 85.1 i Romfördraget genom att tillämpa ett system av rekommenderade och interna avgifter mellan den 15 december 1979 och den 28 april 1992 vilket gjorde det möjligt för dess medlemmar att förutse varandras prispolitik.

Artikel 2

FNK skall genast upphöra med den överträdelse som avses i artikel 1, om den inte redan gjort det.

Artikel 3

SCK har överträtt artikel 85.1 i Romfördraget genom att förbjuda dess anslutna firmor att under perioden den 1 januari 1991 till den 4 november 1993, med undantag för perioden mellan den 17 februari och den 9 juli 1992, hyra kranar av firmor som inte är anslutna till SCK, vilket fått till följd att tillträde till den nederländska kranuthyrningsbranschen för kranuthyrningsföretag som inte är anslutna till SCK och särskilt utländska kranuthyrningsföretag hindrades på grund av det faktum att SCK:s certifieringsystem under nämnda period inte uppfyllde kriteriet om öppenhet och inte lämnade utrymme för godtagande av liknande garantier från andra system.

Artikel 4

SCK skall genast upphöra med den överträdelse som avses i artikel 3, om den inte redan gjort det.

Artikel 5

1. Böter på 11 500 000 ecu åläggs FNK för den överträdelse som avses i artikel 1.

2. Böter på 300 000 ecu åläggs SCK för den överträdelse som avses i artikel 3.

Artikel 6

Böterna enligt artikel 5 skall betalas i ecu inom tre månader från dagen för delgivning av detta beslut till Europeiska gemenskapernas kommissons bankkonto enligt nedan:

310-0933000-34
Bank Brussel Lambert
Europees Agentschap
Rondpunt Schuman 5
B-1040 Brussel

Efter utgången av denna period skall ränta automatiskt utgå med den procent som Europeiska monetära institutet tar ut för sina ecu-transaktioner den första vardagen i den månad som beslutet antogs, plus 3,5 procentenheter, dvs. 9,25 %.

Artikel 7

Dessa beslut riktas mot:

Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf
Postbus 551
NL-4100 AH CULEMBORG

Federratie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven
Postbus 312
NL-4100 AH CULEMBORG

Detta beslut är verkställbart enligt artikel 192 i Romfördraget.

Utfärdat i Bryssel den 29 november 1995.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen